

Héraðsdómur Reykjavíkur

Dómur þriðjudaginn 12. júlí 2022

Mál nr. S-4574/2021:

Ákærvaldið

(Kristín Ingileifsdóttir saksóknari)

gegn

X,

(Inga Lillý Brynjólfsson lögmaður)

Y,

(Vilhjálmur Hans Vilhjálmsson lögmaður)

Z,

(Arnar Heimir Lárusson lögmaður)

Þ,

(Arnar Kormákur Friðriksson lögmaður)

Æ,

(Ómar Örn Bjarnþórsson lögmaður)

Ö

(Sveinn Andri Sveinsson lögmaður)

og **XX**

(Þyrí Halla Steingrimsdóttir lögmaður)

Dómur

A.

Ákæra, dómkröfur o.fl.:

Mál þetta, sem var þingfest 25. október 2021 og tekið til dóms 22. júní 2022, var höfðað með ákæru héraðssaksóknara 23. september 2021 á hendur X, kt. [...], [...], Y, kt. [...], [...], Z, kt. [...], [...], Þ, kt. [...], [...], Æ, kt. [...], [...], og Ö, kt. [...], [...], og til upptöku ávinnings á hendur XX, kt. [...], [...], eins og hér greinir:

„I.

Á hendur ákærðu Æ, Ö, Y, Z og X fyrir stórfellt fíkniefnalagabrot með því að hafa föstudaginn 9. september 2016, í iðnaðarhúsnæði við [...] í [...], haft í vörslum sínum, í sölu- og dreifingarskyni, samtals 522 kannabisplöntur, 9.391,20 g af maríhúana og

17.274,90 g af kannabíslaufum, og að hafa um nokkurt skeið fram til þess dags ræktað greindar plöntur.

II.

1. Á hendur Þ fyrir peningabætti um nokkurt skeið fram til 16. desember 2015, nánar tiltekið með því að hafa tekið við og aflað sér ávinnings af refsiverðri háttsemi að fjárhæð að lágmarki samtals 27.024.400 krónur, sem hún síðan ráðstafaði að mestu til kaupa á fasteign merkt [...] að [...], [...], fastanúmer [...], samkvæmt kaupsamningi dagsettu 4. desember 2014. Kaupverðið, 27.000.0000 krónur, greiddi ákærða með ávinningi af refsiverðum brotum með fjórum millifærslum út af bankareikningum hennar nr. [...] og [...]. Greiðslurnar voru framkvæmdar 2. desember 2014, 1. júní 2015, 31. ágúst 2015 og 30. nóvember 2015. Í aðdraganda greiðslanna lagði ákærða Þ samtals 5.914.000 krónur í reiðufé inn á bankareikninga sína nr. [...] og [...]. Á sama tímabili móttók ákærða á ofangreinda bankareikninga sína ávinning af refsiverðum brotum samtals 21.110.400 krónur frá meðákærðu, þar af samtals 9.597.500 krónur með [reiðufjárinnlögnum] frá meðákærðu, Æ, samtals 5.263.000 krónur með [reiðufjárinnlögnum] og millifærslum frá meðákærðu Y og samtals 6.249.900 krónur með [reiðufjárinnlögnum] og millifærslum frá meðákærðu Ö eins og nánar sundurliðast í töflu hér að neðan:

Dags.	Greiðandi	Inn á reikning	Fjárhæð	Athugasemd
1.6.2015	Y	[...]	1.398.000	Millifært af reikningi
28.8.2015	Y	[...]	1.000.000	Innlagt reiðufé
28.8.2015	Y	[...]	1.000.000	Innlagt reiðufé
31.8.2015	Y	[...]	500.000	Millifært af reikningi
28.11.2014	Y	[...]	1.365.000	Innlagt reiðufé
			5.263.000	
29.5.2015	Þ	[...]	1.000.000	Innlagt reiðufé
26.11.2015	Þ	[...]	1.401.000	Innlagt reiðufé
30.11.2015	Þ	[...]	800.000	Innlagt reiðufé
27.11.2014	Þ	[...]	1.365.000	Innlagt reiðufé
1.12.2014	Þ	[...]	1.348.000	Innlagt reiðufé
			5.914.000	
28.5.2015	Æ	[...]	1.400.000	Innlagt reiðufé
29.5.2015	Æ	[...]	1.000.000	Innlagt reiðufé
26.8.2015	Æ	[...]	2.197.500	Innlagt reiðufé
26.11.2015	Æ	[...]	3.000.000	Innlagt reiðufé
26.11.2015	Æ	[...]	2.000.000	Innlagt reiðufé

			9.597.500	
1.12.2014	Ö	[...]	1.350.000	Millifært af reikningi
29.5.2015	Ö	[...]	1.199.900	Millifært af reikningi
1.6.2015	Ö	[...]	1.200.000	Millifært af reikningi
28.8.2015	Ö	[...]	2.500.000	Innlagt reiðufé
			6.249.900	
		Alls	27.024.400	

Þann 16. desember 2015 var gengið frá afsali vegna kaupa ákærðu Þ á ofangreindri fasteign og sama dag afsalaði ákærða fasteigninni yfir til [...], án þess að endurgjald kæmi fyrir, en félagið var í eigu meðákærðu Æ eiginmanns hennar og Y sonar hennar.

Eignastaða ákærðu Þ samkvæmt skattframtölum hennar gjaldárin 2013 til og með 2016 var neikvæð og framtaldar tekjur hennar á þeim árum voru á bilinu 2.455.952 krónur til 3.215.608 krónur.

2. Á hendur ákærða Æ fyrir peningþvætti um nokkurt skeið fram til 8. nóvember 2016, með því að hafa tekið við, geymt, aflað sér og ráðstafað ávinningi af refsiverðum brotum að fjárhæð að lágmarki 19.908.826 krónum, nánar tiltekið:

- a) Með því að leggja samtals 9.597.500 krónur í reiðufé inn á bankareikninga meðákærðu Þ nr. [...] og [...], vegna kaupa á fasteign merktri [...] að [...], [...], eins og lýst er í 1. tl. II. kafla ákæru.
- b) Með því að veitta viðtöku á 8.000.000 króna í reiðufé á bankareikningi sínum nr. [...] frá meðákærða Ö, og með því að móttaka 2.050.000 krónur í reiðufé inn á bankareikning nr. [...], en fjármunina samtals 10.050.000 krónur millifærði ákærði Æ í kjölfarið inn á bankareikning [...] nr. [...], þaðan sem þeim var ráðstafað til kaupa á fasteign merktri [...] að [...], [...], fastanúmer [...], í samræmi við kaupsamning frá 20. nóvember 2015.

Dags.	Greiðandi	Inn á reikning	Fjárhæð	Athugasemd
4.11.2015	Ö	[...]	7.000.000	Innlagt reiðufé
4.11.2015	Ö	[...]	1.000.000	Innlagt reiðufé
17.11.2015	Æ	[...]	-8.000.000	Millifært til [...].
22.12.2015	Æ	[...]	2.050.000	Millifært í kjölfar reiðufjárinnlagnar
			10.050.000	

- c) Með því að geyma hluta þeirra fjármuna sem taldir eru vera ávinningur af brotum samkvæmt I. kafla ákæru, eða eftir atvikum öðrum refsiverðum brotum, samtals 172.000 krónur og 590 EUR (m.v. gengi 14.9.2021 89.326 ISK) sem lagt var hald á hjá ákærða við handtöku í 9. september 2016.

Eignastaða ákærða Æ samkvæmt skattframtölum hans gjaldárin 2013 til og með 2016 var neikvæð en framtaldar tekjur hans á þeim árum voru á bilinu 1.262.803 krónur til 3.957.520 krónur.

3. Á hendur ákærða Y fyrir peningþvætti um nokkurt skeið fram til 8. nóvember 2016, með því að hafa tekið við, geymt, aflað sér og ráðstafað ávinningi af refsiverðum brotum að fjárhæð að lágmarki 17.394.000 krónum, nánar tiltekið:

- a) Með því að leggja samtals 5.263.000 krónur inn á bankareikninga meðákærðu P nr. [...] og [...], vegna kaupa á fasteign merktri [...] að [...], [...], eins og lýst er í 1. tl. II. kafla ákæru.
- b) Með því að millifæra 10.000.000 krónur inn á bankareikning [...], nr. [...], vegna kaupa á fasteign merktri [...] að [...], [...]. Að baki framangreindum millifærslum ákærða Y lágu reiðufjárinnlagnir inn á bankareikning hans nr. [...], eins og nánar sundurliðast í töflu hér að neðan:

Dags.	Greiðandi	Inn á reikning	Fjárhæð	Athugasemd
17.11.2015	Y	[...]	4.000.000	Millifært í kjölfar reiðufjárinnlagnar
16.12.2015	Y	[...]	2.000.000	Millifært í kjölfar reiðufjárinnlagnar
23.12.2015	Y	[...]	4.000.000	Millifært í kjölfar reiðufjárinnlagnar
			10.000.000	

- c) Með því að geyma hluta þeirra fjármuna sem taldir eru vera ávinningur af brotum samkvæmt I. kafla ákæru, eða eftir atvikum öðrum refsiverðum brotum, samtals 2.131.000 krónur í reiðfé, en lagt var hald á annars vegar 1.126.000 krónur þann 9. september 2016 við húsleit á heimili ákærða að [...], [...], og í bifreið hans nr. [...] og hins vegar 1.005.000 krónur í bankahólf nr. [...] hjá [...] þann 16. september 2016.

Eignastaða ákærða Y samkvæmt skattframtölum gjaldárin 2013 til og með 2016 var neikvæð en framtaldar tekjur hans á þeim árum voru á bilinu 2.686.744 krónur til 8.164.265 krónur.

4. Á hendur ákærða Ö fyrir peningþvætti um nokkurt skeið fram til 8. nóvember 2016 með því að hafa tekið við, geymt, aflað sér og ráðstafað ávinningi af refsiverðum brotum að fjárhæð að lágmarki 18.020.900 krónum, nánar tiltekið:

- a) Með því að leggja samtals 6.249.900 krónur í reiðufé og með millifærslum inn á bankareikninga meðákærðu Þ nr. [...] og [...], vegna kaupa á fasteign merktri [...] að [...], [...], eins og lýst er í 1. tl. II. kafla ákæru.
- b) Með því að leggja samtals 8.000.000 króna í reiðufé inn á bankareikning meðákærða Æ nr. [...], sbr. [b-lið] 2. tl. II. kafla ákæru.
- c) Með því að geyma hluta þeirra fjármuna sem taldir eru vera ávinningur af brotum samkvæmt I. kafla ákæru, eða eftir atvikum öðrum refsiverðum brotum, samtals samtals 3.771.000 krónur í reiðfé, en við rannsókn málsins var lagt var hald á 61.000 krónur við húsleit á heimili ákærða að [...], [...], þann 10. september 2016 og alls 3.710.000 krónur í bankahólf nr. [...] í [...] þann 15. september 2016.

Eignastaða ákærða Ö samkvæmt skattframtölum gjaldárin 2013 til og með 2015 var neikvæð og framtaldar tekjur hans á þeim árum voru á bilinu 792.766 krónur til 2.310.805 krónur. Ákærði skilaði ekki inn skattframtali gjaldárið 2016.

III.

1. Á hendur ákærða X fyrir peningþvætti með því að hafa um nokkurt skeið fram til 9. september 2016, tekið við og aflað sér ávinnings af refsiverðum brotum að lágmarki að fjárhæð 2.641.000 krónur í formi reiðufjár og í kjölfarið ráðstafað samtals 2.450.000 krónum inn á bankareikning [...], nr. [...]. Með háttseminni aflaði ákærði sér ávinnings að lágmarki að fjárhæð 191.000 krónur. Ráðstöfun ákærða á fjármunum til [...]. sundurliðast sem og hér greinir:

Dagsetning	Greiðandi	Inn á reikning	Fjárhæð	Athugasemd
06.09.2016	X	[...]	350.000	Millifært í kjölfar reiðufjárinnlagnar
12.08.2016	X	[...]	350.000	
11.07.2016	X	[...]	350.000	Millifært í kjölfar reiðufjárinnlagnar

30.05.2016	X	[...]	350.000	Millifært í kjölfar reiðufjárinnlagnar
29.04.2016	X	[...]	350.000	
01.04.2016	X	[...]	350.000	Millifært í kjölfar reiðufjárinnlagnar
01.03.2016	X	[...]	350.000	

2.450.000

2. Á hendur ákærða Z fyrir peningþvætti með því að hafa um nokkurt skeið fram til 9. september 2016, tekið við og aflað sér ávinnings af refsiverðum brotum að lágmarki að fjárhæð 9.381.000 krónur í formi reiðufjár og í kjölfarið ráðstafað samtals 3.150.000 krónum inn á bankareikning [...], nr. [...]. Með háttseminni aflaði ákærði sér ávinnings að lágmarki að fjárhæð 6.231.000 krónur. Ráðstöfun ákærða á fjármunum til [...]. sundurliðast sem og hér greinir:

Dagsetning	Greiðandi	Inn á reikning	Fjárhæð	Athugasemd
2.9.2016	Z	[...]	350.000	Millifært í kjölfar reiðufjárinnlagnar
4.8.2016	Z	[...]	350.000	Millifært í kjölfar reiðufjárinnlagnar
11.7.2016	Z	[...]	350.000	Millifært í kjölfar reiðufjárinnlagnar
30.5.2016	Z	[...]	350.000	Millifært í kjölfar reiðufjárinnlagnar
28.4.2016	Z	[...]	350.000	Reiðufé lagt beint inn á félagið
31.3.2016	Z	[...]	350.000	Millifært í kjölfar reiðufjárinnlagnar
1.3.2016	Z	[...]	350.000	Millifært í kjölfar reiðufjárinnlagnar
25.1.2016	Z	[...]	350.000	Reiðufé lagt beint inn á félagið
5.1.2016	Z	[...]	350.000	Reiðufé lagt beint inn á félagið

3.150.000

IV.

Á hendur Æ og Y, fyrrum fyrirsvarsmönnum og eigendum [...] fyrir peningþvætti með því að hafa veitt móttöku á ávinningi af refsiverðum brotum á bankareikningi félagsins nr. [...], samtals að fjárhæð 25.650.000 krónur á tímabilinu 17. nóvember 2015 til og með 6. september 2016, líkt og lýst er í b-lið 2. og 3. tl. II. kafla ákæru og 1. og 2. tl. III. kafla ákærunnar. Í kjölfarið var fjármununum ráðstafað í þágu félagsins til kaupa á iðnaðarbili [...] að [...], fastanúmer [...].

V.

Framangreint brot samkvæmt I. kafla ákæru telst varða við 173. gr. a. almennra hegningarlaga nr. 19/1940.

Framangreind brot samkvæmt II. til IV. kafla ákæru teljast varða við 1. og 2. mgr. 264. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940.

Þess er krafist að ákærðu verði dæmd til refsingar, upptöku og til greiðslu alls sakarkostnaðar.

VI.

Að auki er krafist upptöku á haldlögðum verðmætum, líkt og hér greinir:

Krafist er upptöku á 522 kannabisplöntum, 9.391,20 g af maríhúana og 17.274,90 g af kannabislaufum, með vísan til 6. mgr. 5. gr. laga nr. 65/1974 og 2. mgr. [14. gr.] reglugerðar nr. 233/2001, sbr. reglugerð nr. 808/2018. Þá er krafist upptöku á 110 gróðurhúsalömpum, 31 viftu, 110 straumbreytum, 66 svörtum plastbökkum, 13 þurrknettsgrindum, 12 loftsíum, 7 loftblásurum, 2 tímarofum, úðabrúsa, framlengingarsnúru, 3 rafmagnstöflum, 3 grinderum, 2 vogum, 7 vatnsdælum, 2 ljósaperum, netarúllu og barka (munir [...], [...], [...], [...], [...] og [...], munaskrá [...]), 8 pokum af bambusstöngum (munur [...], munaskrá [...]), 5 hitamælum, einum skynjara (munur [...] og [...], munaskrá [...]) og kerru af gerðinni Stema SH 02-2 með skráningarnúmerinu [...] (munur [...], munaskrá [...]), með vísan til 7. mgr. 5. gr. laga um ávana- og fíkniefni nr. 65/1974 og 2. mgr. 14. gr. reglugerðar um ávana- og fíkniefni og önnur eftirlitsskyld efni nr. 233/2001, sbr. reglugerð nr. 808/2018 og 1. og 3. tl. 1. mgr. 69. gr. a. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, sbr. 2. gr. laga nr. 149/2009.

Þá er krafist upptöku á eftirtöldum fjármunum með vísan til VII. kafla A. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, einkum 69., og 69. b.-f. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, eins og hér segir:

1. Að ákærða Æ verði gert að sæta upptöku á innistæðu að fjárhæð 10.000.000 króna af reikningi nr. [...] sem Lögreglustjórinn á höfuðborgarsvæðinu stofnaði til að varðveita haldlagða fjármuni. Ofangreindir fjármunir voru haldlagðir við hútleit á heimili ákærða að [...], [...], þann 4. nóvember 2016.

Þá verði ákærða Æ gert að sæta upptöku á innistæðu að fjárhæð 510.000 krónur af reikningi nr. [...], en fjármunir voru haldlagðir 8. nóvember 2016 af bankareikningi ákærða nr. [...].

Loks verði ákærða Æ gert að sæta upptöku á innistæðu að fjárhæð 172.000 krónur af reikningi nr. [...] og hins vegar innistæðu að fjárhæð 590 EUR af bankareikningi nr. [...]

sem stofnaður var af Lögreglustjóranum á höfuðborgarsvæðinu til að varðveita haldlagðan gjaldeyri, en fjármunirnir voru haldlagðir hjá ákærða 9. september 2016.

2. Að ákærða Ö verði gert að sæta upptöku á innistæðu að fjárhæð 600.000 krónur af reikningi nr. [...], en fjármunirnir voru haldlagðir 4. nóvember 2016 við húsleit á heimili ákærða að [...], [...].

Þá verði ákærða Ö gert að sæta upptöku á innistæðu að fjárhæð 3.710.000 krónur af reikningi nr. [...], en fjármunirnir voru haldlagðir 15. september 2016 í bankahólf nr. [...] hjá [...] í [...].

Loks verði ákærða Ö gert að sæta upptöku á innistæðu að fjárhæð 61.000 krónur af reikningi nr. [...], en fjármunirnir voru haldlagðir 10. september 2016 við húsleit á heimili ákærða að [...], [...].

3. Að ákærða Y verði gert að sæta upptöku á innistæðu að fjárhæð 1.126.000 krónur af reikningi nr. [...], en fjármunirnir voru haldlagðir þann 9. september 2016 við húsleit á heimili ákærða að [...], [...], og í bifreiðinni [...].

Þá verði ákærða Y gert að sæta upptöku á innistæðu að fjárhæð 1.005.000 krónur af reikningi nr. [...], sem haldlagðir 16. september 2016 í bankahólf nr. [...] hjá [...] á [...].

4. Að ákærða Z verði gert að sæta upptöku á innistæðu að fjárhæð 2.500.000 krónur af reikningi nr. [...], en fjármunirnir voru haldlagðir hjá ákærða 9. september 2016.

5. Að ákærða X verði gert að sæta upptöku á innistæðu að fjárhæð 191.000 krónur af reikningi nr. [...], en fjármunirnir voru haldlagðir hjá ákærða 9. september 2016.

6. [...].

7. Að ákærðu XX verði gert að sæta upptöku á fjármunum að fjárhæð 2.331.000 krónur af reikningi nr. [...], en fjármunirnir voru haldlagðir 15. september 2016 í bankahólf nr. [...] hjá [...] í [...].

8. [...].

Ofangreindar upptökukröfur taka einnig til áfallinna vaxta og verðbóta af hinum haldlögðu verðmætum frá haldlagningardegi [til] upptökudags.“

Málið var upphaflega einnig höfðað á hendur tveimur þrotabúum til upptöku fjármuna en ákæru vegna þess hluta málsins var endanlega vísað frá dómi með úrskurði Landsréttar frá [...] 2021, í máli nr. [...].

Við framhaldsaðalmeðferð 22. júní sl. komu fram kröfur ákærðu um frávísun á ákæruköflum II-IV og VI frá dómi, sbr. samantekt hér síðar á dómkröfum ákærðu, auk þess sem dómurinn vék að hinu sama af sjálfsdáðum. Fór fram í einu lagi munnlegur málflutningur um form- og efnishlið máls.

Ákæruvaldið gerir sömu dómkröfur og greinir í ákæru, auk þess sem það gerir kröfu um að frávísunarkröfum verði hafnað, sem og að málinu verði ekki vísað frá dómi af sjálfsdáðum og það fái að öllu leyti efnismeðferð.

Ákærði X neitar sök samkvæmt ákæruköflum I og III/1. Hann krefst aðallega frávísunar á ákærukafla III/1 en að öðru leyti krefst hann sýknu af þeim ákærukafla sem og af ákærukafla I. Ef ekki verður fallist á fyrrgreindar dómkröfur gerir hann kröfu um að ákvörðun refsingar verði frestað skilorðsbundið en að því frátöldu að honum verði dæmd vægasta refsing sem lög leyfa.

Ákærði Y neitar sök og krefst þess aðallega að ákæruköflum II/3 og IV verði vísað frá dómi, sem og upptökukröfu samkvæmt ákærukafla VI/3. Verði ekki fallist á frávísunarkröfur þá gerir ákærði kröfu um sýknu af ákæruköflum II/3 og IV og jafnframt að ákærði verði sýknaður af ákærukafla I. Að þessu frátöldu krefst ákærði vægustu refsingar sem lög leyfa og hún verði skilorðsbundin að öllu leyti. Að auki er þess krafist að upptökukröfu samkvæmt ákærukafla VI/3 verði hafnað en til vara að hún taki til lægri fjárhæðar.

Ákærði Z neitar sök samkvæmt ákæruköflum I og III/2 og krefst aðallega sýknu af öllum kröfum ákæruvaldsins, til vara að ákvörðun refsingar verði frestað og til þrautavara að hann verði dæmdur til vægustu refsingar sem lög leyfa og að hún verði skilorðsbundin að öllu leyti. Ákærði heldur ekki uppi vörnum varðandi upptökukröfu samkvæmt ákærukafla VI/4. Þessu til viðbótar beinir ákærði því að dómnum að taka til athugunar hvort vísa eigi ákæruköflum I og III/2 frá dómi af sjálfsdáðum.

Ákærða Þ neitar sök og krefst þess aðallega að ákærukafla II/1 verði vísað frá dómi. Til vara krefst hún sýknu af öllum kröfum ákæruvaldsins og til þrautavara að hún verði dæmd til vægustu refsingar sem lög leyfa.

Ákærði Æ neitar sök og krefst þess aðallega að ákærköflum II/2 og IV verði vísað frá dómi en til vara að hann verði sýknaður af þeim köflum ákærunnar. Einnig er krafist sýknu af ákærukafla I. Að því frátöldu krefst hann vægustu refsingar sem lög leyfa og jafnframt að upptökukröfum verði hafnað.

Ákærði Ö játar sök samkvæmt ákærukafla I með þeirri athugasemd að hann hafi einungis komið að ræktun þeirra plantna sem greinir í þeim ákærukafla. Ákærði neitar sök samkvæmt ákærukafla II/4 og hafnar upptökukröfu samkvæmt ákærukafla VI/2. Ákærði krefst vægustu refsingar sem lög leyfa varðandi ákærukafla I. Þá krefst hann aðallega frávísunar á ákærukafla II/4, til vara sýknu og til þrautavara vægustu refsingar. Ákærði krefst þess að fyrrgreindri upptökukröfu verði aðallega hafnað en til vara að hún taki til lægri fjárhæðar.

Ákærða XX fellst ekki á upptökukröfu samkvæmt ákærukafla VI/7 og krefst þess að henni verði hafnað.

Af hálfu allra ákærðu er þess krafist að sakarkostnaður verði að öllu leyti greiddur úr ríkissjóði, þar með talin hæfileg málsvarnarlaun skipaðra verjanda, sbr. tímaskýrslur. Af hálfu allra ákærðu er vörnum ekki haldið uppi varðandi kröfu um upptöku á haldlögðum fíkniefnum og munum vegna kannabisræktunar.

B.

Málsatvik:

1.

Samkvæmt framskýrslu bárust miðlægri rannsóknardeild lögreglustjórans á höfuðborgarsvæðinu upplýsingar á árinu 2016 um meinta framleiðslu fíkniefna í atvinnuhúsnæði á þeim stað sem greinir í ákæru. Var í framhaldi hlutast til um könnun á því hvort framkomnar upplýsingar ættu við rök að styðjast, meðal annars með eftirliti hjá húsnæðinu. Þann 5. september fyrrgreint ár urðu lögreglumenn varir við bifreiðir og mannaferðir hjá húsnæðinu og beindist grunur lögreglu að eigendum téðra bifreiða, sem og eigendum eða stjórnarmönnum [...], skráðum eiganda húsnæðisins eða öðrum grunuðum, þ.e. ákærðu Æ, Y, Ö, X og Z.

Þann 9. september sama ár urðu lögreglumenn varir við ákærða Æ koma á bifreið að húsnæðinu. Gáfu téðir lögreglumenn sig á tal við Æ og leituðu skýringa á ferðum hans. Kvaðst hann vera með umráð nálægs geymsluhúsnæðis og vera kominn til að sækja

tiltekna muni. Að sögn lögreglu virtist Æ vera stressaður þegar spurt var nánar út í hvaða starfsemi færi fram í öðrum hluta húsnæðisins. Að sögn lögreglu vísaði hann á félag á vegum sonar síns sem færi með umráð og starfsemi og gaf misvísandi svör. Heimilaði hann lögreglumönnum að fylgja sér inn í geymsluhúsnæðið.

Þegar komið var inn í húsnæðið urðu lögreglumenn varir við hljóð frá viftu, auk þess sem kannabislykt lagði fyrir vit þeirra og munir tengdir ræktun voru sjáanlegir. Að sögn lögreglu virtist þetta gefa til kynna að grunur hennar væri á rökum reistur um að ræktun kannabisplantna færi fram í húsnæðinu eða aðliggjandi lokuðum rýmum. Óskuðu lögreglumenn eftir því að ákærði Æ opnaði fyrir þeim nálægar dyr sem voru læstar. Að sögn lögreglu var hann tregur til að verða við þeirri beiðni og gaf misvísandi svör. Leiddi þetta til þess að hann var handtekinn, grunaður um aðild að fíkniefnabroti. Í framhaldi voru dyrnar opnaðar með lykli úr fórum hins handtekna og farið inn í aðliggjandi rými. Þar inni og í öðrum nálægum rýmum, samtengdum, reyndist vera í gangi umfangsmikil kannabisræktun með fjölda plantna og margvíslegum ræktunarbúnaði. Að auki reyndust ákærðu X og Z vera staddir þar inni og virtust þeir vera að vinna í ræktuninni þegar lögreglu bar að. Leiddi þetta til þess að þeir voru handteknir í þágu rannsóknar málsins, grunaðir um aðild að fíkniefnabroti.

Í framhaldi voru fleiri lögreglumenn kallaðir til starfa á vettvangi og var viðbúnaður lögreglu með meira móti. Við vettvangsrannsókn kom í ljós að húsnæðið hafði verið útbúið með fremur vönduðum og ítarlegum hætti til ræktunar kannabisplantna. Var um að ræða húsnæði með margvíslegri hólfaskiptingu og búnaði, þar með talið ljósa-, vökvunar- og loftræstibúnaði. Lögregla lagði hald á téða muni, auk annarra sakargagna, þar með talið kannabisplöntur og önnur fíkniefni. Meðal málgagna eru ítarlegar skýrslur tæknideildar með ljósmyndum sem sýna umrætt húsnæði, kannabisplöntur og önnur fíkniefni, útbúnað til ræktunar og önnur sakargögn. Þá var samkvæmt rannsókn tæknideildar fingrafar sem greindist á haldlögðum mun úr húsnæðinu af ákærða X.

Sama dag var ákærði Y handtekinn á þáverandi heimili sínu. Hið sama var um ákærða Ö, sem gaf sig fram við lögreglu næsta dag, en hans hafði verið leitað út af rannsókninni. Þeir eru hálfbræður, samfedra, synir ákærða Æ. Ákærði Y er sonur ákærðu Þ og ákærði Ö er stjúpsonur hennar. Þá voru ákærðu Ö og XX hjón á þessum tíma. Leiddi þetta til þess að rannsókninni var einnig beint að ákærðu Þ með réttarstöðu sakbornings en að ákærðu XX með réttarstöðu vitnis. Þá var ákærðu Æ, Y og Ö gert að sæta nokkurra daga gæsluvarðhaldi vegna rannsóknarhagsmuna á fyrstu dögum rannsóknarinnar. Við rannsókn málsins í upphafi og næstu daga á eftir voru gerðar leitir í húsnæði og bifreiðum á vegum sakborninga og lagt hald á margvísleg sakargögn, þar með talið reiðufé. Að auki

voru gerðar leitir í bankahólfum og lagt hald á skjöl og reiðufé. Meðal málgagna er fjöldi skýrslna um öflun og úrvinnslu téðra gagna, auk fylgiskjala. Á síðari stigum rannsóknarinnar reyndi á lögmati fyrrgreindrar haldlagningar að hluta, sbr. dóma Hæstaréttar Íslands í málum nr. [...] og [...].

2.

Samkvæmt skýrslum og ljósmyndum tæknideildar lögreglu reyndust samtals 522 kannabisplöntur vera í ræktun í pottum í húsnæðinu umræddan dag. Voru þær á mismunandi vaxtarstigi, á bilinu 40–141 cm, flestar fremur mikið laufgaðar og reisulegar. Þá var heildarþyngd plantanna 200.323,37 g. Að auki var lagt hald á tilbúin efni pökkuð í plastumbúðir, samtals 9.391,30 g af maríjúana, og samtals 17.274,90 g af kannabislaufum. Hluti téðra plantna, 52 talsins, var sendur í frekari rannsókn til Rannsóknastofu Háskóla Íslands í lyfja- og eiturefnafræði. Samkvæmt matsgerð rannsóknarstofunnar reyndist magn tetrahydrokannabinóls í þurrum sýnum vera á bilinu 6,0 mg/g til 65 mg/g. Þá var reiknað magn sama efnis í sýnunum á bilinu 1,8 mg/g til 17 mg/g.

Samkvæmt matsgerð sérfræðings við Landbúnaðarháskóla Íslands, sem lögregla aflaði við rannsókn málsins, var umrædd kannabisræktun útbúin af mikilli fagmennsku. Fjöldi haldlagðra gróðurlampa, 110 talsins, var talinn gefa frá sér nægjanlega orku til að hámarka kannabisframleiðslu í umræddri ræktunaraðstöðu. Hinar haldlögðu plöntur, 522 talsins, voru taldar geta gefið af 30–60 kg af tilbúnu maríjúana miðað við að þær hefðu verið fullþroska og í góðri ræktun. Einnig var talið að vel heppnuð ræktun hefði í hvert skipti getað gefið af sér um 100 kg af tilbúnu maríjúana miðað við 90% nýtingu á ræktunarrými. Þá var talið að á einu ári hefði verið unnt að ná þremur uppskerum. Að því virtu hefði heildaruppskera á hverju ári getað verið um 300 kg, og allt að 400 kg miðað við aðfengna og vel stálpaða græðlinga. Þessu til viðbótar var talið að nýta hefði mátt blöð og stöngla af plöntunum til að búa til hassolíu.

Meðal málgagna eru gögn um símanotkun, símasamskipti og skeytasendingar milli sakborninga, ákærðu Y, Æ, Ö, X og Z. Þá liggur fyrir ítarleg lögregluskýrsla með fylgiskjöllum sem lýtur að greiningu á téðum gögnum á sex mánaða tímabili, frá 13. mars 2016 til 9. september sama ár. Laut greiningin í fyrsta lagi að því hvernig símanotkun fyrrgreindra sakborninga dreifðist á fjarskiptasenda og hversu stór hluti hennar var á sendum sem þjóna [...] og nágrenni. Í annan stað laut greiningin að því hvernig símanotkun þeirra dreifðist á sendana eftir mánaðar- og vikudögum. Í þriðja lagi laut greining að því að taka til athugunar hvort sami sími hefði komið oftar en einu sinni sama daginn fram á sendi við [...] og hvort símar fleiri en eins sakbornings hefðu komið þar fram. Að auki hvernig símanotkun á svæðinu samrýmdist öðrum gögnum í málinu eins og til

dæmis SMS-samskiptum og skráningum í dagatöl símtækja sakborninga. Í fjórða lagi skyldi kanna hvort símagögn bentu til þess að sakborningar hefðu verið að sinna téðri ræktun.

Þessu til viðbótar er meðal gagna málsins lögregluskýrsla, auk ítarlegs fylgiskjals, svokölluð tímalína, með upplýsingum um ætluð samskipti sakborninga, fjármálafærslur og aðrar færslur í tímaröð. Eru gögn þessi ætluð til skýringar á innbyrðis ætluðum tengslum og atvikum og meintri aðkomu sakborninga að þeim.

3.

Frekari rannsókn málsins laut að meintu peningaþvætti á ætluðum ávinningi meintra refsiverðra brota og hverfðist sú rannsókn fyrst og fremst um fjármögnun, kaup og sölu á fyrrgreindri fasteign að [...]. Í fyrsta lagi samkvæmt kaupsamningi 4. desember 2014 (iðnaðarbil [...]) þar sem ákærða Þ var skráður kaupandi. Í annan stað samkvæmt kaupsamningi 20. nóvember 2015 (iðnaðarbil [...]) þar sem félagið [...] var skráður kaupandi. Í þriðja lagi þar sem fyrra iðnaðarbilið ([...]) var með afsali 16. desember 2015 fært af nafni ákærðu Þ yfir á fyrrgreint einkahlutafélag án þess að greiðsla kæmi á móti. Í fjórða lagi með sölu félagsins á öllu fyrrgreindu húsnæði 2. nóvember 2016 til ótengds aðila. Meðal málsgagna eru ítarlegar rannsóknarskýrslur með fylgiskjöllum sem lúta meðal annars að fjármálagreiningu héraðssaksóknara á ætlaðri söfnun fjármuna, reiðufjárinnlögnum og millifærslum í tengslum við kaupsamningsgreiðslur, auk annarrar meðferðar á fjármunum, að því er varðar ákærðu Þ, Æ, Y, Ö, X og Z, allt eins og nánar er rakið í II.-IV. kafla ákæru, sbr. undirkafla. Að sögn lögreglu, byggt á téðri fjármálagreiningu, virtust ákærðu móttaka, geyma, afla og ráðstafa nánar tilgreindum fjármunum, ætluðum ávinningi af refsiverðri háttsemi, aðallega í tengslum við umrædd fasteignakaup. Í málinu er hins vegar ágreiningur um hvort uppruna fjármunanna megi rekja til refsiverðrar háttsemi og/eða hvort ákærðu hafi verið kunnugt um að svo væri. Um téða fjármálarannsókn vísast að öðru leyti til vættis lögreglufulltrúa nr. [...] fyrir dómi, sbr. lið nr. C/14.

Að auki var lagt hald á fjármuni hjá ákærðu Æ, Ö, Y, Z og X, auk fjármuna sem fundust í bankahólfi ákærðu XX, þáverandi eiginkonu ákærða Ö, allt eins og nánar greinir í VI. kafla ákæru. Fyrrgreint einkahlutafélag og dótturfélag sama félags, [...], en hið síðarnefnda tók við hluta af söluandvirði téðrar fasteignar, voru síðar tekin til gjaldþrotaskipta. Lauk skiptum þrotabúanna fyrir málshöfðun og voru þau afskráð í fyrirtækjaskrá á þeim tíma. Ákæru í máli þessu var upphaflega beint að þrotabúum téðra félaga með upptökukröfum á fjármunum en þeim hluta málsins lauk með frávísun ákæru eins og áður greinir.

Lögrelustjórinn á höfuðborgarsvæðinu fór framan af með fyrrgreinda rannsókn en hún færðist á síðari stigum til héraðssaksóknara, að því er varðar meint peningaþvætti. Við rannsóknina var á tímabili leitast við að afla gagna frá fjármálafyrirtækjum erlendis. Skýrslutökur af ákærðu fóru fram á tímabili frá september til nóvember 2016, auk þess sem viðbótarskýrslutökur af ákærðu vegna meints peningaþvættis fóru fram í maí 2021 hjá embætti héraðssaksóknara.

4.

Í aðalatriðum var framburður ákærðu X og Z við rannsókn málsins hinn sami og þeir báru um fyrir dómi. Þeir gengust við nánar tilgreindri þátttöku í meintu fíkniefnabroti, greindu frá ætlaðri aðkomu ákærðu Æ, Y og Ö að þeim meintu brotum, og einnig könnuðust þeir við tilteknar tilfærslur á fjármunum, sbr. nánar reifanir á framburði þeirra fyrir dómi í liðum C/4-5.

5.

Í aðalatriðum var framburður ákærða Æ hjá lögreglu varðandi aðkomu að meintri fíkniefnaræktun með svipuðum hætti og síðar fyrir dómi. Hann neitaði því að tengjast slíkri starfsemi og kvaðst hafa verið að sækja muni í húsnæðið daginn sem hann var handtekinn. Þá væri hann fyrirsvarsmaður félags sem ætti húsnæðið og leigði það til meðákærðu X og Z. Ákærði neitaði endurtekið að uppruni fjármuna tengdist meintri refsiverðri háttsemi og kannaðist hann ekki við meint peningaþvætti. Ákærði neitaði endurtekið að svara spurningum á grundvelli þagnarréttis sakbornings og vegna fjölskyldutengsla við aðra sakborninga.

Að öðru leyti kom fram við fyrstu skýrslutöku af ákærða Æ hjá lögreglu, 10. september 2016, að hann og meðákærði Y hefðu keypt umrædda fasteign að [...] (iðnaðarbil [...]) og hvor um sig lagt tólf og hálfa milljón króna til kaupanna. Við fjórðu skýrslutöku af ákærða Æ hjá lögreglu 13. október 2016 kom meðal annars fram að hann og meðákærðu Y og Ö hefðu keypt umrædda fasteign. Kaupin hefðu verið fjármögnuð með séreign meðákærðu Þ, peningum sem þau hefðu lagt til hliðar þegar þau ráku [...]. Þau hefðu lagt 25–30 milljónir króna til hliðar í kringum árið 2005. Þau hefðu selt húsnæði og aðrar eignir með miklum hagnaði og ákærði í framhaldi verið með fjárfestingu í [...]. Hvað varðaði fjármögnun á kaupum fasteignarinnar á [...] kvaðst ákærði hafa lagt um tíu milljónir króna til kaupanna og síðan hefði hann lánað meðákærða Y einhverja fjármuni. Fjármunirnir hefðu verið séreign meðákærðu Þ og geymdir í bankahólfi í [...]. Þá kvaðst ákærði ekki muna hvort hann eða meðákærða Þ hefði sótt peningana í bankahólfið í

tengslum við fyrrgreind fasteignakaup. Ákærði og meðákærðu Y og Ö hefðu lagt fjármuni inn á bankareikning meðákærðu Þ fyrir greiðslunum og peningarnir hefðu komið frá þeim þremur. Þá hefði hluti fasteignarinnar verið færður yfir á [...] þegar réttaráhrif gjaldþrots hans höfðu fallið niður og búið var að stofna félagið. Varðandi fjármögnun á seinni fasteigninni (iðnaðarbil [...]) þá kvaðst ákærði ekki muna hvernig þeim greiðslum var háttáð. Hann sjálfur og meðákærðu Y og Ö hefðu lagt fjármuni til kaupanna, auk þess sem hann hefði lánað Y að hluta fyrir þeim kaupum.

Þessu til viðbótar kom meðal annars fram við fimmtu skýrslutöku af ákærða Æ hjá lögreglu, þ.e. 27. maí 2021, að hann hefði orðið gjaldþrota á árunum 2009–2010. Ákærði hefði að nokkru marki haft framfærslu af peningum sem hann hefði lagt til hliðar nokkrum árum áður og hann hefði ekki gert grein fyrir þeim við skipti þrotabúsins. Þá fjármuni mætti rekja til hárra peningaúttekta úr rekstri [...] sem hann var með á árum áður. Hann hefði á árunum 2000–2006 tekið 50–100 milljónir í peningum úr þeim rekstri og geymt á ýmsum stöðum, meðal annars í bankahólfi hjá tengdforeldrum. Þá var framburður hans í aðalatriðum í samræmi við það sem hann bar um við meðferð málsins fyrir dómi og um það vísast til reifunar á skýrslu hans fyrir dómi, sbr. lið C/1.

6.

Í aðalatriðum var framburður ákærða Ö hjá lögreglu um aðild að meintu fíkniefnabroti með þeim hætti að hann hefði komið að því að útvega græðlinga og afhenda þá leigutökum húsnæðisins, meðákærðu X og Z. Einnig hefði ákærði hjálpað til við að klippa niður plöntur en ræktunin hefði verið í eigu leigutakanna. Hann hefði fengið tvö hundruð þúsund krónur fyrir hvert skipti sem hann klippti niður plöntur. Þá hefði hann fengið fimm hundruð krónur fyrir hverja plöntu sem hann sótti og kom með á staðinn en þær hefðu verið tvö til þrjú hundruð í hvert skipti. Þá kannaðist ákærði við að tengjast [...] og að hann hefði verið á fundi ásamt leigutökunum í húsnæðinu fjórum dögum fyrir téða húslleit þar sem eitthvað hefði verið rætt um ræktunina og aðkomu leigutakanna að félaginu. Ákærði kvaðst að öðru leyti vegna fjölskyldutengsla ekki vilja tjá sig um meinta aðkomu föður síns og hálfbróður að ræktuninni, þar með talið hvort þeir hefðu verið á téðum fundi.

Þá greindi ákærði Ö meðal annars frá því við skýrslutöku hjá lögreglu 14. september 2016, sem var sú önnur í röðinni, að hann vissi ekki um hagnað sinn af meintu fíkniefnabroti. Greindi hann frá því að eiginkona hans á þeim tíma, meðákærða XX, hefði verið með bankahólf og þar væru tvær milljónir króna geymdar sem hún hefði fengið frá föður sínum. Einnig greindi hann frá því að hafa verið með aðgang að bankahólfi móður sinnar og þar væru peningar í hans eigu frá svartri atvinnustarfsemi.

Við þriðju skýrslutöku hjá lögreglu, 16. september 2019, greindi ákærði Ö meðal annars frá því að hafa verið með tekjur á þeim tíma sem um ræðir en hann hefði borgað sér lágmarkslaun og unnið svarta vinnu. Þá hefði hann tekið háar fjárhæðir frá nánar tilgreindu einkahlutafélagi á sínum vegum og þar hefði verið um að ræða upphæðir sem hann hefði sjálfur áður verið búinn að leggja inn á félagið. Þá hefði hann einnig notið góðs af arfi sem féll til hans. Kvaðst hann telja að um tvær milljónir króna væru eftir af arfinum og þeir fjármunir væru geymdir í bankahólfi meðákærðu XX. Það hefði verið til að halda þeim peningum utan við gjaldþrotaskipti. Þá hefði hann verið með um 3,7 milljónir króna í öðru bankahólfi og þar væri um að ræða peninga af svartri vinnu og vegna endurgreiðslu láns frá tilteknum manni.

Við fjórðu skýrslutöku hjá lögreglu, 13. október 2016, greindi ákærði Ö meðal annars frá því að kaup meðákærðu Þ á fyrrgreindri fasteign (iðnaðarbili [...]) hefðu verið fjárfesting sem ákærði hefði komið að. Hann hefði lagt um eina og hálf milljón króna inn á bankareikning Þ og það verið lán. Þá kvaðst hann telja að umrædd fasteignakaup hefðu að öðru leyti verið fjármögnuð af peningum sem hún hefði fengið frá [...]. Frekar spurður um innlagnir á bankareikning meðákærðu Þ kvaðst hann ekki muna vel eftir því. Um hefði verið að ræða lán en hann ekki haft væntingar um að fá það greitt til baka. Þá hefði einnig verið verið lagt upp með að hann yrði hluthafi í [...] og þar með í fasteignunum. Frekar spurður um uppruna fjármuna sem hann hafði á milli handanna greindi ákærði frá því að um hefði verið að ræða sparnað og óuppgefna peninga. Einnig hefði honum áskotnast arfur og hluti hans verið nýttur til að endurgreiða tengdaföður hans lán. Þá hefði einhverju verið blandað saman við sparnað eiginkonu hans sem var í bankahólfi og eitthvað hefði verið nýtt til kaupa á bifreið. Jafnframt kvaðst hann hafa lánað meðákærðu Æ um þrjár og hálf milljón króna í reiðufé og tekið það af arfinum. Þessu til viðbótar greindi ákærði frá því að það hefði staðið til að hann kæmi að rekstri [...].

Við síðustu skýrslutöku af ákærðu hjá lögreglu, 27. maí 2021, greindi ákærði meðal annars frá því að hann hefði orðið gjaldþrota á árinu 2014. Hann hefði í talsverðum mæli verið með svartar atvinnutekjur. Þá hefði meðákærði Æ látið hann fá reiðufé. Ákærði kvaðst ekki geta skýrt uppruna þess reiðufjár og vísaði í þeim efnum á meðákærðu Æ. Greindi hann frá því að meðákærði Æ hefði um margra ára skeið verið með rekstur [...] þar sem tíðkaðist í miklum mæli að vera með reiðufé á milli handanna. Frekar spurður út í fjármögnun á kaupum umræddrar fasteignar (iðnaðarbils [...]) kvaðst ákærði ekki muna vel eftir þeim atvikum. Vísaði hann til þess sem áður greinir um svartar atvinnutekjur, téðan arf og reiðufé sem hann hefði fengið frá meðákærðu Æ. Frekar spurður út í [...] kvaðst ákærði ekki vera skráður eigandi félagsins en vísaði að öðru leyti

á meðákærða Æ. Þá kvaðst hann lítið muna eftir kaupum félagsins á umræddri fasteign (iðnaðarbili [...]). Spurður heilt á litið út í ætlaðar óútskýrðar greiðslur vegna umræddra fasteignakaupa (iðnaðarbíl [...] og [...]) vísaði ákærði til þess sem áður greinir um svartar atvinnutekjur og arf. Þá neitaði ákærði að tjá sig um reiðufjárinnlagnir sínar inn á eigin bankareikning sem notaðar voru til gjaldeyriskaupa.

7.

Í aðalatriðum var framburður ákærða Y við fyrstu tvær skýrslutökur hjá lögreglu, 10. og 15. september 2016, með þeim hætti að hann hefði vitað af kannabisræktuninni og tekið þátt í henni með nánar tilgreindum hætti. Í framburði hans kom meðal annars fram að hann hefði aðstoðað við að klippa niður plöntur og það hefði einkum verið eftir að faðir hans veiktist. Hann hefði einnig komið að því að útbúa húsnæðið ásamt föður sínum. Hann hefði í raun ekki viljað koma að ræktuninni en verið tilneyddur til þess vegna aðstæðna sem voru uppi. Gerði hann nánari grein fyrir plöntufjölda, tíðni uppskeru og því hvernig var staðið að ræktuninni. Þá hefði hann fengið greitt fyrir að sinna ræktuninni án þess að hann gæti lýst því nánar. Ákærði kannaðist við fyrrgreindan fund með meðákærðu X og Z o.fl. og að málefni ræktunarinnar og fyrrgreinds félags hefðu verið rædd á þeim fundi. X og Z hefðu í meiri mæli komið að daglegum verkum við ræktunina og þeir verið leigjendur húsnæðisins samkvæmt leigusamningum. Ákærði kvaðst hins vegar vegna fjölskyldutengsla ekki vilja tjá sig annars um meinta aðkomu föður síns og hálfbróður að ræktuninni. Þá kom meðal annars fram hjá ákærða að hann skildi ekki hvað átt væri við með *fjárþvætti* og að föður hans væri ekki heimilt að nota peninga sem hann ætti og gætu verið af ólögumætum uppruna. Frekar spurður um peninga í bankahólf í [...] greindi ákærði frá því að þeir væru hans eign og eitthvað af þeim hefði hann fengið úr fyrrgreindri starfsemi. Frekar spurður út í peninga sem hann lagði til [...] til kaupa á umræddu húsnæði kvaðst ákærði hafa sett einhverjar milljónir króna í það, reiðufé og aðra fjármuni frá föður sínum. Þá greindi ákærði frá því að fjárhagur hans væri ekkert sérstaklega góður, fjárráð hans væru takmörkuð, auk þess sem hann skuldaði talsvert fé vegna eigin húsnæðis.

Við þriðju skýrslutöku hjá lögreglu, 16. september 2016, greindi ákærði Y meðal annars frá því að foreldrar hans hefðu keypt fyrri fasteignina á [...] (iðnaðarbíl [...]). Hann hefði í tengslum við það fengið talsverða upphæð í reiðufé og verið sagt að leggja peningana inn á bankareikning. Ákærði kvaðst sjálfur ekki eiga peninga á bankareikningum eða standa vel fjárhagslega vegna nýlegs gjaldþrots. Kannaðist ákærði við að hafa verið með peninga í bankahólf sem hann hefði nýlega tekið á leigu. Kvaðst ákærði vegna skyldleika við aðra sakborninga ekki vilja greina frá því hvaðan peningarnir væru en hann gerði ráð fyrir að þeir væru tilkomnir vegna ólöglegrar starfsemi. Eitthvað af

peningunum hefði hann átt sjálfur og mest af þeim mætti örugglega rekja til kannabisframleiðslunnar. Kvaðst hann ekki vita hvað hann hefði fengið mikið greitt vegna ræktunarinnar en það hefði verið nokkrum sinnum í seðlabúntum.

Við fjórðu skýrslutöku hjá lögreglu, 13. október 2016, var framburður ákærða nokkuð breyttur. Greindi hann frá því að hafa lagt sparifé til kaupanna á fyrri fasteigninni á [...] (iðnaðarbili [...]). Hann hefði geymt peningana hjá sér og safnað nokkrum milljónum króna í gegnum tíðina. Hann hefði alltaf átt mikið reiðufé og safnað peningum frá unga aldri. Þá hefði hann alltaf reynt að eiga varasjóð, tvær til fjórar milljónir. Ákærði kvaðst ekki muna hversu mikla peninga hann hefði fengið frá föður sínum en eitthvað af fénu sem notað var til fasteignakaupanna hefði verið frá honum. Vísaði hann til fyrri skýrslu sinnar um peninga sem hann hefði fengið frá föður sínum og að faðir hans hefði alltaf átt peninga. Kvaðst ákærði lítið vita um félagið [...] og ekki hafa komið að greiðslum eða bankafærslum í tengslum við það. Frekar spurður um kaup félagsins á seinni fasteigninni (iðnaðarbili [...]) kvaðst ákærði lítið hafa komið að félaginu. Þá kvaðst hann ekki muna hvort hann hefði lagt til einhverja peninga vegna seinni fasteignakaupanna en mest af þeim hefði verið frá föður hans.

Við fimmtu skýrslutöku hjá lögreglu, 6. maí 2021, kvaðst ákærði lítið muna eftir fjármögnun fasteignakaupanna og öðrum tengdum atvikum. Greindi hann að öðru leyti í meginatriðum frá því sama og áður, þar með talið að hann hefði alltaf átt mikið af peningum og unnið fyrir þeim frá unga aldri. Var framburður hans með svipuðum hætti og hann greindi síðar frá við meðferð málsins fyrir dómi. Um það vísast að öðru leyti til reifunar á skýrslu hans fyrir dómi, sbr. lið C/3.

8.

Í aðalatriðum var framburður ákærðu Þ á rannsóknarstigi með þeim hætti að við fyrstu skýrslutöku af henni 10. september 2016 greindi hún frá því að vera öryrki. Hún hefði verið skráð tímabundið sem eigandi húsnæðis að [...] þar sem meðákærðu Æ, Y og Ö hefðu verið gjaldþrota. Hún hefði ekki vitað hvernig kaupin voru fjármögnuð. Þá hefði hún fengið peninga til að greiða rafmagn og fasteignagjöld. Hún hefði sjálf aldrei haft fjárhagslega burði til að standa undir fyrrgreindum kaupum og útgjöldum. Fjárhagsstaða hennar og meðákærða Æ hefði ekki verið neitt sérstök. Hún hefði fengið arf og það væru peningar sem hún hefði til umráða. Þá hefði meðákærði Æ stundum haft mikið fé á milli handanna og stundum ekkert en hún væri ekkert inni í hans fjárhagslegu málum.

Við skýrslutöku 16. sama mánaðar kom meðal annars fram að hún ætti íbúð í [...]. Íbúðin væri hennar séreign en yfirveðsett. Þá hefði móðir hennar lánað henni fyrir kaupunum.

Meðákærði Æ hefði tapað miklum fjármunum við gjaldþrot [...], þau hefðu tapað öllum fjármunum sínum og örorkubætur væru einu tekjur hennar.

Við skýrslutöku 13. október sama ár greindi hún nánar frá kaupum á fyrrgreindu húsnæði. Kom meðal annars fram hjá henni að hún og meðákærði Æ hefðu verið með sameiginlegan fjárhag. Umræddum peningum hefði verið safnað saman og þeir verið að mestu leyti frá meðákærða Æ en einnig að einhverju marki frá meðákærðu Y og Ö. Ákærða og meðákærði Æ hefðu verið búin að safna saman peningum á tímabili fyrir efnahagshrunið 2008. Það hefðu verið um tíu milljónir króna og meira í hennar vörslum, sem varasjóður. Að öðru leyti hefðu þau greitt niður skuldir og fjárfest í [...]. Þá kvaðst hún hafa fengið peninga að láni til að kaupa fyrrgreinda íbúð í [...] þar sem þau hefðu ekki ætlað að hrófla við varasjóðnum en nota þá fjármuni síðar til fjárfestingar.

Þessu til viðbótar var tekin skýrsla af ákærðu Þ 7. maí 2021 og var framburður hennar á þeim tíma í aðalatriðum með svipuðum hætti og hann var síðar fyrir dómi, að því marki sem hún mundi eftir atvikum. Um það vísast til reifunar á skýrslu hennar fyrir dómi, sbr. lið C/6.

9.

Framburður ákærðu XX hjá lögreglu var með svipuðum hætti og fyrir dómi, sbr. reifun í lið C/7, en hjá lögreglu hafði hún réttarstöðu vitnis.

10.

Um málsatvik og rannsóknargögn að öðru leyti vísast til reifunar á skýrslutökum fyrir dómi og til niðurstöðukafla um einstök atriði úr skýrslum, rannsókn og öðrum sakargögnum, eftir því sem við á.

C.

Skýrslur fyrir dómi:

1.

Ákærði Æ vildi ekki tjá sig um sakarefnið eða svara spurningum um meint brot samkvæmt I. ákærukafla. Þá skoraðist hann undan því að tjá sig um aðkomu meðákærðu sem tengdust honum fjölskylduböndum að meintu broti. Þannig neitaði ákærði meðal annars að tjá sig eða svara spurningum um þátt annarra meðákærðu, hvort hann hefði verið í umræddu húsnæði 5. september 2016 og hvað hann hefði verið að gera þar, ætlaðan fund í húsnæðinu, um aðgengi sitt og lyklavöld að húsnæðinu, ætluð kaup á

aðföngum í ræktun, símagögn og merkingu þeirra og haldlögð skjöl. Þá vildi hann ekki svara því hvort hann hefði fengið meðákærðu Z og X til að koma að ræktuninni, hvort hann hefði veitt þeim leiðbeiningar og hvort hann hefði látið þá fá peninga til að greiða leigu. Frekar spurður kannaðist ákærði við að hinir tveir síðastnefndu hefðu verið raunverulegir leigjendur húsnæðisins en hann kvaðst ekki muna leigufjárhæðina eða hvenær þeir byrjuðu að leigja húsnæðið. Skriflegur leigusamningur hefði verið gerður um leiguna. Þá kvaðst ákærði ekki vilja tjá sig um hver borgaði fyrir rafmagn og hita og hvort hann hefði fylgst með rafmagnsreikningum. Um atvik 9. september 2016, daginn sem ákærði var handtekinn, kvaðst hann hafa verið að sækja persónulega muni í húsnæðið.

Ákærði greindi frá því að hann hefði dvalið á heilsustofnun vikunnar áður en hann var handtekinn og verið að jafna sig eftir veikindi. Þá hefði hann mestan hluta ársins 2016, frá því í byrjun janúar og fram í ágúst, dvalið í leiguhúsnæði á [...] og myndi ekki hversu oft hann kom hingað til lands á því tímabili. Þá hefði hann á þessu tímabili slasast, auk þess að veikjast alvarlega [...] 2016 og liggja á sjúkrahúsi í tíu til fjórtán daga þar ytra. Þá hefði hann eftir það dvalið nokkrar vikur áfram í fyrrgreindu húsnæði á sama stað en í framhaldi komið hingað til lands, sbr. það sem áður greinir um dvöl á heilsustofnun.

Ákærði gerði grein fyrir fjárhag sínum. Í framburði hans kom meðal annars fram að hann hefði verið á lífeyri á árinu 2016 og ekki verið með launatekjur á þeim tíma. Á árum áður hefði hann verið með háar tekjur og rekið [...]. Ákærði hefði ávallt átt mikið reiðufé, þar með talið frá þeim tíma þegar hann rak [...]. Hann hefði tekið sér reiðufé úr þeim rekstri á margra ára tímabili og geymt hjá sér í varasjóði. Hann hefði selt [...] árið 2005, þ.e. húsnæðið, á tæplega hundrað milljónir króna, að teknu tilliti til frádráttar vegna leigu fyrir tímabundin afnot hans af húsnæðinu eftir söluna. Þá hefði hann selt [...] og búnað fyrir tuttugu og fimm til þrjátíu milljónir og síðan félagið sjálft með engum eignum. Það hefði verið skuldlaust. Í framhaldi hefði hann fjárfest í hlutabréfum, hér á landi og erlendis, og notið arðgreiðslna þar með talið af hlut sínum í fyrirtæki erlendis á sviði gasvinnslu. Ákærði hefði orðið gjaldþrota árið 2012 í kjölfar efnahagsbrunsins en hann hefði meðal annars átt hlut í fjármálafyrirtækinu [...] og verið með *kúlulán* sem margfölduðust með neikvæðum hætti fyrir hann sem skuldara. Hann hefði hins vegar í raun ekki tapað miklum fjármunum miðað við það sem hann lagði upphaflega í fjárfestinguna. Ákærði hefði átt um sjötíu milljónir í reiðufé á árunum 2012–2015 og það verið hans varasjóður. Peningana hefði hann geymt heima hjá sér, hjá tengdaforeldrum sínum, í bankahólf og á fleiri stöðum. Ákærði hefði ekki upplýst um varasjóðinn og gaslindirnar í tengslum við gjaldþrotaskiptin eða ekki hefði verið áhugi á því af hálfu kröfuhafa eða

skiptastjóra. Við skiptin hefði verið gengið að veðsettum eignum hans, íbúðarhúsnæði og sumarbústað.

Ákærði greindi frá aðkomu sinni að kaupum á umræddri fasteign að [...]. Í framburði hans kom meðal annars fram að um hefði verið að ræða fjárfestingu og ákærði talið hana á þeim tíma vera nauðsynlega eða tímabæra og að rétt væri að ráðstafa fé fyrir henni úr varasjóðnum. Þau hefðu á þessum tíma átt yfirveðsett íbúðarhúsnæði í [...] sem var í útleigu en ákærði ekki litið á það sem fjárfestingu. Þau hefðu keypt húsnæðið með aðstoð tengdaforeldra hans en í raun ekki þurft á þeirri fjárhagsaðstoð að halda. Leigutekjur af því húsnæði hefðu komið á móti leigugreiðslum sem þau þurftu sjálf að greiða fyrir afnot af öðru húsnæði á sama tíma.

Ákærði greindi nánar frá kaupum á fyrra iðnaðarbilinu ([...]). Í framburði hans kom meðal annars fram að hann kannaðist við fjórar kaupsamningsgreiðslur og fjármögnun þeirra með innborgunum og millifærslum á bankareikning meðákærðu Þ, samtals að fjárhæð tuttugu og sjö milljónir króna. Meðákærða Þ hefði verið skráð fyrir kaupunum þar sem hún hefði ekki verið gjaldþrota á þeim tíma. Ákærði hefði innt fyrstu kaupsamningsgreiðsluna af hendi samkvæmt umboði en hinar þrjár hefðu verið greiddar af meðákærðu Þ. Frekar spurður út í umrædd kaup út frá fjármálagreiningu kannaðist ákærði í öllum aðalatriðum við allar millifærslur og reiðufjárinnlagnir hans sjálfs og meðákærðu Y, Ö og Þ inn á reikning hinnar síðastnefndu í tengslum við kaupsamningsgreiðslurnar. Að mestu leyti hefði verið um að ræða reiðufé frá ákærða úr téðum varasjóði og það hefði verið lagt inn á eða millifært á bankareikning meðákærðu Þ, allt eins og kæmi fram í gögnum. Þá hefðu meðákærðu Y og Ö einnig lagt til einhverja fjármuni í þessu skyni, reiðufé, sem þeir hefðu átt sjálfir. Mest af reiðufénu hefði hins vegar verið frá ákærða, eins og áður greinir. Ákærði hefði með þessu og þeim fjárhæðum sem um ræðir viljað koma sér hjá eftirliti viðkomandi fjármálastofnunar vegna meðferðar hans á reiðufé.

Um vitneskju meðákærðu Ö og Y um fyrrgreind fasteignakaup greindi ákærði meðal annars frá því að þeim hefði verið kunnugt um að um væri að ræða söfnun fjármuna til kaupsamningsgreiðslanna. Þá hefði ákærði litið svo á að í framtíðinni yrði þetta hans eign og sona hans, hver með sinn þriðjungshlut, án þess að það væri skriflegt. Þeir hefðu samkvæmt áætlun ákærða átt að eiga eignina saman í nokkur ár þar til þeir væru lausir undan réttaráhrifum gjaldþrotsins. Þá hefði verið meiningin að selja eignina síðar. Meðákærðu Ö og Y hefðu enga ástæðu haft til að efast um lögmæti uppruna reiðufjárins frá ákærða. Þeir hefðu vitað um reiðufjáreign hans í tengslum við það sem áður greinir um [...] o.fl.

Ákærði gerði meðal annars grein fyrir því að hann og meðákærða Þ hefðu verið með sameiginlegan fjárhag í hjúskap sínum. Ákærði hefði í hjúskapartíð þeirra séð um öll helstu fjármál þeirra hjóna og meðákærða Þ ekki verið með innsýn í þau mál. Hún hefði að einhverju leyti vitað um fyrrgreinda reiðufjáreign en ekki hversu mikið það var eða hvar það var geymt. Hún hefði litla eða enga raunverulega vitneskju haft um fasteignakaupin eða um fyrrgreinda fjármögnun og það ekki verið rætt þeirra á milli en ákærði afhent henni reiðuféð og sagt henni hvað þyrfti að gera.

Ákærði greindi frá stofnun félagsins [...]. Í framburði hans kom meðal annars fram að hann hefði haft frumkvæði að stofnun félagsins. Tilgangurinn með félaginu hefði verið fasteignakaup. Ákærði hefði átt það, verið stjórnarmaður og farið með prókúru þess. Óljóst hefði verið með formlega stöðu meðákærða Y í félaginu samkvæmt stofngögnum en hann verið í varastjórn. Þá hefði meðákærði Ö átt að hafa formlega aðkomu að félaginu síðar, þegar réttaráhrif gjaldþrotsins væru afstaðin. Meðákærða Þ hefði afsalað fyrrgreindri fasteign til félagsins í desember 2015 án endurgjalds. Hún hefði í raun ekki átt neitt í félaginu og ekki lagt neitt til þess nema eignina sem hún var að *skila til baka* til raunverulegra eigenda.

Ákærði var spurður nánar út í kaup á síðara iðnaðarbilinu (...) í gegnum umrætt félag, samtals að fjárhæð þrjátíu og sjö milljónir króna. Í framburði hans kom meðal annars fram að fjármögnun hefði verið með sama eða svipuðum hætti og áður greinir varðandi fyrri kaupin en með þeirri breytingu að fyrrgreint félag var að kaupa eignina. Ákærði, meðákærðu Y og Ö hefðu séð um söfnun fjármuna með reiðufé, allt eins og fram kæmi í greiningu héraðssaksóknara og með sama hætti og þegar fyrra iðnaðarbilið var keypt. Ákærði hefði lagt mest til kaupanna, í reiðufé úr fyrrgreindum varasjóði, en meðákærðu Y og Ö lagt til afganginn. Þá hefði þeim með sama hætti og áður verið ljós uppruni reiðufjárins frá ákærða, allt eins og áður greinir. Féð hefði verið lagt inn á bankareikning félagsins og notað til greiðslu á fyrstu þremur kaupsamningsgreiðslunum, samtals um tuttugu milljónir króna. Tvær hinar síðustu kaupsamningsgreiðslur, samtals sautján milljónir króna, hefðu verið fjármagnaðar með bankaláni en tæplega átta milljónum til viðbótar, sem teknar voru að láni, hefðu þeir þrír skipt á milli sín með reiðufjárúttektum í nánar tilgreindum hlutföllum. Það fé hefði átt að vera varasjóður til að standa straum af afborgunum af láninu ef á þyrfti að halda.

Ákærði kvaðst telja að fjármálagreining héraðssaksóknara gæfi ekki rétta mynd af fjárhag hans, svo sem í tengslum við kaup fyrrgreinds húsnæðis og innlagnir á reiðufé að öðru leyti inn á bankareikning hans. Greiningin tæki til of skamms tímabils og ekki væri

tekið nægjanlegt tillit til fyrri fjárhags hans og þess sem áður greinir um sterka fjárhagsstöðu eftir sölu [...]. Reiðufé sem hann hefði verið með á sér við handtöku, 172.000 krónur, hefði verið húsaleiga vegna útleigu húsnæðis þeirra hjóna í [...]. Þá hefðu 590 evrur verið afgangur af peningum eftir dvölinu á [...].

Ákærði kvaðst hafa ákveðið að félagið seldi umrætt húsnæði, bæði bilin, strax í kjölfar þess að lögregla aflétti haldlagningu eða lokun þess. Lögregla hefði ekki hlutast til um kyrrsetningu og honum verið það heimilt. Þá hefði kaupandi verið að eigninni á þeim tíma. Ákærði hefði óttast kyrrsetningu og/eða mögulega upptöku fjármuna. Að því virtu hefði húsnæðið verið selt með hraði og kaupverðið verið í kringum fimmtíu milljónir króna, þar með talið með yfirtöku áhvílandi lána. Ekki hefði verið um að ræða raunverulegan söluhagnað miðað við kaupverð þess á sínum tíma. Söluandvirðið hefðu ákærði og meðákærði Y tekið til sín í reiðufé og lögregla síðar lagt hald á hluta þess. Ekki eru efni til frekari reifunar á framburði ákærða.

2.

Ákærði Ö vísaði við skýrslugjöf fyrir dómi í aðalatriðum til afstöðu sinnar til ákæru málsins eins og henni væri lýst í greinargerð hans fyrir dómi, að því er varðaði meint brot samkvæmt I. ákærukafli. Nánar tiltekið að hann hefði farið með vörslur fíkniefna í sölu- og dreifingarskyni og að hann hefði ásamt öðrum staðið að ræktun 522 kannabisplantna sem lagt var hald á. Ákærði kvaðst að öðru leyti ekki vilja tjá sig um sakarefnið og vísaði endurtekið til lögregluskýrslna, þar með talið varðandi umrætt húsnæði, kaup á því og afnot þess og meintan fund í því, sem og varðandi þátt annarra meðákærðu í meintu broti, kaup á aðföngum, haldlögð skjöl og skilaboðasendingar. Til skýringar vísaði ákærði til langs tíma sem liðinn væri frá meintu broti, auk fjölskyldutengsla við aðra meðákærðu.

Ákærði kvaðst ekki geta eða vilja tjá sig um ætlaðan ágóða af kannabisræktuninni. Ákærði hefði um margra ára skeið búið í skuldlausu húsnæði með meðákærðu XX, eiginkonu sinni í mörg ár. Hún hefði haft góðar tekjur og verið með sterkt fjárhagslegt bakland vegna auðs í fjölskyldu hennar. Ákærði hefði notið góðs af því um margra ára skeið og verið með óveruleg dagleg útgjöld. Hann hefði hins vegar vegna erfiðrar skuldastöðu í kjölfar efnahagshrunsins verið úrskurðaður gjaldþrota í nóvember 2013. Þá hefði ákærði fyrir og eftir gjaldþrotið verið með talsvert af *svörtum tekjum* fyrir störf sín sem málari. Hann hefði því alltaf verið með mikið reiðufé í sínum fótum. Þeim fjármunum hefði verið haldið fyrir utan skipti þrotabúsins og ákærði á þeim tíma í meiri mæli verið að afla tekna í reiðufé. Þá hefði hann fengið tæplega nítján milljóna króna arf á árinu 2014 sem meðákærða XX hefði móttekið í hans umboði. Arfinum hefði verið haldið fyrir utan skipti þrotabúsins og að miklu leyti verið ráðstafað til að greiða upp skuld ákærða

við tengdaföður sinn, auk bifreiðakaupa og annarra fjárfestinga. Ákærði kvaðst staðfesta að uppgefnar tekjur hans samkvæmt skattframtölum vegna áráanna 2012–2015 væru réttar. Þær gæfu hins vegar ekki rétta mynd af raunverulegum ráðstöfunartekjum hans vegna þeirra atriða sem áður greinir. Hann hefði því haft góð tök á því afla tekna og leggja fyrir í sparnað.

Ákærði kvaðst ekki, eða mjög takmarkað, vilja tjá sig um aðkomu sína að kaupum á iðnaðarhúsnæði að [...]. Hann hefði í raun ekki, eða aðeins takmarkað, tekið þátt í þeim kaupum. Ákærði vísaði til fjölskyldutengsla og kvaðst vilja skorast undan að greina frá þátttöku annarra meðákærðu í þeim kaupum, þar á meðal ástæðum þess að meðákærða Þ var skráð fyrir kaupum á fyrra iðnaðarbilinu ([...]). Frekar spurður um innlagnir á bankareikning meðákærðu Þ greindi ákærði meðal annars frá því að hún hefði ekki þekkt fjárhag hans og þá væri óvíst hvort hún hefði vitað af þessum innlögnum á bankareikning hennar. Ákærða hefði verið kunnugt um að meðákærðu Æ og Y voru gjaldþrota þegar kaupin fóru fram. Frekar spurður um umrædd fasteignakaup út frá fjármálagreiningu kannaðist ákærði við millifærslur og innlagnir á reiðufé af hans hálfu inn á bankareikning meðákærðu Þ í aðdraganda kaupsamningsgreiðslna vegna fyrra iðnaðarbilsins, allt eins og greinir í fjármálagreiningu héraðssaksóknara. Hið sama var um innlagnir hans á reiðufé inn á bankareikning meðákærðu Æ sem síðar rann til [...] vegna kaupa félagsins á síðara iðnaðarbilinu ([...]). Í aðalatriðum greindi ákærði frá því að umræddir fjármunir hefðu annars vegar borist honum í reiðufé frá meðákærðu Æ og hins vegar hefði verið um að ræða reiðufé úr sparnaði ákærðu. Meðákærði Æ hefði alla tíð haft mikið reiðufé í sínum fótum, bæði áður en og eftir að hann varð gjaldþrota. Hann hefði efnast mjög á því að selja [...] og á ýmsum fjárfestingum og arðgreiðslum eftir það. Þá hefði hluti fjárins frá ákærðu til fasteignakaupanna verið hugsaður sem lán. Ekki hefði hins vegar verið þörf á því að gera um það skriflegan lánssamning vegna téðra fjölskyldutengsla. Meðákærði Æ hefði verið *driffjöðurin* í fjárfestingunni með kaupum á húsnæðinu og átt frumkvæði að þeim kaupum.

Frekar spurður um fyrrgreint félag kvaðst ákærði ekki hafa tengst því með formlegum hætti samkvæmt opinberri skráningu. Þá hefði hann ekki komið að stofnun þess. Hann kvaðst ekki vilja tjá sig um það hvort hann hefði haft óformleg tengsl við félagið eða hvort félagið hefði verið notað til téðra fasteignakaupa. Þá kvaðst hann ekki vita hverjir höfðu prókúru að bankareikningum félagsins.

Frekar spurður um fjárhagsleg umsvif og aðgang að reiðufé að öðru leyti kvaðst ákærði ekki vilja tjá sig um eða vita nákvæmlega um uppruna reiðufjár að fjárhæð 3.270.000 krónur sem hann lagði inn á bankareikning sinn á tímabili frá 1. júlí 2015 til 27. júlí 2016.

Þá kvaðst hann kannast við að hafa á sama tímabili keypt samtals 1.215.000 krónur í gjaldeyri og það verið vegna utanlandsferða. Þessu til viðbótar bar ákærði um að haldlagt reiðufé á heimili hans, 61.000 krónur, hefði verið skírnargjöf í eigu sonar hans. Þá hefði annað haldlagt reiðufé á heimilinu, 600.000 krónur, auk haldlagðs reiðufjár í bankahólfi móður hans, 3.710.000 krónur, verið hluti af sparnaði ákærða. Að auki greindi ákærði frá því að fjármunir sem haldlagðir voru í bankahólfi meðákærðu XX, 2.331.000 krónur, hefðu verið eign ákærða og eftirstöðvar fyrrgreinds arfs. Þá hefði meðákærða XX enga vitneskju haft um meint brot ákærða sem hann væri ákærður fyrir.

3.

Ákærði Y kvaðst ekki vilja tjá sig fyrir dómi um meint brot samkvæmt I. ákærukafla, þar með talið varðandi ætluð tengsl við umrætt húsnæði, stækkun á ræktunaraðstöðu, meintan fund í húsnæðinu 5. september 2016 og SMS-skeytasendingar. Vísaði ákærði um þetta til þess tíma sem væri liðinn. Þá kvaðst hann að öðru leyti vísa til fyrri framburðar síns hjá lögreglu. Hið sama gildi um aðrar spurningar sem beint var að honum varðandi meinta aðkomu hans og annarra að kannabisræktuninni. Hann kvaðst ekki kannast við skjöl sem lagt var hald á við leit í umræddu húsnæði, minnisblöð og stundaskrá. Þá kvaðst hann ekki kannast við efni þeirra skjala eða einstaka orðanotkun. Frekar spurður um meint brot meðákærða Æ greindi ákærði frá því að Æ hefði dvalið langdvölum á [...] á þeim tíma sem um ræðir en komið seint um sumarið til landsins af heilsufarsástæðum.

Ákærði kvaðst ekki ætla að tjá sig um meintan ávinning af ræktuninni en vísaði að öðru leyti til lögregluskýrslu um þau atriði. Hann hefði verið með mjög góð laun á árunum 2014–2016 fyrir störf hjá [...]. Ákærði kvaðst ekki muna eða geta gert grein fyrir eignastöðu sinni á þeim tíma, hvort hann hefði átt húsnæði eða verið með fé inni á bankareikningum. Hann hefði alla tíð haft góðar tekjur og unnið mikið allt frá barnsaldri. Ákærði kvaðst kannast við að hafa verið úrskurðaður gjaldþrota í desember 2012. Það hefði tengst skuldastöðu hans á þeim tíma í kjölfar bankahrunsins. Frekar spurður út í fjármálagreiningu vegna tímabilsins 2012–2016 kvaðst ákærði telja að hún kynni að gefa rétta mynd af tekjum hans og eignum á þeim tíma en hann myndi það ekki. Ákærði hefði hins vegar alltaf átt sparnað í varasjóði sem hefði verið í reiðufé. Hann hefði frá barnsaldri safnað peningum og geymt heima hjá sér og stundum geymt einhverja peninga í bankahólfi. Fjárhæðirnar hefðu verið mismiklar í gegnum árin en stundum hefðu þær numið milljónum króna.

Ákærði hefði átt takmarkaða aðkomu að kaupum á iðnaðarhúsnæði að [...]. Hann kvaðst ekki muna vel eftir þessum atvikum vegna þess tíma sem væri liðinn. Kaup á húsnæði

hefðu verið fjárfesting föður hans, meðákærða Æ. Hann hefði í raun átt húsnæðið og skipulagt kaupin. Að mestu leyti hefði verið greitt með reiðufé frá meðákærða Æ, en hann hefði alltaf verið vel stæður fjárhagslega og átt nóg af peningum, áður en og eftir að hann varð gjaldþrota. Meðákærðu Æ og Þ hefðu átt [...] sem var selt fyrir háa fjárhæð og eftir það hefðu þau átt í fyrirtækjum og hlutabréfum, bæði hér á landi og erlendis. Ákærði hefði engar efasemdir haft um lögmæti uppruna fjárins sem notað var til fasteignakaupanna. Ákærði hefði einnig lagt fjármuni til kaupanna og þeir komið úr fyrrgreindum varasjóði hans. Meðákærða Þ hefði mjög lítið vitað um kaupin og meðákærði Æ yfirleitt séð um öll þeirra fjármál. Þá hefði ákærði ekki verið í neinum samskiptum við meðákærðu Þ varðandi innlagnir á bankareikning hennar í tengslum við kaupin.

Frekar spurður út í kaup fyrra iðnaðarbilsins ([...]), út frá fjármálagreiningu héraðs-saksóknara, kvaðst ákærði ekki vilja eða geta tjáð sig að neinu marki um þær greiðslur vegna þess tíma sem væri liðinn. Ákærði gerði ekki athugasemdir við greiningu héraðs-saksóknara um téðar reiðufjárinnlagnir eða millifærslur frá honum inn á bankareikning móður hans, meðákærðu Þ, í tengslum við kaupsamningsgreiðslur vegna húsnæðiskaupanna. Féð sem fór frá honum inn á bankareikning móður hans hefði að mestu verið frá föður hans. Að öðru leyti hefði verið um að ræða sparifé ákærða, eins og áður greinir. Félagið [...] hefði verið stofnað til að halda utan um málefni fasteignarinnar og meðákærði Æ farið með starfsemi félagsins. Ákærði hefði aldrei haft neina raunverulega aðkomu að félaginu, þrátt fyrir að opinber skráning segði annað, og hann ekki komið að rekstri þess. Aldrei hefði staðið til að ákærði ætti fasteignina, né heldur meðákærði Ö. Þá kvaðst ákærði ekki hafa vitað um afsal meðákærðu Þ á umræddri fasteign til fyrrgreinds félags.

Frekar spurður út í kaup síðara iðnaðarbilsins ([...]), út frá sömu gögnum, kvaðst ákærði lítið vita eða muna eftir umræddum atvikum eða aðkomu sinni að þeim. Ákærði gerði ekki athugasemdir við gögn um færslur og fjárhæðir en kvaðst telja að féð hefði komið frá meðákærða Æ með sama hætti og áður greinir. Ákærði hefði ekki verið að reyna að haga greiðslum þannig að þær vektu ekki athygli hjá eftirlitsaðilum. Ákærði hefði ekkert komið að lántöku vegna téðs húsnæðis og hann myndi ekki eftir að hafa mótttekið fé frá félaginu í framhaldi af lántökunni né heldur að hann hefði fært hluta þeirra fjármuna til meðákærða Ö. Þá hefði skipting fjárins ekki endurspeglad eignarhluti þeirra feðga í félaginu.

Ákærði kvaðst ekki vilja tjá sig um aðrar reiðufjárinnlagnir inn á bankareikninga hans og gjaldeyriskaup, á tímabili frá 27. nóvember 2014 til 13. september 2016, umfram það sem tengdist fjármögnun fyrrgreinds húsnæðis, samtals að fjárhæð 10.881.788 krónur.

Ákærði kvaðst ekki muna hvaðan peningarnir komu, annaðhvort hefði verið um að ræða sparifé hans eða peninga frá meðákærða Æ. Þá hefðu peningar sem voru haldlagðir á heimili hans, í bifreið og í bankahólf, samtals 2.131.000 krónur, verið sparifé í hans eigu.

Þessu til viðbótar greindi ákærði frá því að langur málsmeðferðartími og dráttur á rannsókn lögreglu hefði haft neikvæð áhrif á líf hans og heilsu og hann þurft að leita sér aðstoðar af þeim ástæðum.

4.

Ákærði X bar meðal annars um að hafa komið að umræddri kannabisræktun sem *starfsmaður á plani*. Ákærði kvaðst telja að aðkoma meðákærða Z að ræktuninni hefði verið með áþekkingu hætti. Aðdragandinn hefði verið sá að meðákærði Y hefði komið að máli við hann. Ákærði hefði sinnt ræktuninni frá febrúar eða mars 2016 og hún verið byrjuð á þeim tíma. Hann hefði því ekki tekið þátt í að setja upp ræktunaraðstöðuna og ekki átt neitt frumkvæði að ræktuninni. Þá hefði hann ekki lagt neitt fé til ræktunarinnar. Ákærði hefði átt að sjá um að nóg vatn væri á tönkum og hann hefði átt að fylla á tvisvar í viku. Einnig hefði ákærði unnið við að klippa og grisja plönturnar. Ekki hefði sérstaklega verið samið um hvernig vinnuframlagi hans skyldi háttað. Það hefði hins vegar reynst meira en upphaflega var lagt upp með og ákærði verið ósáttur við það. Ákærði hefði ekki komið að sölu fíkniefna, útvegað græðlinga eða lagt til nein aðföng vegna ræktunarinnar. Allur búnaður hefði verið á staðnum og ef eitthvað vantaði þá hefði því verið komið á staðinn.

Ákærði hefði verið skuldsettur og í miklum fjárhagserfiðleikum á þessum tíma og það verið ástæðan fyrir því að hann fór að vinna að ræktuninni. Hann hefði líklega fengið greiddar eina til tvær milljónir króna í reiðufé meðan hann kom að ræktuninni. Þær greiðslur hefðu ýmist borist frá meðákærða Æ eða Ö. Ákærði hefði einnig á sama tíma aflað tekna með því að [...]. Þá hefði hann verið nýbyrjaður í launaðri vinnu þegar hann byrjaði í ræktuninni.

Meðákærði Æ hefði leiðbeint ákærða um vinnuna við ræktunina. Þá hefðu meðákærðu Æ, Y og Ö einnig komið að ræktuninni með því að klippa niður plöntur. Ákærði kvaðst hins vegar ekki vita hvort þeir hefðu sinnt öðrum slíkum verkum. Hann kvaðst ekki vita hver hefði séð um sölu fíkniefna úr ræktuninni. Þá kvaðst ákærði telja að meðákærði Æ hefði átt ræktunina, án þess að hann vissi það fyrir víst. Ákærði kvaðst kannast við að hafa verið á fundi í umræddu húsnæði 5. september 2016 ásamt meðákærðu Æ, Y, Ö og Z. Meðákærði Æ hefði viljað ræða um tilhögun vinnunnar og verið ósáttur með hvernig gekk við ræktunina. Ákærði hefði á fundinum lýst yfir vilja sínum til að hætta og að þeir þyrftu að finna annan mann í hans stað. Ákærði hefði verið við störf í húsnæðinu síðar í

sömu viku þegar lögreglan kom á staðinn en meðákærði Æ hefði á þeim tíma verið að leiðbeina honum við ræktunina. Viðmiðið hefði verið að vera með eina uppskeru í mánuði og mögulega hefðu tvær uppskerur verið búnar áður en lögregla kom á staðinn. Ákærði kvaðst ekki vita hvort eitthvað hefði verið selt af efnum úr ræktuninni áður. Þá kvaðst hann ekki vita hvort eða hverjir aðrir komu að því að selja og þurrka efnin eða annað sem þurfti að gera í sambandi við ræktunina, né heldur vita hver sá um að greiða fyrir rafmagn og hita.

Ákærði kvaðst kannast við málsgögn um reiðufjárinnlagnir á bankareikning hans, samtals 1.803.000 krónur. Einhver hluti þess fjár hefði verið vegna [...] og einhver hluti fyrir þátttöku í ræktuninni. Þá kvaðst ákærði frekar telja að reiðufé í fórum hans, 191.000 krónur, sem lagt var hald á við rannsókn málsins tengdist sölu spilakassa. Hann kvaðst hins vegar ekki rengja framburð sinn hjá lögreglu um að það fé hefði komið frá meðákærða Æ. Ákærði hefði þurft að greiða meðákærða Æ fyrir að fá að vinna við ræktunina. Það hefði verið með þeim hætti að meðákærði Æ hefði endurtekið afhent honum reiðufé, 350.000 krónur, sem ákærði átti að leggja inn á bankareikning [...]. Samtals hefði verið um að ræða 2.450.000 krónur, eins og kæmi fram í gögnum málsins. Þetta hefði verið látið heita leigugreiðslur og leigusamningur verið gerður um það. Ákærði hefði hins vegar í raun ekki verið leigutaki húsnæðisins. Hann hefði í algjöru dómgreindarleysi skrifað undir samninginn og ekki fengið neitt greitt fyrir það, aðeins loford um greiðslur. Ákærði hefði litið svo á að þetta væri hluti af samkomulaginu svo hann fengi að vinna við ræktunina. Hann hefði ekki vitað um uppruna fjárens en fengið greiðsluleiðbeiningar frá meðákærða Æ þegar hann lagði féð inn á bankareikning fyrrgreinds félags.

Að auki kom fram hjá ákærða að langur tími sem rannsókn málsins hefði tekið hefði haft neikvæð áhrif á líðan hans, meðal annars með truflunum á svefni, áhyggjum og fleira. Þá hefði ákærði haldið sig frá afbrotum eftir að rannsókn málsins hófst hjá lögreglu.

5.

Ákærði Z kvaðst hafa komið að umræddri kannabisræktun. Ræktunin hefði verið byrjuð þegar ákærði kom að henni og það verið í kringum áramótin 2015–2016. Það hefði atvikast með þeim hætti að frændur hans, meðákærðu Y, Æ og Ö, leituðu til hans og fengu hann til verksins. Ákærði hefði verið í óreglu með áfengi á þeim tíma og fjárvana og hann því ákveðið að taka þátt. Félagslegar ástæður hefðu einnig legið þessu til grundvallar og vinskapur verið milli hans og meðákærða Y. Meðákærði X hefði komið að ræktuninni nokkru síðar, líklega í janúar eða febrúar sama ár. Ákærði hefði átt að sjá um að það væri nóg vatn á tönkum, vökva, snyrta og klippa niður plöntur. Þá hefði hann

eitthvað unnið að þurrkun. Hann hefði sinnt ræktuninni einu sinni til tvisvar í viku en ekkert ákvörðunarvald haft um framleiðsluna. Ákærði hefði ekki komið að því að útvega græðlinga eða önnur aðföng né heldur að selja eða taka við afurðum úr ræktuninni og kvaðst ákærði ekki vita hver hefði séð um það. Ákærði kvaðst ekki muna hvað leið langur tími á milli uppskera en það gæti hafa verið á mánaðarfresti. Þá kvaðst hann ekki vita um magn fíkniefna sem búið var að framleiða áður en lögregla kom á staðinn. Aðkoma ákærða hefði verið með svipuðum hætti og meðákærða X, þeir hefðu verið *starfsmenn á plani* og séð um daglega vinnu við ræktunina.

Ákærði hefði veitt aðstoð við að stækka ræktunaraðstöðuna fljótlega eftir að hann kom þar til starfa en ekki haft frumkvæði að þeirri stækkun. Meðákærðu Æ, Y og Ö hefðu komið að þeim framkvæmdum en ákærði kvaðst ekki vita hver bar kostnaðinn af þeim. Ákærði hefði ekki átt ræktunina og enga peninga lagt í hana. Hann hefði litið svo á að meðákærði Æ væri aðalmaðurinn í ræktuninni og að hann ætti hana. Hann hefði stjórnað og veitt ákærða leiðbeiningar um umhirðu plantnanna. Ákærði hefði ekki haft þekkingu á því. Meðákærðu Ö og Y hefðu einnig sinnt ræktuninni og tekið þátt í því að klippa niður plöntur.

Ákærði kvaðst kannast við að hafa verið á fundi 5. september 2016 í umræddu húsnæði með meðákærðu X, Æ, Ö og Y. Ákærði kvaðst ekki muna vel eftir fundinum að öðru leyti en því að óánægja hefði verið með hvernig gengi með ræktunina, hún gengi ekki sem skyldi eða skilaði því af sér sem til var ætlast. Ákærði kvaðst ekki kannast við haldlögð skjöl, minnismiða, dagatöl og fleira, en hann kvaðst hins vegar kannast efnislega við einstök atriði téðra skjala, þar með talið varðandi greiðslu á leigu og heiti á einstaka verkþáttum í ræktuninni.

Ákærði kvaðst kannast við efni SMS-skilaboða sem borin voru undir hann, þar með talið um að *gamli* væri að koma. Þar væri átt við meðákærða Æ. Meðákærði Æ hefði á tímabili frá janúar til september 2016 endurtekið verið að koma í ræktunina, gefa fyrirmæli og leiðbeiningar og láta ákærða fá reiðufé. Annars hefði hann verið fjarverandi og dvalið á [...].

Ákærði hefði fengið greitt fyrir vinnu sína að ræktuninni og viðmiðið verið ein til tvær milljónir króna á mánuði. Það hefði að einhverju leyti gengið eftir en hann kvaðst ekki vita nákvæmlega um fjárhæðir í því samhengi. Hann hefði samið við meðákærða Æ um þetta og fengið frá honum greiðslur í reiðufé. Að auki hefði meðákærði Ö látið hann fá greiðslur í reiðufé. Ákærði hefði á sama tíma verið í launaðri vinnu, auk þess að *vinna svart* við bifreiðapríf. Hann hefði engar eignir eða sparnað átt á þessum tíma. Meðákærði

Æ hefði verið með bifreið ákærða til umráða og látið honum í té reiðufé til að borga af bifreiðinni. Ákærði kvaðst kannast við innborganir á reiðufé inn á bankareikning sinn, 3.731.000 krónur, á þeim tíma sem um ræðir. Kvaðst ákærði telja að hluti þeirra fjármuna hefði verið fyrir vinnu hans við ræktunina en hluti af því skýrðist af fyrrgreindum bifreiðaprifum og greiðslunum fyrir bifreiðina. Kvaðst ákærði með þessum athugasemdum kannast við greiningu héraðssaksóknara á fjármunum sem runnu inn á bankareikning hans.

Ákærði hefði skrifað undir samning um að greiða leigu til [...]. Meðákærði Æ hefði komið því til leiðar og gefið nánari fyrirmæli. Ákærði hefði litið svo á að það væri skilyrði svo hann mætti starfa við ræktunina. Ekki hefði verið um að ræða raunverulegar leigugreiðslur. Þá hefði samkomulag verið um að hann tæki á sig ræktunina ef lögreglan hefði afskipti af henni. Ákærði kvaðst kannast við yfirlit um greiðslur til fyrrgreinds félags, þar með talið að hann hefði lagt samtals 3.150.000 krónur inn á félagið. Fjármunina hefði hann fengið í reiðufé frá meðákærðu Æ og/eða Ö og lagt ýmist beint inn á félagið eða með því að leggja fyrst inn á sinn bankareikning og millifæra síðan yfir á félagið. Ákærði kvaðst ekki hafna upptökukröfu ákæruvaldsins á haldlögðum peningum, 2.500.000 krónum, sem hann afhenti lögreglu við leit á heimili hans. Um væri að ræða fjármuni sem hann hefði fengið frá meðákærðu Æ og Ö og voru ætlaðir sem greiðsla fyrir vinnu hans við ræktunina og til að greiða til baka með fyrrgreindum *leigugreiðslum*.

Að auki kom fram hjá ákærða að hann hefði haldið sig alveg frá afbrotum eftir að rannsókn málsins hófst. Hann hefði farið í vímuefnaeðferð og fylgt því eftir með AA-fundum og breyttum lífsstíl. Þá hefði langur tími sem rannsókn málsins hefði tekið haft neikvæð áhrif á líðan hans, meðal annars með langvinnum svefntruflunum og þunglyndi, og hann þurft að leita sér aðstoðar með það.

6.

Ákærða Þ kvaðst ekki muna vel eftir þeim atvikum sem um ræðir og aðdraganda þeirra. Til skýringar vísaði hún til þess tíma sem væri liðinn og veikinda sem hún hefði átt við að stríða. Í framburði hennar kom meðal annars fram að hún hefði á árunum 2014–2016 fengið lífeyrisgreiðslur og ekki verið á vinnumarkaði. Hún kvaðst ekki muna vel hvernig fjárhags- eða eignastöðu hennar og meðákærða Æ var háttað á téðu tímabili eða hvernig framfærslu þeirra var háttað. Hún kvaðst ekki vefengja það sem kæmi fram á skattframtölum þeirra 2012–2015. Þá kvaðst hún ekki vita hvort uppgæfin staða á bankareikningi meðákærða Æ á sama tímabili gæfi rétta mynd af fjármunum sem þau höfðu þá til ráðstöfunar. Hún kvaðst kannast við það sem haft væri eftir henni í

lögregluskýrslu um að þau hefðu átt fullveðsetta íbúð sem hefði meðal annars verið keypt með fyrirframgreiddum arfi frá móður hennar en að öðru leyti með yfirtöku áhvílandi lána og greiðslu á mismun. Íbúðin hefði verið í útleigu og þau haft leigutekjur af henni.

Ákærða greindi frá varasjóði og geymslu reiðufjár. Í framburði hennar kom meðal annars fram að þau hefðu átt sparnað í varasjóði. Meðákærði Æ hefði geymt peningana og séð um varasjóðinn án aðkomu ákærðu. Í varasjóðnum hefði verið reiðufé sem meðal annars hefði verið geymt í bankahólfi og á heimili þeirra og á fleiri stöðum. Meðákærði Æ hefði tekið reiðuféð úr banka. Ákærða hefði ekki haft aðgang að varasjóðnum og lítið fylgst með honum. Uppruna sjóðsins hefði mátt rekja til [...] sem þau áttu en var seld fyrir um 100 milljónir króna. Meðákærði Æ hefði tekið við þeim fjármunum og ráðstafað þeim. Fjárhagsstaða þeirra hefði í framhaldi verið mjög góð þar til meðákærði Æ var tekinn til gjaldþrotaskipta á árinu 2012. Aðdraganda gjaldþrotsins hefði mátt rekja til falls [...] í efnahagshruninu. Þau hefðu tapað íbúð og sumarbústað vegna gjaldþrotsins. Ákærða kvaðst ekki muna vel atvik á þessu tímabili en varasjóðurinn hefði alltaf verið til reiðu, með misháum fjárhæðum.

Ákærða greindi frá aðkomu sinni að kaupum á fasteigninni að [...]. Í framburði hennar kom meðal annars fram að meðákærðu Æ, Y og Ö hefðu beðið hana að vera skráð fyrir kaupnum og hún samþykkt það. Meðákærði Æ hefði átt hugmyndina og ákveðið kaupin. Það hefði verið vegna þess að þeir feðgar voru gjaldþrota á þeim tíma. Ákærða hefði ekki vitað hvernig kaupin voru fjármögnuð en þeir hefðu lagt fé inn á bankareikning hennar. Hún hefði ekki vitað um uppruna þess og ekkert hugsað um það. Peningarnir hefðu komið inn á bankareikninginn og henni ekki fundist neitt athugavert við það. Sig hefði grunað að þeir kæmu úr varasjóðnum. Þá hefði hún ekki þekkt til fjármála meðákærðu Y og Ö á þessum tíma. Ákærða hefði ekki verið að skoða innlagnir á banka-reikninginn og ekki vitað hvort um var að ræða reiðufjárinnlagnir eða millifærslur. Hún hefði vitað að meðákærði Ö fékk arf en ekki hvað varð um þá fjármuni. Þá hefði meðákærði Y alltaf unnið mjög mikið og verið með góðar tekjur. Hún hefði enga ástæðu haft til að ætla annað en að um væri að ræða löglega peninga. Húsið hefði verið keypt sem fjárfesting og það síðan verið leigt út samkvæmt leigusamningi. Ákærða hefði ekkert komið að þeim málum og hún hefði veitt meðákærðu Æ skriflegt umboð til að sjá um þau. Meðákærði Æ hefði á grundvelli umboðsins séð um að millifæra fyrstu kaupsamningsgreiðsluna en ákærða kvaðst ekki muna hvernig því var háttað með síðari kaupsamningsgreiðslur.

Frekar spurð um téðar fjórar kaupsamningsgreiðslur kannaðist ákærða í aðalatriðum við þær greiðslur og innborganir inn á bankareikning hennar í aðdraganda þeirra eða að hún

gerði ekki athugasemdir við fjármálagreiningu héraðssaksóknara um þau atriði. Kvaðst hún ýmist ekki muna eftir innborgununum sem slíkum eða hún hefði ekki spurt út í uppruna fjárens eða vitað um hann eða velt honum fyrir sér. Hún hefði gert ráð fyrir eða talið víst að reiðuféð væri frá meðákærða Æ úr varasjóðnum. Þá hefði hún talið á þessum tíma að meðákærðu Y og Ö hefðu fengið einhverja peninga frá meðákærða Æ út af þessum kaupum. Hún hefði ekki spurt neinna spurninga enda um að ræða fjölskyldu hennar. Ákærða hefði ekki átt reiðuféð sem hún lagði til við fasteignakaupin og hún hefði ekki átt eignina. Hún hefði aðeins verið að lána nafnið sitt, eins og áður greinir. Meðákærðu Ö og Y hefði verið kunnugt um kaup fasteignarinnar og þeir ekki verið að lána ákærðu fé til kaupanna. Ákærða kvaðst kannast við félagið [...]. Hún kvaðst staðfesta að hafa afsalað eigninni til félagsins á sínum tíma en ekki muna eða vita hvers vegna það var gert og hún hefði ekki fengið neina peninga við afsalið. Aldrei hefði staðið til að ákærða myndi eiga fasteignina.

Ákærða hefði ekki vitað um uppruna annarra fjármuna sem lagðir voru inn á bankareikning hennar umfram það sem laut að fyrrgreindum fasteignakaupum. Hún kvaðst halda að þeir væru úr varasjóði meðákærða Æ. Ákærða kvaðst ekki kannast við eða staðfesta neitt af því sem haft var eftir henni í samskiptum við lögreglu við upphaf rannsóknar málsins. Hún hefði verið í losti á þeim tíma. Sér hefði ekki verið kunnugt um að kannabisræktun færi fram í umræddu húsnæði og hún hefði ekki keypt neinn varning til slíkrar ræktunar. Hún og meðákærði Æ hefðu dvalið langdvölum á [...] á árinu 2016. Ákærða og meðákærði Æ hefðu komið til landsins í maí það ár eftir nokkurra mánaða dvöl erlendis. Heimkoman hefði verið vegna andláts náins ættingja. Meðákærði Æ hefði strax í framhaldi farið til baka til [...] en ákærða orðið eftir. Meðákærði Æ hefði eftir það dvalið í talsverðan tíma á [...] en komið aftur til landsins síðar sama ár af heilsufarsástæðum. Þessu til viðbótar greindi ákærða frá því að langur málsmeðferðartími hefði lagst þungt á hana.

7.

Ákærða XX greindi meðal annars frá því að hún hefði ekki vitað af meintum brotum meðákærða Ö og litlar upplýsingar fengið frá honum um lögreglurannsóknina eftir að hún hófst. Þau hefðu verið í óvígðri sambúð og síðar hjúskap, samtals í fimmtán ár. Sambandi þeirra hefði lokið með lögskilnaði á árinu 2021. Meðákærði Ö hefði á þeim tíma sem þau voru saman unnið mikla *svarta vinnu* og ávallt verið með mikið reiðufé á milli handanna. Ákærða hefði verið með góðar tekjur og gott fjárhagslegt bakland hjá föður sínum. Hún hefði því átt mest af eignum í búinu og greitt mest af því sem féll til við rekstur heimilisins. Meðákærði Ö hefði að einhverju marki séð um önnur útgjöld og haft góð tök á því að *spila sjálfur* með reiðufé sem hann aflaði sér með fyrrgreindum

hætti. Ákærða hefði á sambúðartímanum veitt viðtöku átján milljóna króna arfi sem ætlaður var meðákærða Ö inn á bankareikning sinn og það verið gert á grundvelli skriflegs umboðs. Þeir fjármunir hefðu síðar verið færðir í reiðufé í bankahólf sem skráð var á ákærðu en meðákærði Ö hefði átt fjármunina. Ö hefði á þeim tíma verið mjög skuldsettur og viðtaka á arfinum með þessum hætti hefði verið til að halda fénu frá lánardrottnum. Einnig hefði eitthvað af reiðufé vegna svartrar vinnu meðákærða Ö verið geymt í bankahólfinu. Fyrrgreindum arfi hefði að stórum hluta verið verið ráðstafað í tengslum við fasteigna- og bifreiðakaup en það sem eftir stóð, um 2.300.000 krónur í reiðufé, hefði verið geymt í bankahólfinu uns peningarnir voru haldlagðir við rannsókn málsins.

8.

Vitni, lögreglufulltrúi nr. A, staðfesti og gerði nánar grein fyrir lögregluskýrslum. Í vætti hans kom meðal annars fram að rannsókn málsins hefði hafist vegna upplýsinga sem bárust um meinta kannabisframleiðslu í umræddu húsnæði. Lögregla hefði fylgt þeim upplýsingum eftir. Á tímabili frá 5. til 9. september 2016 hefði verið fylgst með húsnæðinu og sést hefði til ákærðu Æ, Y, Ö, X og Z koma og fara úr húsnæðinu. Þá hefði komið fram við skýrslutökur á síðari stigum rannsóknarinnar að þeir fimm hefðu 5. þess mánaðar hist á fundi í húsnæðinu. Um hefði verið að ræða vel skipulagða kannabisræktunaraðstöðu, *verksmiðju*, og faglega verið gengið frá allri uppsetningu og frágangi búnaðar. Um upphaf rannsóknar að öðru leyti, fyrstu samskipti við sakborninga, handtökur, húsleit, haldlagningu og fleira greindi vitnið frá því sama og áður greinir í málavaxtalýsingu. Að auki greindi vitnið meðal annars frá því að rannsókn hefði leitt í ljós að ákærði Ö hefði keypt ræktunarförur í lok desember 2014, þar með talið stóra ræktunarlampa, auk annars ræktunarvarnings í mars 2015. Við leit í téðu húsnæði að [...] hefðu fundist skjöl um uppsetningu í húsnæðinu, minnisblað með ráðagerðum um leigu á húsnæðinu og greiðslu á rafmagni, auk stundaskrár með upplýsingum um skipulag og verkþætti við ræktun kannabisplantna. Vitnið gerði grein fyrir upplýsingaskýrslu um ætlað söluverð fíkniefnanna og sagði að leiða mætti líkum að því að ræktunin sem lagt var hald á hefði verið til þess fallin að skila miklum fjárhagslegum hagnaði. Vitnið kvaðst ekki geta staðfest hvort ákærði Æ hefði verið með [...] símanúmer á meðan hann dvaldi á [...] en vísbendingar væru um það í öðrum gögnum málsins. Þá hefði rannsókn málsins, umfram það sem kæmi fram í símagögnum, ekki verið beint sérstaklega að því að upplýsa hvort eða hversu lengi Æ dvaldi erlendis á þeim tíma sem um ræðir.

9.

Vitni, lögreglufulltrúi nr. B, staðfesti og gerði nánar grein fyrir lögregluskýrslum um kaup sakborninga á varningi til notkunar við kannabisræktun, skilaboðasendingum

skráningum í minnisbók í sínum sakborninga, auk haldlagðra minnismiða. Í vætti hans kom meðal annars fram að ákærði Æ hefði 9. september 2016 keypt varning í verslunum sem talinn var ætlaður til kannabisræktunarinnar. Í síma ákærða Ö hefðu verið nánar tilgreindar skráningar í dagatal sem samrýmdust ræktun kannabisplantna. Sams konar skráningar hefðu verið í síma ákærða Æ. Minnismiðar hefðu verið haldlagðir á heimili og í bifreið ákærða Ö með upplýsingum um ætlaða kannabisræktun. Skilaboð hefðu verið send milli ákærðu Y og Æ sem virtust efnislega vera um hið sama. Skilaboðasendingar af sama toga hefðu verið á milli ákærðu Æ og Z. Þá hefði ákærði Ö sent skilaboð til ákærða Z um að *gamli* væri að koma og þar hefði verið átt við ákærða Æ og þau skilaboð verið send stuttu fyrir handtökur umræddan dag, 9. september 2016. Þá kvaðst vitnið kannast við að ákærðu Æ og Þ hefðu verið með íbúðarhúsnæði í útleigu á þeim tíma þegar rannsókn málsins hófst.

10.

Vitni, sérfræðingur nr. C, staðfesti og gerði nánar grein fyrir rannsóknargögnum upplýsinga- og áætlunardeildar lögreglu um staðsetningu símtækja ákærðu. Í vætti hans kom meðal annars fram að staðsetningargögnin hefðu hverfst um símanotkun ákærðu Y, Æ, Ö, X og Z á tímabili frá 13. mars 2016 til 9. september sama ár. Unnið hefði verið upp úr upplýsingum um símanúmer sem skráð voru á ákærðu og staðsetningar símtækja hefðu miðast við fjarskiptamöstur þegar tækin voru í notkun. Almennt væri unnt að ganga út frá því að staðsetning fjarskiptamasturs væri í loftlínu næst þeim stað þar sem símtæki væri í notkun. Ekki væri um að ræða nákvæmar staðsetningar. Helstu niðurstöður rannsóknarinnar hefðu verið á þá leið að hátt hlutfall símanotkunar ákærðu Y, Æ, Ö, X og Z á umræddu tímabili hefði verið á svæði í nágrenni við [...]. Að því virtu væru líkur á því að þeir hefðu þá verið staddir í því húsnæði eða nágrenni þess á þeim tíma sem símanotkunin átti sér stað. Símanotkun ákærða Æ á þessu tímabili á umræddu svæði hefði hins vegar verið talsvert minni og lengri hlé á milli þar sem símtæki hans kom ekki inn á sendana. Vitnið staðfesti einnig yfirlitsskýrslu, svokallaða tímalínu, og kom einnig fram í vætti hans að fjármála- og símagögn hefðu einkum legið þeirri rannsókn til grundvallar, sem og kaupsamningar. Um vætti vitnisins vísast að öðru leyti til málavaxtalýsingar um fyrrgreind rannsóknargögn.

11.

Vitni, lögreglufulltrúi nr. D, staðfesti og gerði nánar grein fyrir rannsóknargögnum tæknideildar um haldlagðar kannabisplöntur. Í vætti hans kom meðal annars fram að um hefði verið að ræða mjög umfangsmikla kannabisræktun. Um vætti hans að öðru leyti vísast til þess sem áður greinir í málavaxtalýsingu um rannsóknina.

12.

Vitnið E, verkefnastjóri, staðfesti og gerði nánar grein fyrir fyrrgreindri matsgerð rannsóknarstofu Háskóla Íslands í lyfja- og eiturefnafræði út frá rannsókn á haldlögðum kannabisplöntum. Um vætti hans vísast til þess sem áður greinir í málavaxtalýsingu um matsgerðina.

13.

Vitnið F, sérfræðingur við Landbúnaðarháskóla Íslands, staðfesti og gerði nánar grein fyrir framangreindri matsgerð varðandi ræktun kannabisplantna. Í vætti hans kom meðal annars fram að faglega hefði verið staðið að ræktuninni. Um vætti hans að öðru leyti vísast til þess sem greinir í málavaxtalýsingu um matsgerðina.

14.

Vitni, lögreglufulltrúi nr. G, staðfesti og gerði nánar grein fyrir fjármálagreiningum héraðssaksóknara. Í vætti hennar kom meðal annars fram að tilgangur með fjármálagreiningu væri almennt að kanna hvort fjármunir hjá þeim sem sætti slíkri greiningu væru óútskýrðir. Með óútskýrðum fjármunum væri átt við órekjanlega fjármuni sem kæmu inn í fjárhagsgögn. Við greiningu væri farið yfir skattframtöl nokkur ár aftur í tímann og bankareikninga og rýnt í uppgefnar raunverulegar tekjur og eignastöðu. Þá væri kannað hvort einhvern annan fjárhagslegan ávinning væri að finna, svo sem arf eða happdrættisvinning. Þá væri farið yfir bankareikninga og gerð greining á öllum inn- og útborgunum. Einnig væru skoðuð ýmis önnur bankagögn, svo sem bankahólf, gjaldeyriskaup og verðbréfaeignir.

Vitnið greindi meðal annars frá því að fjármálagreining í máli þessu hefði hverfst um fjármögnun á kaupum á iðnarhúsnæði að [...] og tímabilið í kringum þau atvik, þar með talið hvort fjármunir væru óútskýrðir í tengslum við það. Rannsóknin hefði beinst að fjárhag ákærðu Y, Þ, Æ og Ö, samspili inn- og útborgana, og því hvernig fjármunir runnu á síðari stigum til [...]. Ákærðu Y, Æ og Ö hefðu á árinu 2012 og 2013 verið teknir til gjaldþrotaskipta og þar hefði verið ákveðinn *núllpunktur* á fjárhag þeirra miðað við forsendur sem lagt var upp með við rannsóknina. Fyrrgreind húsnæðisfjármögnun hefði verið hinn upphaflegi útgangspunktur en á síðari stigum hefðu komið fram við greiningu frekari óútskýrðar reiðufjárinnlagnir, auk þess sem komið hefðu fram reiðufjárinnlagnir og/eða millifærslur frá ákærðu X og Z inn á fyrrgreint félag sem sagðar voru vegna húsaleigu. Um hefði verið að ræða heildstæða skoðun sem laut að framangreindum þáttum, sérgreindum, og framsetning í skýrslugerð héraðssaksóknara um téða greiningu hefði miðast við það. Ekki hefði verið talin þörf á fjármálagreiningu á almennum fjárhag viðkomandi einstaklinga.

Vitnið staðfesti og gerði grein fyrir fjármálagreiningu varðandi fjármögnun á húsnæði að [...]. Varðandi kaup á fyrra iðnaðarbilinu ([...]) þar í desember 2014 bar vitnið meðal annars um að athugunin hefði hverfst um greiðslur samkvæmt kaupsamningi og það hvernig greiðsluflæði var háttáð í kringum þær. Um hefði verið að ræða fjórar kaupsamningsgreiðslur, þ.e. 2. desember 2014, 1. júní 2015, 31. ágúst sama ár og 30. nóvember sama ár. Í ljós hefði komið greinileg *söfnun* fjár á bankareikninga ákærðu Þ í tengslum við téðar kaupsamningsgreiðslur og þær hefðu síðan verið inntar af hendi. Staðan á bankareikningum hennar hefði yfirleitt verið með þeim hætti að þar hefðu komið inn lífeyrisgreiðslur og fé sem fór út af reikningnum hefði samrýmst almennri neyslu. Umrædd söfnun hefði verið umfram það sem yfirleitt gerðist og það hefði gerst á svipuðum tíma og kaupsamningsgreiðslurnar áttu sér stað. Þetta hefði ekki gefið tilefni til að ætla að um væri að ræða *raunverulega peninga*. Um hefði verið að ræða toppa, ýmist vegna reiðufjár sem ákærða Þ lagði beint inn á reikninginn eða með innlögnum eða millifærslum frá ákærðu Ö, Y og Æ, eins og nánar væri rakið í skýrslu um fjármálagreiningu.

Varðandi kaup á síðara iðnaðarbilinu ([...]) í téðri fasteign í nóvember 2015 greindi vitnið meðal annars frá því að *söfnun* með svipuðum hætti og áður greinir hefði átt sér stað, en með innlögnum á bankareikning [...]. Um hefði verið að ræða innlagnir sem stóðu í samhengi við fimm kaupsamningsgreiðslur, þ.e. 20. nóvember 2015, 1. og 28. desember sama ár, 1. apríl 2016 og 1. júlí sama ár. Samhliða hefði fyrra iðnaðarbilið ([...]) verið fært af ákærðu Þ yfir á umrætt félag með afsali dagsettu 16. desember 2015, án þess að greiðsla kæmi á móti. Ákærðu Ö, Æ og Y hefðu fært fé inn á bankareikning félagsins, eins og nánar væri rakið í skýrslu um fjármálagreiningu. Þá hefðu síðustu tvær kaupsamningsgreiðslurnar, samtals 17 milljónir króna, verið fjármagnaðar með bankaláni til félagsins en því sem eftir stóð af láninu, að frádregnum kostnaði, 7.603.311 krónum, hefði verið ráðstafað inn á bankareikning félagsins. Í framhaldi hefði sú fjárhæð að mestu verið tekin út af þeim bankareikningi í tvennu lagi, 3.800.000 krónur, þar sem annars vegar var lagt inn á bankareikning ákærða Æ og hins vegar inn á bankareikning ákærða Y. Þá hefði helmingurinn af fjárhæðinni sem fór til hins síðarnefnda, 1.900.000 krónur, þessu næst verið millifærð inn á bankareikning ákærða Ö.

Frekar spurð út í fyrrgreinda húsnæðisfjármögnun greindi vitnið meðal annars frá því að laun og eignastaða ákærðu hefði ekki skýrt umræddar greiðslur. Þá hefðu ákærðu Æ og Y verið gjaldþrota frá árinu 2012 og ákærði Ö frá árinu 2013. Engin opinber gögn hefðu skýrt það að þeir hefðu haft burði til þess að velta fyrrgreindum fjármunum inn á bankareikningana með reiðufé. Skýringar ákærða Æ um ætlaðan varasjóð í reiðufé vegna

reiðufjárúttekta á árunum 2000–2006 hefðu ekki samrýmst nægjanlega bankagögnum sem hann lagði fram því til stuðnings. Vitnið gerði nánari grein fyrir efni lögregluskýrslu um rannsókn á þeim skýringum. Í aðalatriðum kom fram hjá vitninu að um hefði verið að ræða gömul bankagögn frá ákærða Æ og ekki hefði verið unnt að afla undirgagna frá fjármálastofnunum til að skýra þau frekar, þar með talið hvort um hefði verið að ræða reiðufjárúttektir eða millifærslur eða greiðslur reikninga. Í langflestum tilvikum hefði verið um að ræða óreglulegar úttektir í tíma og með ósléttum tölum. Fjárhæðirnar hefðu því að langmestu leyti samrýmst því að um væri að ræða úttektir í tengslum við greiðslu reikninga en ekki reiðufjárúttektir. Þá hefði staða bankareikninganna á sama tíma að langmestu leyti verið í skuld með tilheyrandi vaxtakostnaði vegna yfirdráttar. Að því virtu hefðu skýringar hans um téðar reiðufjárúttektir og geymslu reiðufjár á öðrum óskilgreindum stöðum verið sérkennilegar. Mjög lítil hreyfing hefði verið á öðrum bankareikningum sem ákærði Æ vísaði til eða úttektir af þeim reikningum verið með ósléttum tölum. Þá hefði ákærði Æ vísað til tveggja bankareikninga sem voru upphaflega stofnaðir á árinu 2005 en voru á nafni og kennitölu [...] sem hann hefði áður rekið. Þar hefði verið um að ræða úttektir fjár með ósléttum tölum og hefði það ekki gefið tilefni til að ætla að um væri að ræða reiðufjárúttektir. Þá hefði fyrrgreint gjaldprot Æ verið ákveðinn núllpunktur hjá honum með skuldauppgjöri við kröfuhafa og rannsókn ekki beinst sérstaklega að því hvort hann hefði verið að safna reiðufé fyrir árið 2012 eða hvort átt hefði sér stað undanskot fjármuna utan við skipti þrotabúsins. Hvað varðaði ákærða Y þá hefði hann verið með hærri uppgefin laun en aðrir sakborningar en ekkert í fjármálagögnum bent til þess að hann hefði ráðstafað þeim launatekjum til téðra fasteignakaupa.

Vitnið gerði grein fyrir fjármálagreiningu varðandi leigugreiðslur og í vætti hennar kom meðal annars fram að ákærðu X og Z hefðu borið um að hafa tekið á móti reiðufé frá meðákærðu Æ, Y og Ö. Um hefði verið að ræða tilfærslu á fjármunum sem sögð var vegna greiðslu á leigu fyrir umrætt húsnæði. Samkvæmt gögnum hefði ákærði Z ýmist lagt reiðuféð inn á bankareikning sinn og millifært það í framhaldi yfir á bankareikning fyrrgreinds einkahlutafélags eða lagt reiðuféð beint inn á félagið. Ákærði X hefði ráðstafað launatekjum frá vinnuveitanda með því að leggja inn á téð einkahlutafélag en ráðstafað reiðufénu á móti til eigin framfærslu. Niðurstaða rannsóknar héraðssaksóknara hefði verið á þá leið að um væri að ræða málamyndagjörning, þ.e. ekki raunverulega greiðslu á húsaleigu. Ekkert hefði komið fram við rannsókn um að ákærðu X og Z hefðu tekið þátt í fyrrgreindri *söfnun* til fjármögnunar fasteignakaupanna. Þeirra afskipti af flutningi fjármuna hefðu hverfst um fyrrgreindar peningatilfærslur sem ætlaðar tilbúnar leigugreiðslur.

Vitnið gerði einnig grein fyrir fjármálagreiningu varðandi reiðufé inn á bankareikninga fyrrgreinds einkahlutafélags og ákærðu Æ, Þ, Y og Ö. Í aðalatriðum kom fram í vætti vitnisins að um hefði verið að ræða reiðufjárinnlagnir sem fóru inn á bankareikningana umfram fyrrgreinda söfnun sem þurfti til að kaupa fasteignina. Ekki hefðu fengist skýringar á þeim fjármunum aðrar en að þeir gætu tengst meintum fíkniefnabrotum á svipuðum tíma.

D.

Um formhlið máls:

Í málinu er ágreiningur um formhlið máls að því er varðar meint peningabætti og upp-tökukröfur, sbr. ákærukafla II-IV og VI, auk þess sem dómurinn fjallar um hið sama af sjálfsdádómum. Ákærðu X, Y, Þ, Æ og Ö krefjast á einn eða annan hátt frávísunar ákæru hvað þennan hluta málsins varðar, allt eins og áður greinir. Þá hefur ákærði Z tekið undir fyrrgreindar frávísunarkröfur og beint því til dómsins að taka hið sama til athugunar af sjálfsdádómum.

Í aðalatriðum byggir ákæruvaldið á því að ákæran og málatilbúnaður þess að öðru leyti uppfylli kröfur laga um formhlið máls og ekki séu efni til að vísa frá dómi ákæruköflum II-IV og VI. Meintir ágallar á ákærunni séu ekki af þeim toga að þeir skerði möguleika ákærðu til að taka til varna í málinu. Málatilbúnaðurinn gangi því ekki gegn grundvallar-reglum samkvæmt 1. mgr. 6. gr. mannréttindasáttmála Evrópu, sbr. lög nr. 62/1994, né heldur 1. mgr. 70. gr. stjórnarskrár Lýðveldisins Íslands nr. 33/1944, sbr. 8. gr. laga nr. 97/1995. Ljóst sé af ákærunni hvaða háttsemi ákærðu eru sökuð um og hvaða refsilög hafi verið brotin. Að því virtu geti ákærðu tekið afstöðu til sakargifta og tekið til varna í málinu. Einnig sé málatilbúnaður ákæruvaldsins að þessu leyti í samræmi við það sem lagt hafi verið upp með í dómum Hæstaréttar Íslands í málum nr. 703/2012 og 28/2021. Hið sama eigi við um dóma Landsréttar í málum nr. 353/2018 og 39/2020. Nægjanlegt sé að tilgreina í ákæru að ávinningur stafi af refsiverðu broti og hvorki þurfi að tilgreina sérstaklega hvaða frumbrot sé um að ræða né heldur brotategund frumbrots. Þá þurfi að greina og afmarka í ákæru hvaða verðmætum ávinningur lúti að. Einnig hvíli á ákæru-valdinu að sanna undir rekstri málsins að ávinningurinn stafi af refsiverðu broti og í þeim efnum sé nægjanlegt að sýna fram á að útilokað sé að ávinningurinn sé tilkominn með lögmætum hætti. Þá komi fram í fyrrgreindri æðri dómafrankvæmd að áskilin hafi verið afmörkun meintra brota í tíma og í því samhengi nægi að tilgreina að meint brot hafi staðið yfir um nokkurt skeið og fram til ákveðins dags.

Ákærvaldið byggir á því að ákæran í máli þessu samrýmist framangreindum meginviðmiðunum. Þá vísar ákærvaldið til sakarefnisins samkvæmt I. ákærukafla en slíkt brot sé til þess fallið að hafa í för með sér verulegan ávinning. Rannsóknargögn málsins og sönnunarfærsla sem hafi farið fram fyrir dómi renni stoðum undir málatilbúnað ákærvaldsins um að ákærðu hafi haft ávinning af meintum brotum og að hin meinta fíkniefnaframleiðsla hafi staðið yfir um nokkurt skeið. Ákærvaldið byggir á því að frumbrotið sé fyrst og fremst meint fíkniefnaframleiðsla. Til viðbótar vísar ákærvaldið til þess, miðað við það sem kom fram um efnishlið málsins, að líta megi til þess hvort hið meinta frumbrot geti að einhverju marki skýrst af ætluðum skilasvikum eða meintu skattalagabroti. Verksaðarlýsing I. ákærukafla sé ekki af þeim toga að útilokað sé að ákærðu hafi haft ávinning af ræktuninni. Þá hafi ekki þýðingu í því samhengi þótt verksaðarlýsing ákærunnar, samkvæmt orðanna hljóðan, taki aðeins til framleiðslu þeirra plantna og efna sem voru á staðnum á haldlagningardegi. Einnig vísar ákærvaldið til nánar tilgreindra rannsóknargagna og framburðar við meðferð málsins á rannsóknarstigi og fyrir dómi um einstök atriði varðandi framleiðslu og meðferð fíkniefna og fjármuni og ráðstöfun þeirra, og samspil þessara þátta, sem styðji málatilbúnað ákærvaldsins. Þessu til viðbótar vísar ákærvaldið til þess að úrskurður Landsréttar í máli nr. 499/2020 hafi ekki fordæmisgildi í því máli sem hér er til meðferðar. Sakarefni og atvik í því máli séu ólík því máli sem hér er til meðferðar, auk þess sem röksemdir og niðurstaða úrskurðarins samrýmist ekki að öllu leyti því sem áður greinir um fyrrgreindan dóm Hæstaréttar í máli nr. 28/2021.

Ákærvaldið vísar til þess að heimfærsla á meintum brotum samkvæmt ákæru til 1. og 2. mgr. 264 gr. almennra hegningarlaga sé eðlileg miðað við það sem liggja fyrir um meint brot ákærðu og aðkomu og skýringar þeirra í málinu. Efnislega sé refsineymi samkvæmt 1. og 2. mgr. lagaákvæðisins náskyld. Þá eigi hin síðarnefnda málsgrein aðeins við ef sá sem framið hefur frumbrot fremur jafnframt peningaþvættisbrot samkvæmt 1. mgr. lagaákvæðisins, þ.e. svokallað sjálfþvætti. Að því virtu komi það til úrlausnar dómsins undir efnishlið málsins, að undangenginni sönnunarfærslu og sönnunarmati, að taka afstöðu til þess hvort háttsemi ákærðu hafi falið í sér sjálfþvætti eða almennt peningaþvætti, sbr. dóm Landsréttar í máli nr. 353/2018. Þessu til viðbótar vísar ákærvaldið til þess að skýringar ákærðu séu misvísandi og varnir þeirra ólíkar en það hafi ekkert með skýrleika ákærunnar að gera enda hafi ákærðu forræði á því hvernig þau hagi vörnum sínum.

Í aðalatriðum hverfast kröfur ákærðu um frávísun um það að fyrrgreindir kaflar ákærunnar séu óskýrir og ekki í nægjanlegu samræmi við áskilnað samkvæmt c- og d-liðum 1. mgr. 152. gr. laga nr. 88/2008 um meðferð sakamála. Engin lýsing sé á frumbroti í ákæru og/eða ekki sé nægjanleg skírskotun á milli frumbrots og meints peningaþvættis

eða ætlaðs ávinnings af refsiverðum brotum samkvæmt ákæru. Óvíst sé hvort framsetning ákæru að þessu leyti samrýmist nægjanlega því sem lagt er upp með varðandi skýrleika ákæru samkvæmt úrskurði Landsréttar frá 20. maí sl., í máli nr. 499/2020. Þá sé óvíst hvort dómur Hæstaréttar Íslands í máli nr. 28/2021 eigi fyllilega við í þessu samhengi þar sem ákæra og málatilbúnaður ákæruvaldsins hafi verið með öðrum hætti í því máli. Hið sama verði ráðið af þróun æðri dómaframkvæmdar að öðru leyti á liðnum árum á því réttarsviði sem hér eigi við. Ákæran sé einnig óskýr varðandi heimfærslu til refsíákvæða en ákærðu virðist ýmist gefið að sök meint peningþvætti samkvæmt 1. mgr. 264. gr. almennra hegningarlaga eða ætlað sjálfþvætti í merkingu 1. mgr., sbr. 2. mgr., sömu lagagreinar. Þá sé ákæran einnig óskýr þegar undirkaflar hennar eru virtir saman, þar með talið varðandi lýsingu á ætluðu refsiverðu frumbroti. Að auki taki verknaðarlýsingar að verulegu leyti til háttsemi sem ekki sé refsiverð samkvæmt orðalagi þeirra refsíákvæða sem ákært sé fyrir. Sundurliðanir á fjárhæðum séu óskýrar og hið sama eigi við um skilgreiningar á einstökum verknaðarþáttum. Einnig sé ákæran óskýr varðandi afmörkun á tíma hinna meintu peningþvættisbrota vegna vöntunar á upphafstíma. Að auki geti dagsetningar á einstökum færslum ekki samrýmst nægjanlega þeim tímaramma sem lagt sé upp með í ákærukafla I. Enn fremur sé óskýrt hvers vegna vísað sé til sérgreinds frumbrots í undirköflum II/2/c, II/3/c og II/4/d ákæru, sbr. ákærukafla I, en að öðru leyti sé ekki vísað til þess háttar sérgreinds frumbrots í undirköflum II/2/a-b, II/3/a-b og II/4/a-b. Þessu til viðbótar sé verknaðarlýsing IV. kafla ákæru um formlega stöðu ákærða Y í tengslum við nánar tilgreint einkahlutafélag í ósamræmi við opinber gögn um þann lögaðila. Þá sé meintu peningþvættisbroti samkvæmt sama ákærukafla ofaukið þar sem því sé þegar lýst í öðrum köflum ákærunnar. Með því sé farið gegn grundvallarreglum um bann við tvöfaldri refsingu. Ekki eru efni til frekari reifunar á málsástæðum ákærðu varðandi formhlið málsins.

Niðurstöður:

Við úrlausn dómsins á framangreindum atriðum verður að taka mið af því sem lagt er upp með samkvæmt c-lið 1. mgr. 152. gr. í lögum nr. 88/2008 um skýrleika ákæru. Í henni skal greina svo glögggt sem verða má hver sú háttsemi er sem ákært er út af, hvar og hvenær brotið er framið, heiti þess að lögum og aðra skilgreiningu og loks heimfærslu þess til laga og stjórnvaldsfyrirmæla ef því er að skipta. Þessu til viðbótar er unnt að koma að frekari skýringum við verknaðarlýsingu með röksemdum sem málsókn er reist á, sbr. d-lið 1. mgr. sömu lagagreinar. Í æðri dómaframkvæmd hafa þessi fyrirmæli verið skýrð þannig að lýsing á þeirri háttsemi sem ákærða er gefin að sök í ákæru verði að vera svo greinargóð og skýr að hann geti ráðið af henni einni hvaða háttsemi hann er sakaður um og við hvaða ákvæði refsilaga hann er talinn hafa gerst brotlegur. Þá veltur það nánar

á atvikum máls og eðli meintra brota hversu ríkar kröfur eru gerðar um skýrleika verknaðarlýsingar. Jafnframt verður að gæta að því að lýsing á ætlaðri refsiverðri háttsemi ákærða samsvari verknaðarlýsingu í því refsíákvæði eða þeim refsíákvæðum sem honum er gefið að sök að hafa brotið gegn. Þá getur það ráðist af brotategund og eðli brots hversu miklar kröfur verði gerðar til nákvæmni í lýsingu á eintökum þáttum verknaðar, svo sem að hverju ákæran lýtur og á hvaða tíma eða tímabili brot hafi verið framin. Mega ekki vera slík tvímæli um hverjar sakargiftir eru að ákærða verði torvelt að taka afstöðu til þeirra og halda uppi vörnum. Að þessu leyti verður ákæra að vera svo skýr að dómara sé kleift af henni einni að gera sér grein fyrir því hvað ákærði er sakaður um og hvernig sú háttsemi verði talin refsiverð. Samkvæmt þessu verður ákæra að leggja viðhlítandi grundvöll að saksókn svo að dómur verði lagður á mál í samræmi við ákæru, enda verður ákærði ekki sakfelldur fyrir aðra hegðun en þar greinir, sbr. 1. mgr. 180. gr. laga nr. 88/2008. Um allt framangreint vísast meðal annars til dóms Hæstaréttar Íslands í máli nr. 28/2021.

Þær sakir sem bornar eru á ákærðu samkvæmt ákærുകöflum II– IV eru taldar varða við 1. og 2. mgr. 264. gr. almennra hegningarlaga. Í 1. mgr. lagagreinarinnar er meðal annars tilgreint að refsivert sé að nýta eða afla sér eða öðrum ávinnings af broti á lögnum eða af refsiverðu broti á öðrum lögum. Þá er í 2. mgr. lagagreinarinnar kveðið á um að sva-kallað sjálfþvætti sé jafnframt refsivert en það felst nánar tiltekið í því að sami aðili fremji frumbrot og þvætti síðar ávinning þess með þeim hætti sem tilgreint er í 1. mgr. Um skýrleika ákæru sem lýtur að peningþvætti verður að líta til eðlis slíkra brota og fyrrgreinds orðalags laganna um skilgreiningu á refsínæmi. Þá er tekið fram í athugasemdum með frumvarpi sem varð að lögum nr. 10/1997, og bættu ákvæði um peningþvætti í almenn hegningarlög, að líta beri á peningþvætti sem sjálfstætt brot sem refsað verði fyrir þótt ekki sé samhliða ákært fyrir tiltekið frumbrot. Að auki liggur fyrir að gildissvið 264. gr. almennra hegningarlaga, sbr. lög nr. 149/2009, tekur nú til ávinnings af öllum refsiverðum brotum.

Við mat á því hvort ákæra í máli þessu telst nægilega skýr verður einnig að líta til athugasemda í frumvarpi sem varð að lögum nr. 149/2009, að því er varðar peningþvætti. Verður í því samhengi að taka tillit til meginmarkmiðs þeirrar lagasetningar sem laut meðal annars að því að uppræta aðalhvata afbrota, þ.e. ávinning sem af þeim kann að leiða. Samkvæmt því er rétt að líta svo á að það markmið að sporna við viðtöku, nýtingu og öflun ávinnings af refsiverðum brotum sé þungamiðja ákvæðisins. Þá hlýtur lýsing meints peningþvættisbrots í ákæru að taka mið af því. Þessu til viðbótar verður að taka tillit til þess að í æðri dómaframkvæmd hefur að mestu leyti verið lagt til grundvallar í

peningaþvættismálum að það nægi að það komi fram í verknaðarlýsingu ákæru að ávinningur sem ákært er út af stafi af refsiverðu broti, án nákvæmrar tilgreiningar á því hvert sé frumbrotið, tegund þess eða hvaða brotaflokki það tilheyri. Hins vegar þarf í ákæru að greina frá og afmarka verðmæti sem ávinningurinn lýtur að. Þá þarf ákæruvaldið að sanna að ávinningurinn stafi af refsiverðu broti og í þeim efnum nægir að sýna fram á að með óyggjandi hætti sé útilokað að ávinningurinn sé kominn til með lögmætum hætti.

Samkvæmt ákæruköflum II–IV er ákærðu X, Y, Z, Þ, Æ og Ö gefið að sök meint peningaþvætti, eins og nánar greinir í undirköflum ákærunnar. Verknaðarlýsingar téðra ákærukafla eru ítarlegar, margþættar og tengjast að mestu leyti innbyrðis. Þá er þar að nokkru leyti tekið mið af orðalagi 264. gr. almennra hegningarlaga, auk frekari skilgreiningar á öðrum ráðstöfunum ákærðu. Verknaðarlýsingar téðra ákærukafla, eins og áður er lýst, standa að mestu leyti sjálfstæðar gagnvart ákærukafla I og vísa til meintra óskilgreindra refsiverðra frumbrota, ef frá eru taldir undirkaflar II/2/c, II/3/c og II/4c sem að nokkru marki vísa til meintra refsiverðra brota samkvæmt ákærukafla I. Þessu til viðbótar fylgja verknaðarlýsingunni röksemdir þar sem að nokkru marki er gerð nánari grein fyrir sakarefni og málsókn ákæruvaldsins. Þær röksemdir eða skýringar hverfast að nokkru marki um fjármunafærslur sem greinir í ákæruköflum II–IV og upptökukröfur á haldlögðum fjármunum sem greinir í ákærukafla VI.

Nánar tiltekið er samkvæmt ákæruköflum II–IV í aðalatriðum verið að lýsa meðferð á fjármunum, meintum ólögmætum ávinningi af refsiverðri háttsemi, í tengslum við nánar tilgreind fasteignaviðskipti. Er verið að lýsa því hvernig ávinningurinn í milljónum króna talið á að hafa verið færður á milli ákærðu með endurteknum reiðufjárinnlögnum og/eða millifærslum inn og út af bankareikningum og að lokum sem greiðslur fyrir tvær samliggjandi fasteignir, þær sömu og hýstu framleiðslu fíkniefna, sbr. I. ákærukafla. Að auki er í VI. ákærukafla, sbr. röksemdir með ákæru, lýst haldlagningu fjármuna, andlags meints peningaþvættis, sem meðal annars voru taldir vera vegna sölu fyrrgreinds húsnæðis.

Heilt á litið er verknaðarlýsing ákærunnar, sbr. röksemdir, fremur flókin og að nokkru marki óskýr. Eru meðal annars teknar upp lýsingar á ýmsum ráðstöfunum sem falla ekki að orðalagi þeirra refsíákvæða sem ákært er fyrir, samhliða tilgreiningu á ýmsum aukaatriðum, og er þessu í nokkrum mæli blandað saman á einn eða annan hátt. Allar tíma-setningar í téðum ákæruköflum eru fremur óljósar varðandi upphafstíma meintra brota. Sú framsetning er engu að síður í samræmi við almenna framkvæmd í málum af þessum toga og hefur almennt ekki leitt til frávísunar ákæru. Tilvísun til refsilaga í ákærunni er sett fram með ónákvæmum hætti og ekki í samræmi við almenna ákæruframkvæmd í

málum af þessum toga. Þá hafa ekki fengist haldbærar skýringar frá ákærvaldinu á þeirri framsetningu. Af málatilbúnaði ákærvaldsins verður hins vegar ráðið að dómnum sé ætlað, að undangengninni sönnunarfærslu og sönnunarmati, að skera úr um það hvort háttsemin, í heild eða að hluta, að því marki sem hún teljist vera sönnuð, verði felld undir 1. mgr. 264. gr. almennra hegningarlaga og/eða 1. mgr., sbr. 2. mgr., sömu lagagreinar. Með þessu sé veitt svigrúm til endanlegrar heimfærslu til refsíákvæða út frá því sem fram kemur við dómsmeðferðina. Þessu til viðbótar liggur fyrir að verknaðarlýsingin er að mestu leyti óskilgreind hvað varðar meint refsivert frumbrot þar sem hvorki er lýst sérgreindu frumbroti né heldur brotaflokki frumbrots að öðru leyti en því sem áður greinir um þrjá af undirköflum ákærunnar. Í því samhengi verður hins vegar að taka tillit til þess að æðri dómaframkvæmd hefur að mestu leyti heimilað framsetningu af þeim toga, sbr. meðal annars dóm Hæstaréttar í máli nr. 28/2021. Enn er hins vegar óvíst með fordæmisgildi úrskurðar Landsréttar í máli nr. 499/2020 sem að nokkru leyti virðist hafa vikið frá því sem lagt var upp með í fyrrgreindum Hæstaréttardómi varðandi skýrleika ákæru. Er því óvarlegt að líta til úrskurðarins við úrlausn á þeim ágreiningi sem hér er til meðferðar svo ráði úrslitum, eins og hér stendur á. Einnig verður ráðið af málatilbúnaði ákærvaldsins að aðallega sé byggt á því, en þó ekki að öllu leyti, að meint frumbrot tengist ætlaðri framleiðslu, sölu og dreifingu ávana- og fíkniefna, sem á einn eða annan hátt, beint eða óbeint, tengist eða eigi sér skírskotun til meints fíkniefnabrots samkvæmt I. kafla ákærunnar. Þá hefur málið í aðalatriðum verið sótt og varið á þeim grundvelli.

Samkvæmt öllu framangreindu liggur afmörkun á sakarefninu í meginatriðum fyrir í málinu þótt ákæran sé ekki að öllu leyti greinargóð og skýr. Að því virtu er dómnum unnt að leggja efnislegan dóm á málið í öllum aðalatriðum eins og ákæran liggur fyrir. Þá hefur ákærðu í öllum aðalatriðum verið fært að taka afstöðu til sakargifta og halda uppi vörnum við meðferð málsins fyrir dómi. Með ákærinni er því lagður fullnægjandi grundvöllur að málinu. Er því ekki nægjanlegt tilefni til að vísa ákærköflum II–IV, auk undirkafla, frá dómi á þeim grunni að ákæra uppfylli ekki kröfur c-liðar 1. mgr. 152. gr. laga nr. 88/2008. Hið sama á í öllum aðalatriðum við um upptökukröfur samkvæmt ákærukafla VI. Þá lúta fyrrgreindar röksemdir og athugasemdir ákærðu og áðurgreindur óskýrleiki ákærunnar öðrum þræði að efnisúrlausn málsins, þar með talið hvort verknaðarlýsing nái nægjanlega vel utan um háttsemina og þann málatilbúnað sem ákærvaldið leggur upp með. Jafnframt hvort gögn styðji ákæru nægjanlega við vel og hvort ákæru sé ofaukið í einstökum köflum svo reyni á reglur um tvöfalt refsinaemi eða sakartæmingu. Verður því litið til framangreinds við úrlausn á efnishlið málsins, eftir því sem við á, og nánar greinir í þeim hluta dómsins. Að öllu framangreindu virtu, og með hliðsjón af dómi Hæstaréttar Íslands í máli nr. 28/2021, verður ekki fallist á frávísunarkröfur ákærðu. Af þessu leiðir jafnframt að ekki eru efni til að vísa téðum ákærköflum frá dómi af sjálfsdáðum.

E.

Niðurstöður um efnishlið máls:

1.

Um meint stórfellt fíkniefnabrot:

Samkvæmt I. ákæruflokkur er ákærður Æ, Ö, Y, Z og X gefið að sök stórfellt fíkniefnalagabrot með því að hafa 9. september 2016 haft í vörslum sínum, í sölu- og dreifingarskyni, nánar tilgreindan fjölda kannabisplantna og önnur fíkniefni, og að hafa um nokkurt skeið fram til þess dags ræktað greindar plöntur, allt eins og nánar greinir í ákæru. Verkskiptarlýsing ákæru og málatilbúnaður ákæruvaldsins verður að öðru leyti ekki skilinn á annan hátt en þann að með málsókninni sé lagt upp með að hinir fyrrgreindu ákærðu hafi komið að framningu meints brots í félagi, sem samverkamenn, þótt það komi ekki skýrt fram í ákærunni samkvæmt orðanna hljóðanna. Þá er ekki hægt að skilja verkskiptarlýsingu ákærunnar með öðrum hætti en þeim að hún hverfist um vörslur þeirra kannabisplantna sem lagt var hald á umræddan dag og um ræktun þeirra um nokkurt skeið, auk varslna á öðrum fíkniefnum á sama tíma á sama stað. Möguleg ræktun annarra kannabisplantna í sama húsnæði á öðrum tíma er ekki hluti af verkskiptarlýsingu og getur því ekki orðið hluti af efnisúrlausn í þessum hluta málsins, sbr. 1. mgr. 180. gr. laga nr. 88/2008. Ákæruvaldið hefur ekki fært fram haldbær rök fyrir hinu gagnstæða. Þá verður ákæruvaldið jafnframt að bera hallann af ákærunni, eins og hún liggur fyrir og eftir því sem við á.

Samkvæmt 1. mgr. 111. gr. laga nr. 88/2008 gildir sú grundvallarregla almennt að dómur skuli reistur á sönnunargögnum sem færð eru fram við meðferð máls fyrir dómi. Samkvæmt 108. gr. sömu laga hvílir sönnunarbyrði um sekt ákærða og atvik sem telja má honum í óhag á ákæruvaldinu og verður hann því aðeins sakfelldur að nægileg sönnun, sem ekki verði vefngd með skynsamlegum rökum, teljist fram komin um hvert það atriði er varðar sekt, sbr. 1. mgr. 109. gr. sömu laga. Þá metur dómurinn hvert sönnunargildi þær staðhæfingar hafa sem varða ekki beinlínis það atriði sem sanna skal en ályktanir má leiða af um það, sbr. 2. mgr. sömu lagagreinar

Ákærður Æ, Y, Z og X neita sök út frá þeirri verkskiptarlýsingu sem liggur fyrir samkvæmt ákæru. Ákærði Ö játar hins vegar sök að því er varðar vörslur fíkniefna í sölu- og dreifingarskyni og að hann hafi ásamt öðrum með nánar tilgreindum hætti komið að ræktun téðra kannabisplantna. Varnir ákærða Æ hverfast í aðalatriðum um að sönnun hafi ekki tekist fyrir því að hann hafi komið að hinu meinta fíkniefnabroti, hvorki

vörslum né framleiðslu efnanna. Hann hafi verið fjarverandi og erlendis á umræddum tíma. Þá verður ráðið af vörnum hans að hann leggi upp með að starfsemi sem var í húsnæðinu hafi fyrst og fremst verið á ábyrgð meintra leigutaka þess, þ.e. ákærðu Z og X. Ákærðu Ö, Y, Z og X hafa kannast við að hafa komið að ræktuninni á einn eða annan hátt með klippingu eða annarri umsjón með plöntum, haft aðgang að húsnæðinu og huglæga vitneskju um starfsemina, auk þess sem ákærði Y hefur kannast við að hafa komið með afleggjara á staðinn. Varnir þeirra hverfast í aðalatriðum um að aðkoma þeirra að hinu meinta fíkniefnabroti, eins og því er lýst í ákæru, hafi ekki verið með þeim hætti sem þar greinir og/eða hún hafi verið minni háttar og ekki eigi að virða þátttöku þeirra, hvers um sig, sem aðalmanna í hinu meintu broti.

Fjöldi kannabisplantna og magn og tegund haldlagðra fíkniefna, eins og greinir í ákæru, er ágreiningslaus. Hið sama á við um stað- og tímasetningu þegar lagt var hald á fyrrgreindar plöntur og efni þann 9. september 2016. Samrýmist framangreint einnig gögnum málsins og telst sá hluti verknaðarlýsingarinnar því vera sannaður. Þegar litið er til fjölda kannabisplantna og magns annarra fíkniefna á staðnum, auk búnaðar, uppsetningar og tilhögunar á ræktun í téðu húsnæði leikur enginn vafi á því að ræktunin og efnin voru ætluð til sölu og dreifingar. Telst það því einnig sannað í málinu. Þá er ljóst af gögnum tæknideildar lögreglu og vætti lögreglufulltrúa nr. D, sem og matsgerð og vætti F sérfræðings, að umræddar plöntur höfðu verið í ræktun um nokkurt skeið og telst því sá hluti verknaðarlýsingarinnar jafnframt sannaður í málinu.

Ákærði Æ hefur borið fyrir sig að hafa á árinu 2016 dvalið langdvölum á [...], þar með talið á sjúkrahúsi vegna slyss og síðar vegna veikinda. Þá hafi hann í aðdraganda handtökunnar 9. september 2016 dvalið á heilsustofnun hér á landi. Hið sama hefur komið fram í framburði meðákærðu Þ, Y og Ö. Þá verður ráðið af framburði ákærðu Z og X að ákærði Æ hafi ekki alltaf verið á staðnum á þeim tíma sem þeir komu að ræktuninni, auk þess sem ákærði Z kannaðist við dvöl ákærða Æ á hluta tímabilsins erlendis. Samrýmist það að nokkru leyti afriti af samningi um langtímaleigu ákærða Æ á húsnæði á [...] sem er meðal málgagna og verður ráðið af samningnum að hann hafi gilt til eins árs frá 1. apríl 2016 að telja. Þá samrýmist það einnig símagögnum, sbr. síðari umfjöllun. Að framangreindu virtu verður lagt til grundvallar við úrlausn málsins að ákærði Æ hafi á árinu 2016 að nokkru marki dvalið um langan tíma á [...]. Þá eru ekki efni til að draga í efa það sem fram hefur komið, að hann hafi á hluta þess tímabils slasast og jafnframt leitað sér lækninga út af öðrum heilsubresti.

Ágreiningslaust er að ákærði Æ var handtekinn á leið inn í umrætt húsnæði sama dag og lagt var hald á plönturnar og önnur fíkniefni. Samrýmist það einnig málgögnum og vætti

lögreglufulltrúa nr. A. Þessu til viðbótar liggur fyrir samkvæmt málgögnum og vætti téðs lögreglufulltrúa að sama dag og ákærði Æ var handtekinn keypti hann bambusstangir, málningargalla, latexhanska og plöntuvír í verslunum, auk þess sem lagt var hald á stangirnar í bifreið hans sama dag. Þá liggur fyrir samkvæmt málgögnum og framburði ákærða Æ að hann var eigandi og stjórnarmaður [...] sem jafnframt átti húsnæðið á þeim tíma sem um ræðir. Samkvæmt framburði ákærða Æ og vætti fyrrgreinds lögreglufulltrúa var ákærði með lykla sem gengu að húsnæðinu, þar með talið að þeim hlutum þess þar sem plönturnar voru í ræktun og önnur fíkniefni voru geymd. Í frumskýrslu og vætti fyrrgreinds lögreglufulltrúa kom meðal annars fram að ákærða Æ hefði verið nokkuð brugðið við afskipti lögreglu í greint skipti og hann verið stressaður og gefið óskýr svör um ferðir sínar. Samkvæmt vætti sama lögreglufulltrúa sást til ferða ákærða Æ við húsnæðið fjórum dögum áður. Samkvæmt framburði ákærðu X og Z, sem einnig voru handteknir í húsnæðinu umræddan dag, litu þeir svo á að ákærði Æ væri eigandi téðra fíkniefna og kannabisplantna og þeirrar starfsemi sem fram fór í húsnæðinu. Þá báru þeir báðir um endurtekin samskipti við ákærða Æ á meðan þeir komu að ræktuninni, þar með talið að hann hefði veitt þeim leiðbeiningar um hvernig þeir ættu að fara með plönturnar. Að auki báru þeir um að hann hefði verið á fyrrgreindum fundi 5. september 2016 þar sem málefni ræktunarinnar voru að einhverju leyti rædd. Að öllu framan- greindu virtu bendir því allt til þess að ákærði Æ, sem var fyrirsvarsmaður félags sem átti umrætt húsnæði, hafi haft huglæga vitneskju um meint brot, eins og því er lýst í ákæru, auk þess sem hann hafi tekið þátt í því, beint og óbeint, á milli þess eða á sama tíma og hann var fjarverandi erlendis og/eða undir læknishendi.

Samkvæmt símagögnum var SMS-skeyti sent 9. mars 2016 frá ákærða Æ til ákærða Z: *Stubbar frestast fram á mánudagskvöld en byrjun að taka undan á mánudagsmorgun klukkan 8:00 stundvíslega.* Þá var annað SMS-skeyti sent sama dag frá ákærða Z til Æ með svarinu: *ja flott er.* Samkvæmt orðanna hljóðan leikur enginn vafi á því að framangreind SMS-samskipti lutu efnislega að kannabisræktun. Samkvæmt símagögnum gengu SMS-skeyti endurtekið á milli ákærðu Æ og Y 5. apríl 2016 þar sem var verið að skiptast á upplýsingum um hvernig gengi og bera skeytin efnislega með sér, heilt á litið og í samhengi við önnur gögn um samskipti á svipuðum tíma, að þar hafi verið átt við kannabisræktun. Meðal þeirra skeyta var til dæmis eitt frá ákærða Æ, *Var þetta nothæf,* og svar frá ákærða Y, *jaja innri var þett en smatt.* Þessu til viðbótar voru önnur SMS-skeyti sem gengu á milli ákærðu Æ og Z 23. og 27. apríl 2016 þar sem þeir voru að mæla sér mót. Einnig liggur fyrir að í haldlögðu dagatali í síma ákærða Æ vegna daganna 4., 9., 16., 17., 23. og 25. maí 2016 voru skráningar sem hafa efnislega skírskotun til kannabisræktunar eða annarrar meðferðar fíkniefna, þ.e. *Vigta upp, Stubbar, Toppa, Klippa, Klára að klippa.* Hið sama á við um sams konar skráningar

dagana 9., 10., 11., 17., 22., 26. og 27. júní sama ár þar sem sömu eða sams konar orð voru notuð. Þá liggur fyrir að skráningar af sama toga voru endurtekið í dagatali í síma ákærða Ö 19. október 2015, *Nyju bornin*, og 10. og 24. mars 2016, *Taka inn* og *Klipping*, auk sams konar skráninga síðar sama ár, 13. og 27. apríl og 25. maí. Fyrrgreind gögn samrýmast einnig skjali sem lagt var hald á í umræddu ræktunarhúsnæði þar sem sömu eða svipuð efnisatriði voru skráð. Þessu til viðbótar voru tvö Snapchat-skilaboð í síma ákærða Z sem bárust frá ákærða Ö, annars vegar 25. júlí 2016, *sæll ætlum að hittast á kringlukránni á morgun kl. 11:30 og fara yfir nokkra hluti verðum allir þarna gamli lika* :), og hins vegar 9. september sama ár, *gamli er að koma til ykkar*.

Heilt á litið bera framangreindar skráningar og skeyti með sér, út frá efni sínu, að varða ætlaða kannabisræktun og vörslur slíkra fíkniefna, auk þess að draga fram skipulagningu og innbyrðis samskipti og ætlaða aðkomu ákærðu Æ, Y, Ö, X og Z að þeirri starfsemi, allt með þeim hætti sem greinir í ákæru. Þessu til viðbótar ber að líta til þess að fram kom í vætti og skýrslu sérfræðings lögreglu nr. C að sími ákærða Æ var að minnsta kosti í fjórtán aðgreind skipti á tímabili frá 22. maí 2016 til 9. september sama ár, að teknu tilliti til langra hléa inni á milli, tengdur fjarskiptasendum í nágrenni við umrætt ræktunarhúsnæði. Hið sama á við um það sem kom fram í vætti og skýrslu sama sérfræðings, að símar ákærðu X, Y, Z og Ö voru í talsvert meiri mæli á sama ári tengdir sömu fjarskiptasendum á tímabili frá 14. mars til 9. september.

Þegar allt framangreint er virt saman er ljóst að framburður ákærða Æ samrýmist ekki nægjanlega fyrrgreindum sakargögnum og framburði ákærðu Z og X, sem og vætti fyrrgreindra vitna. Þá er ljóst að ákærði Æ var með aðgang að húsnæðinu í langan tíma og átti leið um það þegar hann var handtekinn. Framburður Æ er því ótrúverðugur og verður ekki lagður til grundvallar við úrlausn málsins. Gegn neitun ákærða Æ telst því lögfull sönnun hafa tekist um að hann hafi umræddan dag farið með vörslur umræddra fíkniefna og kannabisplantna og jafnframt að hann hafi um nokkurt skeið ræktað téðar plöntur, allt eins og honum er gefið að sök samkvæmt ákæru. Hvað varðar ákærðu Y, Ö, Z og X, þá hafa þeir allir borið um hafa komið að ræktuninni á einn eða annan hátt, með klippingu og/eða annarri umhirðu eða plöntuumsjón, og samrýmist það framangreindum sakargögnum. Allt eru þetta verknaðarþættir sem hafa verulega þýðingu við framningu hins meinta brots. Þeir fjórir höfðu því aðgang að húsnæðinu, auk þess að hafa huglæga vitneskju og taka þátt í ræktuninni með þeim hætti sem að framan greinir. Þessu til viðbótar liggur fyrir að ákærðu Z og X voru handteknir í húsnæðinu umræddan dag þar sem þeir voru að vinna við ræktunina. Að öllu þessu virtu telst sannað að þeir fjórir fóru umræddan dag einnig með vörslur umræddra fíkniefna og plantna, auk þess sem það telst sannað að þeir komu að ræktuninni um nokkurt skeið, allt eins og þeim er gefið að sök

samkvæmt ákæru. Miðað við allt framangreint, og eins og verknaðarlýsingu ákæru er háttað, eru ekki efni til að gera innbyrðis greinarmun á aðild ákærðu Æ, Y, Ö, Z og X að brotinu. Að því virtu verður vörnum hinna fjögurra síðastnefndu um hið gagnstæða hafnað. Á þetta einnig við um varnir hinna tveggja síðastnefndu um að verknaðarlýsing ákæru sé óskýr um meinta aðild þeirra að málinu. Verknaðarlýsing ákærunnar, eins og hún liggur fyrir, er skýr og í samræmi við almenna ákæruframkvæmd í málum af þessum toga sem er margdæmd hjá dómstólum. Ljóst er af magni og umfangi framleiðslunnar að ákærðu gat ekki dulist að efnin voru ætluð til sölu og dreifingar og eru saknæmisskilyrði 18. gr. almennra hegningarlaga uppfyllt. Ákærðu hafa ekki fært fram haldbær rök fyrir hinu gagnstæða. Þá hafa ákærðu X, Y, Z og Æ að öðru leyti ekki fært fram haldbær rök fyrir sýknukröfum varðandi þennan hluta málsins.

Samkvæmt öllu framangreindu verða allir fimm ákærðu taldir vera aðalmenn í brotinu, eins og því er lýst í ákæru. Vegna fjölda kannabispantna og magns annarra fíkniefna, sem lagt var hald á 9. september 2016, og að teknu tilliti til þess að plönturnar og efnin voru ætluð til sölu og dreifingar, telst brotið vera stórfellt í merkingu 173. gr. a í almennum hegningarlögum. Samkvæmt öllu framangreindu verða ákærðu Æ, Y, Ö, Z og X sakfelldir samkvæmt I. kafla ákæru og er brotið rétt heimfært til refsíákvæðis.

2.

Um meint peningabætti:

2.1.

Samkvæmt II. ákærukafla, sbr. undirkafla, eru ákærðu Þ, Ö, Æ og Y gefið að sök meint peningabætti, auk þess sem hinum tveimur síðastnefndu er gefið að sök meint peningabætti samkvæmt IV. ákærukafla, allt eins og nánar greinir í ákæru. Þá er ákærðu X og Z gefið að sök meint peningabætti samkvæmt III. ákærukafla, sbr. undirkafla, eins og nánar greinir í ákæru. Fyrir liggur að ákærðu neita sök en varnir þeirra eru ekki að öllu leyti þær sömu. Ljóst er af verknaðarlýsingum fyrrgreindra ákærukafla, sbr. undirkafla, að sakarefnin tengjast innbyrðis og verður að taka mið af því við efnislega úrlausn málsins, eftir því sem við á.

2.2.

Í málinu er ágreiningur um það hvort um hafi verið að ræða ávinning af refsiverðri háttsemi eða refsiverðum brotum í tengslum við meint brot ákærðu Þ, Æ, Y og Ö sem greinir í ákæruköflum II/1–4 og IV. Samhliða hverfast efnisvarnir þeirra fjögurra um það sama og áður greinir um formhlið málsins, þar með talið skort á lýsingu á frumbroti og/eða ávinningi af frumbroti, sem og að uppruni téðra fjármuna hafi engin tengsl við

sakarefni samkvæmt I. kafla ákærunnar. Verður að leysa úr fyrrgreindum vörnum þeirra fjögurra í einu lagi, eftir því sem við á, áður en vikið verður að einstökum undirköflum ákærunnar.

Samkvæmt því sem áður greinir um fjármálagreiningu héraðssaksóknara og vætti lögreglufulltrúa nr. G liggur fyrir að ákærðu Þ, Æ, Y og Ö höfðu undir höndum fjármuni sem námu mun hærri fjárhæðum en samrýmdust uppgefnum tekjum og eignum þeirra samkvæmt opinberum gögnum á þeim tíma sem greinir í II. og IV. kafla ákærunnar. Umræddir fjármunir voru í formi reiðufjár sem gekk á milli þeirra. Þá liggur fyrir og er óumdeilt að ákærðu Æ, Y og Ö voru gjaldþrota þegar fyrri fasteignin var keypt (iðnaðarbil [...]). Að því virtu áttu þeir á þeim tíma ekki að geta átt þá fjármuni sem notaðir voru til kaupanna ef miðað er við almennan mælikvarða á réttaráhrif gjaldþrots.

Ákærðu Æ, Y, Ö og Þ hafa á einn eða annan hátt við meðferð málsins fyrir dómi gefið þær skýringar að umræddir fjármunir hafi að mestu leyti komið úr varasjóði sem hafi að miklu leyti verið á vegum ákærða Æ. Þá hafa þau borið um að rekja megi uppruna varasjóðsins til fjármálaumsvifa hans áður en hann varð gjaldþrota, allt eins og áður hefur verið rakið varðandi framburð þeirra fyrir dómi. Einnig hefur komið fram í framburði þeirra að hluti þeirra fjármuna sem notaðir voru hafi á einn eða annan hátt jafnframt komið frá ákærðu Ö og Y. Ákærði Ö hafi á umræddum tíma haft umtalsverðar svartar atvinnutekjur og hann hafi haft sterka fjárhagslega stöðu vegna fjölskylduauðs hjá maka, þ.e. meðákærðu XX. Að auki hafi ákærði Ö verið með umtalsverða fjármuni milli handanna vegna arfs sem rann til hans á árinu 2014. Þá hefur ákærði Y borið um að hafa alltaf verið vinnusamur og átt mikið af peningum sem hann hafi safnað um margra ára skeið, allt frá barnsaldri.

Allt eru þetta skýringar sem samrýmast ekki nægjanlega fyrrgreindri fjármálagreiningu héraðssaksóknara, auk þess sem þær komu að mestu leyti fram hjá ákærðu á síðari stigum rannsóknarinnar og fyrir dómi. Þeir fjármunir sem um ræðir og runnu á milli ákærðu á téðu tímabili eru langt umfram uppgefnar tekjur og eignastöðu þeirra að öðru leyti samkvæmt opinberum gögnum. Þá liggur heilt á litið greinilega fyrir að framburður þeirra er misvísandi og ekki nægjanlega stöðugur, allt eins og áður hefur verið rakið. Ljóst er að framburður þeirra um uppruna umræddra fjármuna fór að breytast í þá veru sem áður greinir eftir að ákærðu Æ, Y og Ö voru látnir lausir úr gæsluvarðhaldi. Fyrir það tímamark voru skýringar sem fengust á fjármunum frekar í þá veru að þeir tilheyrðu meðákærðu Þ og/eða lítið eða ekki minnst á aðkomu ákærða Æ að ætluðum varasjóði og/eða meint fjármálaumsvif hans frá fyrri tíð. Skal í þessu sambandi meðal annars lítið til þess að ákærði Y bar meðal annars um það fyrir fyrrgreint tímamark að fjármunir sem

hann var með hefðu komið frá umræddri fíkniefnaræktun. Að auki hafa fjármálagögn sem ákærði Æ afhenti lögreglu á árinu 2021, sem eiga að skýra að hann hafi verið með mikið reiðufé á milli handanna, ekki verið með þeim hætti að þau styðji nægjanlega við framburð hans. Ljóst er af þeim gögnum að þar var um að ræða óreglulegar úttektir í tíma og með ósléttum tölum í krónum talið. Bendir allt til þess að þau gögn sýni greiðslur hans á reikningum en ekki reiðufjárúttektir. Þá verður einnig í þessu samhengi að taka tillit til þess að á sama tíma voru umræddir bankareikningar í skuld með yfirdráttarvöxtum. Er því afar ósennilegt í almennu tilliti að peningar hafi verið teknir út af bankareikningi og geymdir í reiðufé á sama tíma og vaxtakostnaður hlóðst upp. Einnig er afar ósennilegur framburður ákærða Æ, sem að nokkru kom einnig fram hjá ákærðu Þ, Y og Ö, beint eða óbeint, að hinn fyrstnefndi, þ.e. ákærði Æ, hafi ávallt verið með verulegt reiðufé í sínum fórum, í milljónum eða milljónatugum talið, geymt hér og þar, hjá ættingjum eða í bankahólfum. Þessu til viðbótar verður að líta til málsatvika að öðru leyti varðandi meðferð á umræddum fjármunum. Fyrir liggur að um var að ræða meðferð reiðufjár sem var farið með á milli mismunandi fjármálastofnana og lagt inn á eða fært á milli bankareikninga á einn eða annan hátt í lágum fjárhæðum til að koma sér undan peningaþvættiseftirliti. Kom þetta beinlínis fram í framburði ákærða Æ við skýrslugjöf hans fyrir dómi. Öll meðferð fjármunanna, eins og þau atvik birtast í gögnum málsins, bera þess skýr einkenni að þar var verið að leyna uppruna þess fjár sem fært á milli og leitast við að gera það með þeim hætti að ekki veki athygli þeirra aðila sem að lögum eiga að gæta að vörnum og aðgerðum gegn peningaþvætti.

Að öllu framangreindu virtu er það mat dómsins að framburður ákærðu Æ, Þ, Y og Ö fyrir dómi um uppruna umræddra fjármuna, sem notaðir voru í téðum fasteignakaupum, stangist á við gögn málsins, þar með talið fjármálarannsókn lögreglu, auk þess sem framburður þeirra hefur verið óstöðugur og órökréttur á köflum. Bendir allt til þess að um sé að ræða eftiráskýringar. Er það því mat dómsins að framburður þeirra sé í öllum aðalatriðum ótrúverðugur og er ekki unnt að byggja á honum við úrlausn málsins.

Samkvæmt framangreindu hefur ekkert komið fram sem rennir stöðum undir það að uppruni fjármunanna sé lögmætur. Með vísan til dóms Hæstaréttar Íslands í máli nr. 200/2001, og þegar litið er til eðlis og tilgangs 264. gr. almennra hegningarlaga, sbr. lög nr. 149/2009, verður ekki gerð sú krafa að fyrir liggja hvaða brot sé nákvæmlega um að ræða. Verður að meta það í ljósi atvika hverju sinni hvort sýnt sé nægilega fram á að ávinningur stafi af refsiverðri háttsemi. Sama nálgun birtist í dómi Hæstaréttar Íslands í máli nr. 29/2020 og einnig í dómi Landsréttar í máli nr. 241/2021.

Ákærvaldið byggir í aðalatriðum á því að frumbrotið að baki hinum ólögsmæta ávinningi sé meint fíkniefnaframleiðsla og sala og dreifing á afrakstri hennar. Jafnframt er ljóst af málatilbúnaði ákærvaldsins að þar er fyrst og fremst litið til stórfellds fíkniefnabrots samkvæmt I. kafla ákærunnar og að það brot, eða undanfari þess, á einn eða annan hátt, beint eða óbeint, tengist þeim ávinningi sem hér er til umfjöllunar. Var um að ræða brotastarfsemi sem í eðli sínu er hagnaðardrifin. Ljóst er af málsgögnum að fíkniefnabrot samkvæmt I. ákærukafla átti sér aðdraganda með útvegum húsnæðis og uppsetningu búnaðar. Jafnframt er ljóst af matsgerð og vætti F að ræktun kannabisplanta og vinnsla afurða úr slíkri ræktun er margþætt framleiðsluferli sem krefst undirbúnings og tekur talsverðan tíma. Enn fremur er ljóst af sömu gögnum að ræktunin var heilt á litið til þess fallin að skila af sér verulegum ávinningi. Bendir því allt til þess að umrædd framleiðsla hafi átt sér stað um nokkurt skeið áður en lögregla gerði húsleit 9. september 2016. Þá er jafnframt ljóst að henni var ætlað að halda áfram ef lögregla hefði ekki stöðvað starfsemina.

Að framangreindu virtu, og með hliðsjón af rúmri túlkun sem á við um frumbrot, eins og það birtist í hinum fyrrgreindu æðri dómum, verður að leggja hér til grundvallar að atvik máls þessa séu með þeim hætti að þau styðji nægjanlega málatilbúnað ákærvaldsins um að uppruna fjármunanna megi með óyggjandi hætti rekja til stórfellds fíkniefnabrots og er útilokað að hann sé lögsmætur. Jafnframt er með hinu sama ljóst að ekki hefur sérstaka þýðingu fyrir efnislega úrlausn málsins, eins og hér stendur á, þótt verknaðarlýsingar í ákærukoðlum II og IV, sbr. undirkafla, tilgreini ekki sérstaklega stórfellt fíkniefnabrot með almennum eða sértækum hætti. Af þessu leiðir jafnframt að ekki hefur sérstaka þýðingu, eins og hér stendur á, þótt fyrir liggja að verknaðarlýsing samkvæmt I. ákærukafla hverfist eftir orðanna hljóðan aðeins um kannabisplöntur og fíkniefni sem lágu fyrir á haldlagningartíma. Samkvæmt öllu framangreindu verður lagt til grundvallar við úrlausn málsins að frumbrotið hafi á einn eða annan hátt verið stórfellt fíkniefnalagabrot með framleiðslu og vörslu slíkra efna í sölu- og dreifingarskyni og það hafi út frá atvikum málsins tengsl við brot samkvæmt I. ákærukafla eða brotastarfsemi af þeim toga. Af þessu leiðir, og með hliðsjón af því sem áður greinir um óskýrleika ákærunnar, að dómurinn getur ekki fallist á með ákærvaldinu að við mat á frumbroti eigi jafnframt að líta til meints skattalagabrots, meintra skilasvika eða annarra ætlaðra refsiverðra brota ákærðu, að því marki sem ekki þyki sýnt fram á tengsl meints peningabættis við stórfellt fíkniefnalagabrot.

2.3.

Í ákærukafla II/1, sem beinist að ákærðu Þ, er ekki tölulegur ágreiningur um fjárhæðir né heldur alla helstu verknaðarþætti varðandi greiðslur, innlagnir, millifærslur, viðtöku og

aðrar ráðstafanir, allt eins og lýst er í ákærukaflanum, sem hverfast um flutning fjármuna sem notaðir voru til að greiða fyrir umrædda fasteign (iðnaðarbil [...]). Samrýmist þetta einnig gögnum málsins og telst allt framangreint vera sannað í málinu. Að auki, og út frá því sem áður greinir í lið 2.2., telst sannað að umræddir fjármunir voru ávinningur af refsiverðri háttsemi af þeim toga sem áður greinir og er útilokað með óyggjandi hætti að ávinningurinn sé löglega til kominn. Að framangreindu virtu, gegn neitun ákærðu, telst því lögfull sönnun hafa tekist fyrir því að hún hafi tekið við og aflað sér ávinnings af refsiverðri háttsemi að fjárhæð 27.024.400 krónur og ráðstafað honum með þeim hætti sem greinir í ákærukaflanum.

Til fleiri þátta þarf hins vegar að líta. Af gögnum málsins virðist allt benda til þess að nafn ákærðu Þ hafi verið notað til málamynda í umræddum fasteignakaupum þar sem hún var ekki gjaldþrota á þeim tíma gagnstætt því sem átti við um meðákærðu Æ, Y og Ö. Samrýmist það framburði hinna þriggja síðastnefndu en þeir hafa allir borið á þann veg að ákærða Þ hafi í raun ekki verið eigandi húsnæðisins eða haft vitneskju um hvað bjó að baki fasteignakaupunum. Ákærða Þ er ekki ákærð fyrir þátttöku í broti samkvæmt I. ákærukafla. Þá verður ekki með skýrum hætti ráðið af rannsóknargögnum málsins að hún hafi átt aðild að þeirri brotastarfsemi og er til að mynda hvergi á hana minnst í símagögnum. Einnig er heilt á litið ljóst af framburði ákærðu Þ hjá lögreglu og fyrir dómi að hún virðist í aðalatriðum hafa leitast við að samræma framburð sinn eftir á við framburð meðákærðu Æ, Y og Ö. Í því samhengi verður að taka tillit til þess að þau tengjast öll nánnum fjölskylduböndum. Þá er að mati dómsins ýmislegt í málinu sem bendir til þess að ákærða Þ hafi í raun verið nokkuð upp á ákærða Æ komin í fjárhagslegu tilliti og hún standi höllum fæti, þar með talið varðandi ákvarðanatöku um fjárhagsleg málefni. Samrýmist það til að mynda því hvernig svör hennar og framganga að öðru leyti var við skýrslutöku fyrir dómi. Að framangreindu virtu er því ósannað að hún hafi í raun haft skýra vitneskju um að ávinningurinn stafaði frá fyrrgreindu frumbroti og að hún hafi haft ásetning til verksins. Er því allt sem bendir til þess að hún hafi sýnt af sér óvarkárni þegar hún samþykkti að vera skráð fyrir fasteignakaupunum og léði að öðru leyti atbeina sinn til þeirra verknaðarþátta sem greinir í ákærukaflanum og teljast vera sannaðir. Samkvæmt öllu framangreindu verður lagt til grundvallar að hún hafi tekið þátt í brotinu með því að sýna af sér gáleysi.

Samkvæmt 4. mgr. 264. gr. almennra hegningarlaga varðar brot gegn 1. mgr. sömu laga-greinar, sem framið er af gáleysi, sektum eða fangelsi allt að sex mánuðum. Samkvæmt 1. tl. 1. mgr. 81. gr. sömu laga fyrnist sök á tveimur árum þegar ekki liggur þyngri refsing við broti en eins árs fangelsi. Brot ákærðu var í síðasta lagi fullframið 16. desember 2015, þegar gefið var út afsal vegna umræddrar fasteignar. Að þessu virtu telst fyrningarfrestur

brotsins í síðasta lagi frá þeirri dagsetningu, sbr. 1. málsl. 1. mgr. 82. gr. almennra hegningarlaga. Í 4. mgr. 82. gr. laganna er kveðið á um að fyrningarfrestur rofni þegar rannsókn sakamáls hefst fyrir rannsóknara gegn manni sem sakborningi. Samkvæmt 2. málsl. 5. mgr. sömu lagagreinar rýfur rannsókn samkvæmt 4. mgr. ekki fyrningarfrest ef rannsóknari hættir henni eða hún stöðvast um óákveðinn tíma.

Í máli þessu háttar svo til að ákærða gaf fyrst skýrslu með réttarstöðu sakbornings 10. september 2016 og síðan í kjölfarið með sömu réttarstöðu 16. sama mánaðar og 13. október sama ár. Þá gaf ákærða skýrslu með sömu réttarstöðu 7. maí 2021. Engar haldbærar skýringar liggja fyrir hjá ákæruvaldinu á því hvers vegna svo langur tími leið á milli skýrslutakanna. Samkvæmt málgögnum er ekki að sjá að rannsókn hjá lögreglu hafi í raun verið virk eftir að ákærða gaf skýrslu 13. október 2016 uns henni var haldið áfram með fyrrgreindri skýrslutöku 7. maí 2021. Liðu þannig um fjögur ár og sjö mánuðir á milli skýrslutakanna. Verður helst ráðið af gögnum að réttarbeiðni hafi verið beint til dómsmálafyrvalda í Lúxemborg undir lok árs 2016. Þá hafi lögregla unnið að fjármála-greiningu sakborninga, sbr. ódagsetta greinargerð lögreglu, sem var ekki meðal málsóknargagna ákæruvaldsins til dómsins en ákærði Z lagði fram við aðalmeðferð. Er ekki að sjá af þessum gögnum að þau hafi að lokum haft raunverulega þýðingu fyrir rannsóknina eða ákvörðun um saksókn. Að framangreindu virtu er allt sem bendir til þess að rannsókn málsins hafi í raun legið niðri um langan tíma með fyrrgreindum réttaráhrifum. Að þessu virtu verður að leggja til grundvallar að þótt fyrrgreindar skýrslutökur af ákærðu á árinu 2016 hefðu á sínum tíma getað rofið fyrningu sakar, þá leiddi eftirfarandi aðgerðaleysi lögreglu og/eða ákæruvalds, sem ákærðu verður ekki kennt um, til þess að fyrning sakar var ekki rofin við fyrrgreind tímamörk skýrslutakanna. Af þessu leiðir að sök ákærðu var fyrnd þegar hún gaf skýrslu 7. maí 2021 og einnig þegar mál þetta var höfðað með útgáfu ákæru 23. september sama ár. Verður ákærðu því ekki refsað fyrir háttsemina, sbr. 6. mgr. 82. gr. almennra hegningarlaga. Þegar að þessu virtu ber að sýkna hana af refsikröfu ákæruvaldsins.

2.4.

Í ákæruköflum II/2/a–b, sem beinast að ákærða Æ, er ekki tölulegur ágreiningur um fjárhæðir né heldur alla helstu verknaðarþætti varðandi viðtöku, geymslu, öflun og ráðstöfun á þeim fjármunum sem greinir í þeim köflum ákærunnar og hverfast um umrædd fasteignakaup (iðnaðarbil [...] og [...]). Samrýmist þetta einnig gögnum málsins og telst allt framangreint vera sannað í málinu. Að auki, og út frá því sem áður greinir í lið 2.2., telst sannað að umræddir fjármunir voru ávinningur af refsiverðri háttsemi og er útilokað með óyggjandi hætti að ávinningurinn sé löglega til kominn. Ákærði hefur ekki fært fram haldbær rök fyrir sýknukröfu sinni hvað þennan hluta málsins varðar. Að framangreindu

virtu, gegn neitun ákærða, telst því lögfull sönnun hafa tekist fyrir því að hann hafi tekið við, geymt, aflað sér og ráðstafað ávinningi af refsiverðum brotum að fjárhæð 19.647.500 krónur, eins og greinir í fyrrgreindum köflum ákærunnar. Vegna verknaðarlýsinga fyrrgreindra ákærukafla er hins vegar ekki unnt að leggja til grundvallar að um hafi verið að ræða sjálfþvætti. Verður ákærði sakfelldur fyrir þá háttsemi sem greinir í téðum ákæruköflum og teljast brotin varða við 1. mgr. 264. gr. almennra hegningarlaga.

Hvað varðar ákærukafla II/2/c, sem beinist einnig að ákærða Æ, liggur fyrir og er ágreiningslaust í málinu að hann var með reiðufé á sér við handtöku, 172.000 krónur og 590 evrur. Ákærði hefur til skýringar vísað til þess að hann hafi verið með hinar fyrrgreindu krónur á sér og hann hafi aflað sér þeirra með útleigu á íbúðarhúsnæði. Þá hafi evrurnar verið afgangspeningar sem hann var með á sér eftir að hafa dvalið á [...]. Framburður hans um fyrrgreinda húsaleigu samrýmist framburði ákærðu Þ um hið sama. Einnig verður ráðið af vætti lögreglufulltrúa nr. B að þau hjónin hafi verið að leigja út íbúðarhúsnæði á sínum vegum á sama tíma. Þá liggur fyrir samkvæmt gögnum málsins að ákærði Æ dvaldi langdvölum á [...] og skýringar hans á hinum erlenda gjaldeyri eru því sennilegar. Gögn málsins eru óskýr um útleigu á téðu íbúðarhúsnæði og utanlandsferðir ákærða Æ. Ákæruvaldið verður að bera hallann af því. Að framangreindu virtu er ósannað að fyrrgreindir peningar sem hann var með á sér hafi verið ávinningur af brotum samkvæmt I. kafla ákæru eða öðrum refsiverðum brotum, eins og greinir í þessum kafla ákærunnar. Þegar að þessu virtu verður ákærði Æ sýknaður af ákærukafla II/2/c.

2.5.

Í ákæruköflum II/3/a–b, sem beinast að ákærða Y, er ekki tölulegur ágreiningur um fjárhæðir né heldur alla helstu verknaðarþætti varðandi viðtöku, geymslu, öflun og ráðstöfun á þeim fjármunum sem greinir í þeim köflum ákærunnar og hverfast um umrædd fasteignakaup (iðnaðarbil [...] og [...]). Samrýmist þetta einnig gögnum málsins og telst allt framangreint vera sannað í málinu. Að auki, og út frá því sem áður greinir í lið 2.2., telst sannað að umræddir fjármunir voru ávinningur af refsiverðri háttsemi og er útilokað með óyggjandi hætti að ávinningurinn sé löglega til kominn. Ákærði hefur ekki fært fram haldbær rök fyrir sýknukröfu sinni hvað þennan hluta málsins varðar. Að framangreindu virtu, gegn neitun ákærða, telst því lögfull sönnun hafa tekist fyrir því að hann hafi tekið við, geymt, aflað sér og ráðstafað ávinningi af refsiverðum brotum að fjárhæð 15.263.000 krónur, eins og greinir í fyrrgreindum köflum ákærunnar. Vegna verknaðarlýsinga fyrrgreindra ákærukafla er hins vegar ekki unnt að leggja til grundvallar að um hafi verið að ræða sjálfþvætti. Verður ákærði sakfelldur fyrir þá háttsemi sem greinir í téðum ákæruköflum og teljast brotin varða við 1. mgr. 264. gr. almennra hegningarlaga.

Hvað varðar ákærukafla II/3/c, sem beinist einnig að ákærða Y, liggur fyrir og er ágreiningslaust í málinu að hann var með reiðufé í fórum sínum á þegar hann var handtekinn, eins og lýst er í fyrrgreindum ákærukafla, samtals 2.131.000 krónur. Ákærði hefur til skýringar vísað til þess að um hafi verið að ræða sjálfsaflafé sem hann hafi aflað sér með lögmætum hætti. Ljóst er af skattframtali ákærða vegna ársins 2016 að hann var í launaðri vinnu með umtalsverðar uppgefnar tekjur og geta umræddar fjárhæðir því rúmast innan þess fjárhagslega ramma. Að þessu virtu og með hliðsjón af þeim tíma sem liðinn var frá því að téðar greiðslur samkvæmt ákærüköflum II/3/a–b fóru fram verður ekki útilokað að þessir fjármunir geti skýrst af launatekjum hans samkvæmt skattframtali. Að framangreindu virtu er ósannað að fyrrgreindir fjármunir hafi verið ávinningur af brotum samkvæmt I. kafla ákæru eða öðrum refsiverðum brotum, eins og greinir í þessum kafla ákærunnar. Þegar að þessu virtu verður ákærði Y sýknaður af ákærukafla II/3/c.

2.6.

Í ákærüköflum II/4/a–b, sem beinast að ákærða Ö, er ekki tölulegur ágreiningur um fjárhæðir né heldur alla helstu verknaðarþætti varðandi viðtöku, geymslu, öflun og ráðstöfun á þeim fjármunum sem greinir í þeim köflum ákærunnar og hverfast um umrædd fasteignakaup (iðnaðarbil [...] og [...]). Samrýmist þetta einnig gögnum málsins og telst allt framangreint vera sannað í málinu. Að auki, og út frá því sem áður greinir í lið 2.2., telst sannað að umræddir fjármunir voru ávinningur af refsiverðri háttsemi og er útilokað með óyggjandi hætti að ávinningurinn sé löglega til kominn. Ákærði hefur ekki fært fram haldbær rök fyrir sýknukröfu sinni hvað þennan hluta málsins varðar. Að framangreindu virtu, gegn neitun ákærða, telst því lögfull sönnun hafa tekist fyrir því að hann hafi tekið við, geymt, aflað sér og ráðstafað ávinningi af refsiverðum brotum að fjárhæð 14.249.900 krónur, eins og greinir í fyrrgreindum köflum ákærunnar. Vegna verknaðarlýsinga fyrrgreindra ákærukafla er hins vegar ekki unnt að leggja til grundvallar að um hafi verið að ræða sjálfþvætti. Verður ákærði sakfelldur fyrir þá háttsemi sem greinir í téðum ákærüköflum og teljast brotin varða við 1. mgr. 264. gr. almennra hegningarlaga.

Hvað varðar ákærukafla II/4/c, sem beinist einnig að ákærða Ö, liggur fyrir og er ágreiningslaust í málinu að hann var með reiðufé í fórum sínum þegar hann var handtekinn, eins og lýst er í fyrrgreindum ákærukafla, samtals 3.771.000 krónur. Ákærði hefur til skýringar vísað til þess að 61.000 krónur, sem fundust á heimili hans, hafi verið fermingargjöf sonar hans. Þá verður ráðið af framburði hans að 3.710.000 krónur, sem fundust í bankahólf, hafi að líkum verið sparnaður hans og þeirra fjármuna hafi hann aflað sér

með svartri vinnu eða þeir hafi að öðru leyti verið ótengdir fíkniefnabroti. Af málatilbúnaði ákærvaldsins fyrir dómi verður ráðið að skýringar ákærða um fyrrgreinda fermingarpendinga séu ekki dregnar í efa. Þá verður ekki séð af rannsóknargögnum lögreglu að það hafi verið kannað sérstaklega hvort reiðufé sem fannst á þeim tíma á heimilinu gæti hafa tilheyrt öðrum í fjölskyldunni. Er ekki um að ræða slíka fjárhæð að útilokað sé að skýringar ákærða geti átt rétt á sér. Hvað varðar peningana í bankahólfinu þá hefur ákærði staðhæft að hann hafi jafnan unnið fyrir sér með húsamálun með svartri vinnu, þ.e. án þess að gefa hana upp til skatts. Hið sama kom fram í framburði meðákærðu XX. Skýringar ákærða um framangreint geta einnig samrýmt í almennu tilliti og einnig þegar litið er til þess að hann var um tíma gjaldþrota. Að þessu virtu og með hliðsjón af þeim tíma sem liðinn var frá því að téðar greiðslur samkvæmt ákærköflum II/4/a-b fóru fram verður ekki útilokað að framangreindir fjármunir geti skýrst af því að vera fermingargjöfsonar ákærða og tekjur ákærða af svartri vinnu. Með hliðsjón af því sem áður greinir um afmörkum ákærunnar hvað varðar frumbrot kemur ekki til greina að leggja meint skattalagabrot ákærða hér til grundvallar í því samhengi. Að öllu framangreindu virtu er ósannað að fyrrgreindir fjármunir hafi verið ávinningur af brotum samkvæmt I. kafla ákæru eða öðrum refsiverðum brotum, eins og greinir í þessum kafla ákærunnar. Þegar að þessu virtu verður ákærði Ö sýknaður af ákærukafla II/4/c.

2.7.

Í ákærukafla III/1, sem beinist að ákærða X, er ákærða gefið að sök peningþvætti með því að hafa tekið við og aflað sér ávinnings af refsiverðum brotum, að lágmarki 2.641.000 krónur, eins og greinir í ákæru. Verknaðarlýsing ákærunnar er óskýr og verður ákærvaldið að bera hallann af því.

Ákærði kannast við að hafa lagt inn á bankareikning 1.803.000 krónur í reiðufé, einhver hluti þeirra hafi verið vegna svartra atvinnutekna með sölu spilakassa og einhver hluti vegna þátttöku í umræddri ræktun, sbr. I. ákærukafla. Þá kvaðst hann telja að haldlagt reiðufé, 191.000 krónur, hefði verið vegna sölu spilakassa en hann kvaðst þó ekki rengja þann framburð sinn hjá lögreglu að þeir fjármunir hefðu verið tilkomnir vegna kannabisræktunarinnar. Ákærði kannast við að hafa lagt sjö greiðslur inn á bankareikning [...], 350.000 krónur í hvert skipti, samtals 2.450.000 krónur. Um hafi verið að ræða leigugreiðslur til málamynda og peningarnir hafi komið frá ákærða Æ. Meðákærði Æ kannast ekki við að hafa látið ákærða fá neina peninga og er ákærði einn til frásagnar um að svo hafi verið. Bankagögn bera hins vegar að hluta með sér að téðar greiðslur sem runnu til einkahlutafélagsins voru skýrðar sem leigugreiðslur. Að mati dómsins er allt fremur óljóst með meintan leigusamning og hvort hann hafi verið gerður til málamynda. Verður að líta fram hjá hinu síðastnefnda atriði sem ósönnuðu við úrlausn málsins.

Í þessum hluta málsins liggur ekki fyrir jafn ítarleg fjármálagreining og áður hefur verið rakið um fyrrgreind brot samkvæmt II. kafla ákærunnar, sbr. og greinargerð og vætti lögreglufulltrúa nr. G. Í þeirri fjármálagreiningu héraðssaksóknara sem liggur fyrir kemur meðal annars fram að hluti af þeim fjármunum sem greiddir voru fyrrgreindu einkahlutafélagi, samtals 1.050.000 krónur, hafi verið vegna launatekna frá vinnuveitanda og hluti vegna innborgana frá unnustu. Fjármálagreining að baki fyrrgreindum tölulegum forsendum er öll fremur óskýr og þá verður ekki séð að nægjanlegt tillit hafi verið tekið til þess að hann hafði verið á vinnumarkaði um langan tíma, sem og þess sem áður greinir um fyrrgreindar tekjur af sölu spilakassa.

Samkvæmt framangreindu og með hliðsjón af framburði ákærða X, sem að nokkru er studdur gögnum, liggur að minnsta kosti fyrir að 1.400.000 króna hafi verið aflað með stórfelldu fíkniefnabroti, sbr. I. ákærukafla og runnið áfram til [...]. Er skilyrði um refsiverð frumbrot því uppfyllt í málinu. Er því sannað með óyggjandi hætti að ávinningurinn hafi stafað af refsiverðu broti og er útilokað að hann sé kominn til með lögmatum hætti. Hvað aðra fjármuni varðar, 1.050.000 krónur, þá er að mati dómsins út frá því sem áður greinir um uppruna þeirrar fjárhæðar, sem og með hliðsjón af verknaðarlýsingu ákærunnar, ekki unnt að tengja hana við stórfellt fíkniefnabrot ákærða. Ákærði verður að njóta vafans í því samhengi. Þá verður, með vísan til sömu röksemda og áður greinir um samspil meints peningaþvættis við stórfellt fíkniefnabrot, sbr. fyrri umfjöllun í lið 2.2, að breyttu breytanda, að líta fram hjá því sem áður greinir um ætlaðar svartar atvinnutekjur ákærða, meint skattalagabrot, sem ætlað frumbrot, við úrlausn á þessum hluta málsins. Að framangreindu virtu, og þar sem annarra gagna nýtur ekki við, verður að sýkna hann af þeim hluta ákærunnar sem lýtur að 1.050.000 krónum. Ákærði hefur að öðru leyti ekki fært fram haldbær rök fyrir sýknukröfu sinni hvað þennan hluta málsins varðar.

Að öllu framangreindu virtu, gegn neitun ákærða, telst sannað að hann hafi tekið við og aflað sér ávinnings af refsiverðu broti af þeim toga sem áður greinir að lágmarki 1.400.000 krónur í formi reiðufjár og í kjölfarið ráðstafað þeirri fjárhæð til [...]. Vegna verknaðarlýsingar þess ákærukafla sem hér er til umfjöllunar er hins vegar ekki unnt að leggja til grundvallar að um hafi verið að ræða sjálfþvætti. Verður ákærði sakfelldur fyrir fyrrgreinda háttsemi sem áður greinir og telst vera sönnuð í téðum ákærukafla og varðar brotið við 1. mgr. 264. gr. almennra hegningarlaga.

Í ákærukafla III/2, sem beinist að ákærða Z, er ákærða gefið að sök peningþvætti með því að hafa tekið við og aflað sér ávinnings af refsiverðum brotum, að lágmarki 9.381.000 krónur, eins og greinir í ákæru. Verksaðarlýsing ákærunnar er óskýr og verður ákæruvaldið að bera hallann af því.

Ákærði kannast við að hafa lagt samtals 3.150.000 krónur inn á bankareikning [...] og um hafi verið að ræða leigugreiðslur til málamynda fyrir það húsnæði sem notað var við framningu brots samkvæmt I. ákærukafla. Þá hafi hann áður tekið við þeim fjármunum í reiðufé frá meðákærðu Æ og Ö. Þá kannast ákærði við reiðufé sem hann framvísað við leit á heimili hans, 2.500.000 krónur, og þar hafi verið um að ræða peninga sem voru að hluta greiðsla fyrir þátttöku hans í broti samkvæmt I. ákærukafla og að hluta ætlaðir til að greiða [...] í formi leigugreiðslna, en þar hafi verið um að ræða málamyndagjörning. Þá byggir ákærði á því að hluti af fjármunum sem hann lagði inn á bankareikning sinn, 3.731.000 krónur, hafi verið vegna vinnu við kannabisræktun en hluti vegna svartrar vinnu og bifreiðaviðskipta við meðákærða Æ. Ákærðu Æ og Ö kannast hins vegar ekki við að hafa látið ákærða Z fá reiðufé. Þeir kannast hins vegar báðir við að ákærði Z hafi verið leigutaki húsnæðisins. Þá verður ráðið af framburði meðákærða Æ að hann kannist við að hafa haft afnot af bifreið ákærða Z á þeim tíma sem um ræðir.

Í þessum hluta málsins liggur ekki fyrir jafn ítarleg fjármálagreining og áður hefur verið rakið um fyrrgreind brot samkvæmt II. kafla ákærunnar, sbr. og greinargerð og vætti lögreglufulltrúa nr. G. Jafnframt liggur fyrir önnur fjármálagreining, sem lögregla aflaði á fyrri stigum rannsóknarinnar, þar sem virðist gert ráð fyrir að ákærði hafi verið með uppgefnar launatekjur í meiri mæli á árunum 2014 og 2015. Þá er ekkert í gögnum málsins um fyrrgreind bifreiðaviðskipti og skriflegur leigusamningur vegna téðs húsnæðis er ekki meðal gagna málsins. Bankagögn bera hins vegar að hluta með sér að téðar greiðslur sem runnu til fyrrgreinds einkahlutafélags voru skýrðar sem leigugreiðslur. Að mati dómsins er allt fremur óljóst með meintan leigusamning og hvort hann hafi verið gerður til málamynda. Verður að líta fram hjá hinu síðastnefnda atriði sem ósönnuðu við úrlausn málsins.

Samkvæmt framangreindu og með hliðsjón af framburði ákærða Z, sem studdur er gögnum, liggur að minnsta kosti fyrir að 5.650.000 króna hafi verið aflað með stórfelldu fíkniefnabroti, sbr. I. ákærukafla, þar af runnu 3.150.000 krónur áfram til [...] og 2.500.000 krónur runnu að lokum til ákærða. Þá er ljóst að um var að ræða ávinning af stórfelldu fíkniefnabroti. Er skilyrði um refsivert frumbrot því uppfyllt í málinu. Er því sannað með óyggjandi hætti að ávinningurinn hafi stafað af refsiverðu broti af þeim toga sem áður greinir og er útilokað að hann sé kominn til með lögætum hætti. Hvað aðra

fjármuni varðar, 3.731.000 krónur, þá er að mati dómsins óljóst hversu stór hluti fjárhæðarinnar var vegna svartrar vinnu, hversu stór hluti var vegna bifreiðaviðskipta og hversu stór hluti var að öðru leyti tengdur stórfelldu fíkniefnabroti. Ákærði verður að njóta vafans í því samhengi. Að því virtu og þar sem annarra gagna nýtur ekki við verður að sýkna hann af þeim hluta ákærunnar sem lýtur að fyrrgreindum 3.731.000 krónum. Þá verður með vísan til sömu röksemda og áður greinir um samspil meints peningabættis við stórfellt fíkniefnabrot, sbr. fyrri umfjöllun í lið 2.2, að breyttu breytanda, að líta fram hjá því sem áður greinir um ætlaðar svartar atvinnutekjur ákærða, meint skattalagabrot, sem ætlað frumbrot, við úrlausn á þessum hluta málsins. Ákærði hefur að öðru leyti ekki fært fram haldbær rök fyrir sýknukröfu sinni hvað þennan hluta málsins varðar.

Að öllu framangreindu virtu, gegn neitun ákærða, telst sannað að hann hafi tekið við og aflað sér ávinnings af refsiverðu broti af þeim toga sem áður greinir, að lágmarki 5.650.000 krónur í formi reiðufjár, og í kjölfarið ráðstafað samtals 3.150.000 krónum af þeirri fjárhæð til [...]. Þá hafi hann með þessu endanlega aflað sér ávinnings að fjárhæð 2.500.000 krónur. Vegna verknaðarlýsingar þess ákærukafla sem hér er til umfjöllunar er hins vegar ekki unnt að leggja til grundvallar að um hafi verið að ræða sjálfþvætti. Verður ákærði sakfelldur fyrir fyrrgreinda háttsemi sem telst vera sönnuð í téðum ákærukafla og varðar brotið við 1. mgr. 264. gr. almennra hegningarlaga.

2.9.

Í ákærukafla IV, sem beinist sameiginlega að ákærðu Æ og Y, er þeim sem fyrirsvarsmönnum og eigendum [...], gefið að sök meint peningabætti með móttöku á ávinningi, eins og nánar greinir í þessum kafla ákærunnar.

Samkvæmt gögnum málsins, þ.e. upplýsingum úr fyrirtækjaskrá Skattsins og Creditinfo Lánstrausts, liggur fyrir að ákærði Y var hvorki fyrirvarsmaður né eigandi umrædds einkahlutafélags. Þegar að því virtu verður ákærði Y sýknaður af þessum kafla ákærunnar.

Hvað varðar ákærða Æ þá liggur fyrir að verknaðarlýsing þessa ákærukafla er ágreiningslaus hvað hann varðar og lýtur að móttöku þeirra fjármuna sem þar greinir. Þá hefur hún í raun skírskotun til þess sem áður telst vera sannað varðandi brot samkvæmt ákærുകöflum II/2/b og II/3/b, þar með talið varðandi uppruna ávinnings og tengsl við frumbrot. Er því ljóst að ákærði hafði ásetning til peningabættis með því að veita þeim fjármunum móttöku. Hvað varðar ávinning af refsiverðum brotum sem ákærði veitti móttöku frá meðákærðu X og Z vísast til þess sem áður greinir um hvað telst sannað í ákærുകöflum III/1–2 en þar verður að miða við 1.400.000 krónur í tilviki meðákærða X sem var

ávinningur af refsiverðu broti. Vegna tengsla ákærða Æ við ákærðu X og Z og sameiginlegrar þátttöku þeirra þriggja í stórfelldu fíkniefnalagabroti, sbr. I. ákærukafla, gat ákærða Æ ekki dulist að þeir fjármunir sem runnu með þessum hætti til félagsins voru ávinningur af umræddu fíkniefnabroti og hlaut ásetningur hans að taka til þess. Virða verður hvert og eitt peningaþvættisbrot með aðgreindum hætti en ljóst er að háttsemin rennur ekki að öllu leyti saman í eitt. Að því virtu geta reglur um tvöfalt refsinaemi og sakartæmingu ekki átt við, eins og hér stendur á. Þessu til viðbótar bendir allt til þess, út frá gögnum málsins, að framangreindum fjármunum hafi verið ráðstafað í þágu félagsins, sem var tekjulaust að öðru leyti, til að kaupa umrædda fasteign (iðnaðarbil [...]). Ákærði hefur ekki fært fram haldbær rök fyrir sýknukröfu sinni hvað þennan hluta málsins varðar.

Að öllu framangreindu virtu, gegn neitun ákærða Æ, telst lögfull sönnun hafa tekist fyrir þeirri háttsemi sem ákærða er gefin að sök samkvæmt IV. kafla ákærunnar en þó með þeirri athugasemd að fjárhæðin verður ekki virt hærri en 24.600.000 krónur. Vegna verknaðarlýsingar þess ákærukafla sem hér er til umfjöllunar er hins vegar ekki unnt að leggja til grundvallar að um hafi verið að ræða sjálfþvætti. Verður ákærði því sakfelldur fyrir þá háttsemi sem greinir í téðum ákærukafla og telst brotið varða við 1. mgr. 264. gr. almennra hegningarlaga.

3.

Um refsingu:

Ákærðu X, Y, Z, Æ og Ö hafa verið fundnir sekir um stórfellt fíkniefnalagabrot samkvæmt I. ákærukafla með vörslum og framleiðslu fíkniefna og voru efnin ætluð til sölu og dreifingar í ágóðaskyni. Þá hafa þeir fimm einnig verið sakfelldir fyrir peningavætti eins og áður greinir um ákærukafla II/2/a–b, II/3/a–b, II/4/a–b og III/1–2. Þessu til viðbótar hefur ákærði Æ verið sakfelldur fyrir peningaþvætti samkvæmt IV. ákærukafla. Um ákvörðun refsingar fer samkvæmt 1. mgr. 77. gr. í almennum hegningarlögum.

Samkvæmt sakavottorðum hafa ákærðu ekki áður gerst brotlegir við refsilög og horfir það til málsbóta. Til refsipýngingar verður litið til þess að brotin fólu í sér röskun á mikilvægum samfélagslegum hagsmunum. Hvað fíkniefnabrotið varðar liggur fyrir að um var að ræða talsverðan fjölda kannabisplantna og mikið magn annarra ávana- og fíkniefna sem var ætlað til sölu og dreifingar. Samkvæmt matsgerð og vætti F sérfræðings, sem áður er rakið, er jafnframt ljóst að talsverð hætta var af verknaðinum þar sem mikið magn ávana- og fíkniefna hefði með áframhaldandi framleiðslu getað farið í sölu og dreifingu til ótiltekins fjölda manna hér á landi, þar með talið ungmenna. Aðgerðir lögreglu komu

hins vegar í veg fyrir það. Horfir þetta til refsíþyngingar. Hvað peningaþvættið varðar þá horfir til refsíþyngingar að um var að ræða verulegar fjárhæðir, auk þess sem fyrir liggur að þetta var ávinningur af stórfelldu fíkniefnalagabroti. Þessu til viðbótar eiga refsisjónarmið um samverknað bæði við um fíkniefnabrotið og peningaþvættisbrotin og horfir það til refsíþyngingar. Ákærða Æ til sérstakrar refsíþyngingar verður jafnframt litið til þess að eftir að rannsókn málsins hófst bendir allt til þess að hann hafi haft forgöngu um að koma háum fjármunum undan rannsókn lögreglu með sölu fyrrgreinds iðnaðarhúsnæðis, sbr. og síðari umfjöllun um upptökukröfur. Brotavilji hans var því einbeittur. Fyrir liggur að verulegar og að mestu leyti óútskýrðar tafir urðu á meðferð málsins fyrir útgáfu ákæru, sbr. það sem áður greinir um sakarfyrningu. Með þessu var í miklum mæli farið gegn málshraðareglu sakamálaréttarfars og í andstöðu við 70. gr. stjórnarskrárinnar, sbr. 8. gr. laga nr. 97/1995. Er þessi dráttur óhæfilegur. Þá bendir margt til þess að aðstæður ákærðu hafi breyst til hins betra á þeim langa tíma sem liðinn er frá því að brotin voru framin. Verður að taka tillit til þessa við ákvörðun refsingar. Um fyrrgreind refsisjónarmið vísast að öðru leyti til 1., 3., 5., 6. og 8. tl. 1. mgr. og 2. mgr. 70. gr. og 3. mgr. 264. gr. almennra hegningarlaga.

Að öllu framangreindu virtu þykir refsing ákærða Æ hæfilega ákveðin fangelsi í þrjú ár og skal hún bundin skilorði, eins og nánar greinir í dómsorði. Þá þykir refsing ákærðu Y og Ö, hvors um sig, hæfilega ákveðin fangelsi í tvö ár og sex mánuði og skal hún bundin skilorði, eins og nánar greinir í dómsorði. Fyrrgreind refsisjónarmið eiga að nokkru einnig við um ákærðu X og Z en þeim til málsbóta að öðru leyti verður jafnframt litið til þess að fjárhæðir peningaþvættis voru lægri og umfang þvættisins minna hvað þá varðar, auk þess sem rétt er að líta til játningar þeirra og samvinnu við lögreglu á rannsóknarstigi, sbr. 9. tl. 1. mgr. 70. gr. sömu laga. Að öllu þessu virtu þykir refsing þeirra, hvors um sig, hæfilega ákveðin fangelsi í eitt ár og sex mánuði og skal hún bundin skilorði, eins og nánar greinir í dómsorði.

Eins og áður greinir sættu ákærðu Æ, Y og Ö gæsluvarðhaldi vegna rannsóknar málsins. Skilyrði frádráttar samkvæmt 76. gr. almennra hegningarlaga er atriði sem dómurinn gætir að án kröfu. Með vísan til fyrrgreinds lagaákvæðis skal draga frá refsingu ákærðu Æ, Y og Ö gæsluvarðhaldstíma, eins og nánar greinir í dómsorði.

4.

Um upptöku ávana- og fíkniefna og tækja og búnaðar til slíkrar framleiðslu:

Af hálfu ákærðu X, Y, Z, Æ og Ö er ekki haldið uppi vörnum varðandi haldlögð fíkniefni og búnað sem notaður var til framleiðslu efnanna. Þá er sá hluti málsins ótengdur ákærðu Þ. Með vísan til 6. mgr. 5. gr. laga nr. 65/1974 er fallist á kröfu ákæruvaldsins um

upptöku á 522 kannabisplöntum, 9.391,20 g af maríjúana og 17.274,90 g af kannabislaufum, eins og nánar greinir í dómsorði. Þá er með vísan til 7. mgr. sömu lagagreinar fallist á kröfu ákærvaldsins um upptöku á 110 gróðurhúsalömpum, 31 viftu, 110 straumbreytum, 66 svörtum plastbökkum, 13 þurrknettsgrindum, 12 loftsíum, 7 loftblásurum, 2 tímarofum, úðabrúsa, framlengingarsnúru, 3 rafmagnstöflum, 3 grinderum, 2 vogum, 7 vatnsdælum, 2 ljósaperum, netarúllu og barka (munir [...], [...], [...], [...], [...] og [...], munaskrá [...]), 8 pokum af bambusstöngum (munur [...], munaskrá [...]), 5 hitamælum, einum skynjara (munur [...] og [...], munaskrá [...]) og kerru af gerðinni Stema SH 02-2 með skráningarnúmerinu [...] (munur [...], munaskrá [...]), allt eins og nánar greinir í dómsorði.

5.

Um upptökukröfukröfur á hendur ákærða Æ:

Fyrir liggur að ákærði Æ hefur verið sakfelldur fyrir stórfellt fíkniefnalagabrot samkvæmt ákærukafla I og peningaþvætti samkvæmt ákæruköflum II/2/a–b og IV, sbr. það sem áður greinir um þá hluta málsins. Við rannsókn lögreglu var lagt hald á samtals 10.682.000 krónur og 590 evrur, þar af 172.000 krónur og fyrrgreindar evrur í reiðufé sem ákærði var með á sér við handtöku 9. september 2016, 10.000.000 krónur í reiðufé sem fannst 4. nóvember sama ár við leit á heimili hans, og 510.000 krónur sem lagt var hald á 8. sama mánaðar á bankareikningi hans. Ákærvaldið krefst upptöku á fyrrgreindum fjármunum með áföllnum vöxtum og verðbótum frá þeim tíma þegar haldlagningar áttu sér stað. Ákærði hafnar upptökukröfunum og byggir á því að um sé að ræða fjármuni sem hann hafi aflað sér með lögmætum hætti. Varnir hans eru í aðalatriðum þær sömu og áður greinir um peningaþvætti.

Varðandi fyrrgreint reiðufé, 172.000 krónur og 590 evrur, sem lagt var hald á 9. september 2015, þá er þar um að ræða sömu fjármuni og tilgreindir eru í ákærukafla II/2/c. Ákærði hefur verið sýknaður af þeim ákærukafla, sbr. það sem áður greinir um þann hluta málsins. Í röksemdum fyrir sýknu var meðal annars tekið fram að ekki væri sýnt nægjanlega fram á að téðir fjármunir væru ávinningur af refsiverðu broti samkvæmt I. ákærukafla eða öðru refsiverðu broti. Lagt var til grundvallar að fyrrgreindar 172.000 krónur væru að líkum húsaleigutekjur af íbúðarhúsnæði á vegum ákærða og meðákærðu Þ. Þá var lagt til grundvallar að fyrrgreindar evrur væru að líkum peningar sem tengdust dvöl hans erlendis fyrir á árinu. Að framangreindu virtu þykir ákærði hafa sýnt nægjanlega fram á að fjármunirnir tengist ekki þeim brotum sem hann hefur verið sakfelldur fyrir. Þá eru skilyrði upptöku samkvæmt 69. gr. og 69. gr. b í almennum hegningarlögum að öðru leyti ekki nægjanlega uppfyllt, eins og hér stendur á. Hið sama á við um önnur lagaákvæði sem vísað er til til stuðnings upptökukröfunum. Að þessu virtu

verður að hafna upptökukröfu ákærvaldsins á fyrrgreindum fjármunum, eins og nánar greinir í dómsorði.

Hvað varðar fyrrgreint reiðufé, 10.000.000 krónur, sem lagt var hald á 4. nóvember 2016, og bankainnstæðu að fjárhæð 510.000 krónur, sem lagt var hald á 8. sama mánaðar, þá liggur fyrir að fjármögnun á kaupum umræddrar fasteignar að [...] á árinu 2014 og 2015 var með ágóða af refsiverðum brotum, allt eins og áður hefur verið rakið í umfjöllun í niðurstöðum dómsins varðandi ákærkafla II–IV, sbr. undirkafla. Þá liggur fyrir að sama fasteign var seld 2. nóvember 2016 til ótengds aðila og var söluverðmætinu að hluta komið undan rannsókn lögreglu. Ljóst er að stuttur tími var liðinn frá söluvegi þar til peningarnir fundust á heimili ákærða og bankareikningi hans. Eru því miklar líkur á því að umræddir peningar tengist á einn eða annan hátt þeim brotum sem ákærði hefur verið sakfelldur fyrir samkvæmt ákærköflum I, II/2/a–b og IV. Þau brot voru til þess fallin að hafa í för með sér verulegan ávinning. Þá er refsiramma fyrrgreindra brota að lögum sex og tólf ára fangelsi. Að framangreindu virtu hefur ákærði ekki með fullnægjandi hætti sýnt fram á að hann hafi aflað fjármunanna með lögmætum hætti. Að þessu virtu, og með vísan til 1. og 5. mgr. 69. gr. b í almennum hegningarlögum, verður fallist á upptökukröfu ákærvaldsins, eins og nánar greinir í dómsorði.

6.

Um upptökukröfur á hendur ákærða Ö:

Fyrir liggur að ákærði Ö hefur verið sakfelldur fyrir stórfellt fíkniefnalagabrot samkvæmt ákærkafla I og peningaþvætti samkvæmt ákærköflum II/4/a–b, sbr. það sem áður greinir um þá hluta málsins. Við rannsókn lögreglu var lagt hald á samtals 4.371.000 krónur í reiðufé, þar af 61.000 krónur sem fundust við leit á heimili hans 10. september 2016, 3.710.000 krónur sem fundust við leit í bankahólf 15. sama mánaðar, og 600.000 krónur sem fundust við leit á heimili hans 4. nóvember sama ár. Ákærvaldið krefst upptöku á þeim fjármunum með áföllnum vöxtum og verðbótum frá þeim tíma þegar haldlagningar áttu sér stað. Ákærði hafnar upptökukröfunum og byggir á því að um sé að ræða fjármuni sem hann hafi aflað sér með lögmætum hætti. Varnir hans eru í aðalatriðum þær sömu og áður greinir um peningaþvætti.

Varðandi fyrrgreint reiðufé, 3.710.000 krónur og 61.000 krónur, sem lagt var hald á 10. og 15. september 2015, er þar um að ræða sömu fjármuni og tilgreindir eru í ákærkafla II/4/c. Ákærði hefur verið sýknaður af þeim ákærkafla, sbr. það sem áður greinir um þann hluta málsins. Í röksemdum fyrir sýknu var meðal annars tekið fram að ekki væri sýnt nægjanlega fram á að téðir fjármunir væru ávinningur af refsiverðu broti samkvæmt I. ákærkafla eða öðru refsiverðu broti. Lagt var til grundvallar að fyrrgreindar 61.000

krónur væru að líkum fermingargjöf sonar ákærða. Þá var lagt til grundvallar að ekki þætti sýnt nægjanlega fram á að fyrrgreindar 3.710.000 krónur væru ávinningur af refsiverðu broti, eins og ákæran væri úr garði gerð. Að framangreindu virtu þykir ákærði hafa sýnt nægjanlega fram á að fjármunirnir tengist ekki þeim brotum sem hann hefur verið sakfelldur fyrir. Þá eru skilyrði upptöku samkvæmt 69. gr. og 69. gr. b í almennum hegningarlögum að öðru leyti ekki uppfyllt, eins og hér stendur á. Hið sama á við um önnur lagaákvæði sem vísað er til til stuðnings upptökukröfunum. Að þessu virtu verður að hafna upptökukröfu ákæruvaldsins á fyrrgreindum fjármunum, eins og nánar greinir í dómsorði.

Hvað varðar fyrrgreint reiðufé, 600.000 krónur, sem lagt var hald á 4. nóvember 2016, þá liggur fyrir að fjármögnun á kaupum umræddrar fasteignar að [...] á árinu 2014 og 2015 var með ágóða af refsiverðum brotum, allt eins og áður hefur verið rakið í niðurstöðum dómsins varðandi ákærukafla II–IV, sbr. undirkafla. Þá liggur fyrir að sama fasteign var seld 2. nóvember 2016 til ótengds aðila og var söluverðmætinu að hluta komið undan rannsókn lögreglu. Ljóst er að stuttur tími var liðinn frá söluvegi þar til peningarnir fundust á heimili ákærða. Eru því miklar líkur á því að umræddir peningar tengist á einn eða annan hátt þeim brotum sem ákærði hefur verið sakfelldur fyrir samkvæmt ákæruköflum I og II/4/a–b. Þau brot voru til þess fallin að hafa í för með sér verulegan ávinning. Þá er refsiramma fyrrgreindra brota að lögum sex og tólf ára fangelsi. Að framangreindu virtu hefur ákærði ekki með fullnægjandi hætti sýnt fram á að hann hafi aflað fjármunanna með lögumætum hætti. Að þessu virtu, og með vísan til 1. og 5. mgr. 69. gr. b í almennum hegningarlögum, verður fallist á upptökukröfu ákæruvaldsins, eins og nánar greinir í dómsorði.

7.

Um upptökukröfur á hendur ákærða Y:

Fyrir liggur að ákærði Y hefur verið sakfelldur fyrir stórfellt fíkniefnalagabrot samkvæmt ákærukafla I og peningaþvætti samkvæmt ákæruköflum II/3/a–b, sbr. það sem áður greinir um þá hluta málsins. Við rannsókn lögreglu var lagt hald á samtals 2.131.000 krónur í reiðufé, þar af 1.126.000 krónur sem fundust við leit á heimili hans 9. september 2016 og 1.005.000 krónur sem fundust við leit í bankahólf 16. sama mánaðar. Ákæruvaldið krefst upptöku á þeim fjármunum með áföllnum vöxtum og verðbótum frá þeim tíma þegar haldlagningar áttu sér stað. Ákærði hafnar upptökukröfunum og byggir á því að um sé að ræða fjármuni sem hann hafi aflað sér með lögumætum hætti. Varnir hans eru í aðalatriðum þær sömu og áður greinir um peningaþvætti. Um er að ræða sömu fjármuni og tilgreindir eru í ákærukafla II/3/c en ákærði hefur verið sýknaður af þeim ákærukafla, sbr. það sem áður greinir um þann hluta málsins. Í röksemdum fyrir sýknu var meðal

annars tekið fram að ekki væri sýnt nægjanlega fram á að téðir fjármunir væru ávinningur af refsiverðu broti. Jafnframt var tekið fram að þeir gætu skýrst af uppgefnum launatekjum ákærða samkvæmt skattframtali. Að framangreindu virtu þykir ákærði hafa sýnt nægjanlega fram á að fjármunirnir tengist ekki þeim brotum sem hann hefur verið sakfelldur fyrir. Þá eru skilyrði upptöku samkvæmt 69. gr. og 69. gr. b í almennum hegningarlögum að öðru leyti ekki uppfyllt, eins og hér stendur á. Hið sama á við um önnur lagaákvæði sem vísað er til til stuðnings upptökukröfunum. Að þessu virtu verður að hafna upptökukröfu ákæruvaldsins, eins og nánar greinir í dómsorði.

8.

Um upptökukröfu á hendur ákærða Z:

Fyrir liggur að ákærði Z hefur verið sakfelldur fyrir stórfellt fíkniefnalagabrot samkvæmt ákærukafla I og peningabætti samkvæmt ákærukafla III/2, sbr. það sem áður greinir um þá hluta málsins. Við rannsókn málsins var lagt hald á 2.500.000 krónur í reiðufé sem fundust við leit á heimili ákærða þegar hann var handtekinn. Ákæruvaldið krefst upptöku á þeim fjármunum með áföllnum vöxtum og verðbótum frá haldlagningardegi. Ákærði heldur ekki uppi vörnum um þennan hluta málsins. Í skýrslu ákærða fyrir dómi kom meðal annars fram að umræddir fjármunir hefðu verið greiddir honum fyrir þátttöku í fyrrgreindum brotum sem ákærði hefur verið sakfelldur fyrir. Þá geta skýringar hans á fjármununum samrýmst gögnum málsins. Að þessu virtu, og með vísan til 1. mgr. 69. gr. b í almennum hegningarlögum, verður fallist á upptökukröfu ákæruvaldsins, eins og nánar greinir í dómsorði.

9.

Um upptökukröfu á hendur ákærða X:

Fyrir liggur að ákærði X hefur verið sakfelldur fyrir stórfellt fíkniefnalagabrot samkvæmt ákærukafla I og peningabætti samkvæmt ákærukafla III/1, sbr. það sem áður greinir um þá hluta málsins. Við rannsókn lögreglu var lagt hald á 191.000 krónur í reiðufé sem fannst við leit á heimili ákærða þegar hann var handtekinn. Ákæruvaldið krefst upptöku á þeim fjármunum með áföllnum vöxtum og verðbótum frá haldlagningardegi. Ákærði hafnar upptökukröfunni. Varnir hans eru í aðalatriðum þær sömu og áður greinir um peningabætti. Með vísan til þess sem áður greinir liggur fyrir að ákærði hefur verið sakfelldur fyrir fyrrgreind brot samkvæmt ákærukafla I og III/1. Brotin voru til þess fallin að hafa í för með sér verulegan ávinning. Þá er refsirammi fyrrgreindra brota að lögum sex og tólf ára fangelsi. Ákærði hefur ekki með fullnægjandi hætti sýnt fram á að hann hafi aflað fjármunanna með lögmætum hætti. Að þessu virtu, og með vísan til 1. mgr. 69. gr. b í almennum hegningarlögum, verður fallist á upptökukröfu ákæruvaldsins, eins og nánar greinir í dómsorði.

10.

Um upptökukröfu á hendur ákærðu XX:

Í þessum hluta málsins krefst ákærvaldið upptöku á 2.331.000 krónum í reiðufé sem fannst við leit 15. september 2016 í bankahólfi í [...] og lagt var hald á, sbr. ákærukafla VI/7. Umrætt bankahólf var á nafni ákærðu XX. Verknaðarlýsing ákærunnar og heimfærsla til laga, að því er varðar umrædda upptökukröfu, er að mati dómsins óskýr og ónákvæm í ljósi þess að ákærða XX er að öðru leyti hvergi tilgreind í verknaðarlýsingu ákærunnar, né heldur hvað liggur til grundvallar upptökukröfunni. Upptökukrafan og málatalilbúnaður ákærvaldsins að öðru leyti vegna kröfunnar var hins vegar talinn vera nægjanlega skýr til efnismeðferðar samkvæmt úrskurði Landsréttar í máli nr. [...]. Af málatalilbúnaði ákærvaldsins verður ráðið að upptökukrafan sé einkum reist á 2. mgr. 69. gr. b í almennum hegningarlögum.

Við meðferð málsins fyrir dómi lagði ákærða XX fram skattframtal 2015 vegna meðákærða Ö. Þar greinir meðal annars að hann hafi á árinu 2014 fengið greiddan tæplega nítján milljóna króna arf. Þá hefur komið fram í framburði þeirra beggja fyrir dómi og hjá lögreglu að hluti af umræddum arfi hafi verið færður í umrætt bankahólf að því marki sem honum var ekki ráðstafað í annað. Geymsla peninganna í bankahólfinu hefði verið til þess að halda þeim utan skipta vegna gjaldþrots ákærða Ö. Þá ber þeim saman um að ákærði Ö eigi peningana. Af málatalilbúnaði ákærvaldsins verður ráðið að ekki sé sérstakur ágreiningur um þessar skýringar þrátt fyrir að upptökukröfunni sé haldið til streitu. Að framangreindu virtu þykir nægjanlega sýnt fram á að fyrrgreindra verðmæta hafi verið aflað með lögmatum hætti. Þá hefur ekkert komið fram um að ákærða XX hafi notið góðs af ávinningi af brotum meðákærða Ö. Fram hefur komið að fjárhagur þeirra var í raun aðgreindur að miklu leyti. Að öllu þessu virtu eru skilyrði upptöku samkvæmt 2. mgr. 69. gr. b, 1. og 4. mgr. 69. gr. d og 1. mgr. 69. gr. f í sömu lögum ekki nægjanlega uppfyllt, eins og hér stendur á. Verður því að hafna upptökukröfunni, eins og nánar greinir í dómsorði.

11.

Um sakarkostnað og fleira:

Til sakarkostnaðar sem varðar ákærða X teljast málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Ingu Lillýjar Brynjólfsdóttur lögmanns, vegna vinnu á rannsóknarstigi og fyrir dómi, sem ráðast af tímaskýrslu, 2.308.725 krónur, með virðisaukaskatti. Einnig fellur hér undir fimmtungur af öðrum útgjöldum ákærvaldsins samkvæmt yfirliti, 126.946 krónur. Vegna úrslita málsins, sbr. 235. og 236. gr. laga nr. 88/2008, verður ákærða gert að greiða

þrjá fjórðu hluta alls framangreinds sakarkostnaðar til ríkissjóðs, 1.826.753 krónur, en einn fjórði hluti kostnaðarins greiðist úr ríkissjóði.

Til sakarkostnaðar sem varðar ákærða Y teljast málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Vilhjálms Hans Vilhjálmssonar lögmanns, vegna vinnu fyrir dómi, sem ráðast af tímaskýrslu, 6.696.000 krónur, með virðisaukaskatti, og þóknun áður skipaðs verjanda hans á rannsóknarstigi, Ingólfs Vignis Guðmundssonar lögmanns, sem ræðst af tímaskýrslu, 795.150 krónur, með virðisaukaskatti, og aksturskostnaður sama lögmanns, 39.294 krónur. Einnig fellur hér undir fimmtungur af öðrum útgjöldum ákæruvaldsins samkvæmt yfirliti, 126.946 krónur. Vegna úrslita málsins, sbr. 235. og 236. gr. laga nr. 88/2008, verður ákærða gert að greiða tvo þriðju hluta alls framangreinds sakarkostnaðar, 5.130.451 krónu, en einn þriðji hluti kostnaðarins greiðist úr ríkissjóði.

Til sakarkostnaðar sem felldur verður á ákærða Z teljast málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Arnars Heimis Lárussonar lögmanns, vegna vinnu fyrir dómi, sem ráðast af tímaskýrslu, 4.240.800 krónur, með virðisaukaskatti, og málsvarnarlaun áður skipaðs verjanda hans, Páls Rúnars Mikaela Kristjánssonar lögmanns, vegna vinnu á rannsóknarstigi og fyrir dómi, sem ráðast af tímaskýrslu, 2.218.050 krónur. Einnig fellur hér undir fimmtungur af öðrum útgjöldum ákæruvaldsins samkvæmt yfirliti, 126.946 krónur. Vegna úrslita málsins, sbr. 235. og 236. gr. laga nr. 88/2008, verður ákærða gert að greiða þrjá fjórðu hluta alls framangreinds sakarkostnaðar til ríkissjóðs, 4.939.347 krónur, en einn fjórði hluti kostnaðarins greiðist úr ríkissjóði.

Til sakarkostnaðar sem varðar ákærða Æ teljast málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Ómars Arnar Bjarnþórssonar lögmanns, vegna vinnu á rannsóknarstigi og fyrir dómi, sem ráðast af tímaskýrslu, 6.988.950 krónur, með virðisaukaskatti, og aksturskostnaður sama lögmanns, 36.300 krónur. Einnig fellur hér undir fimmtungur af öðrum útgjöldum ákæruvaldsins samkvæmt yfirliti, 126.946 krónur. Vegna úrslita málsins, sbr. 235. og 236. gr. laga nr. 88/2008, verður ákærða gert að greiða þrjá fjórðu hluta framangreinds sakarkostnaðar til ríkissjóðs, 5.364.147 krónur, en einn fjórði hluti kostnaðarins greiðist úr ríkissjóði.

Til sakarkostnaðar sem varðar ákærða Ö teljast málsvarnarlaun skipaðs verjanda hans, Sveins Andra Sveinssonar lögmanns, vegna vinnu á rannsóknarstigi og fyrir dómi, sem ráðast af tímaskýrslu, 7.016.850 krónur, með virðisaukaskatti, og aksturskostnaður sama lögmanns, 36.000 krónur. Einnig fellur hér undir fimmtungur af öðrum útgjöldum ákæruvaldsins samkvæmt yfirliti, 126.946 krónur. Vegna úrslita málsins, sbr. 235. og 236. gr.

laga nr. 88/2008, verður ákærða gert að greiða þrjá fjórðu hluta alls framangreinds sakarkostnaðar, 5.384.847 krónur, en einn fjórði hluti kostnaðarins greiðist úr ríkissjóði.

Sakarkostnaður sem felldur verður að öllu leyti á ríkissjóð er málsvarnarlaun skipaðs verjanda ákærðu Þ, Arnars Kormáks Friðrikssonar lögmanns, vegna vinnu á rannsóknarstigi og fyrir dómi, sem ráðast af tímaskýrslu, 5.301.000 krónur, með virðisaukaskatti.

Sakarkostnaður sem verður að öllu leyti felldur á ríkissjóð er málsvarnarlaun skipaðs verjanda ákærðu XX, Þyríar Höllu Steingrímsdóttur lögmanns, vegna vinnu fyrir dómi, sem ráðast af tímaskýrslu, 1.116.000 krónur, með virðisaukaskatti. Hið sama á við um málsvarnarlaun áður skipaðs verjanda ákærðu XX, Jóhanns Karls Hermannssonar lögmanns, vegna vinnu fyrir dómi, sem ræðst af tímaskýrslu, 1.715.850 krónur, með virðisaukaskatti. Þóknun að fjárhæð 500.000 krónur, að meðtöldum virðisaukaskatti, sem greidd var fyrrgreindum verjanda úr ríkissjóði í framhaldi af frávísunarúrskurði Héraðsdóms Reykjavíkur 13. desember 2021, er innifalin í framangreindri þóknun verjandans og ber að draga þá greiðslu frá við lokauppgjör ríkissjóðs við hann, eins og nánar greinir í dómsorði.

Af hálfu ákæruvaldsins flutti málið Kristín Ingileifsdóttir saksóknari.

Daði Kristjánsson héraðsdómari kveður upp dóm þennan.

Dómsorð:

Hafnað er frávísunarkröfum ákærðu X, Y, Þ, Æ og Ö. Ákæruköflum II-IV og VI er ekki vísað frá dómi af sjálfsdáðum.

Ákærði, X, sæti fangelsi í eitt ár og sex mánuði en fresta skal fullnustu refsingarinnar og falli hún niður að liðnu einu ári frá uppsögu dómsins að telja haldi ákærði almennt skilorð 3. mgr. 57. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, sbr. 4. gr. laga nr. 22/1955.

Ákærði, Y, sæti fangelsi í tvö ár og sex mánuði en fresta skal fullnustu refsingarinnar og falli hún niður að liðnu einu ári frá uppsögu dómsins að telja haldi ákærði almennt skilorð 3. mgr. 57. gr. almennra hegningarlaga. Komi til fullnustu refsingarinnar skal draga frá gæsluvarðhald með fullri dagatölu sem ákærði sætti frá 12. til 16. september 2016.

Ákærði, Z, sæti fangelsi í eitt ár og sex mánuði en fresta skal fullnustu refsingarinnar og falli hún niður að liðnu einu ári frá uppsögu dómsins að telja haldi ákærði almennt skilorð 3. mgr. 57. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, sbr. 4. gr. laga nr. 22/1955.

Ákærða, P, er sýkn af öllum kröfum ákæruvaldsins.

Ákærði, Æ, sæti fangelsi í þrjú ár en fresta skal fullnustu refsingarinnar og falli hún niður að liðnu einu ári frá uppsögu dómsins að telja haldi ákærði almennt skilorð 3. mgr. 57. gr. almennra hegningarlaga. Komi til fullnustu refsingarinnar skal draga frá gæsluvarðhald með fullri dagatölu sem ákærði sætti frá 10. til 16. september 2016.

Ákærði, Ö, sæti fangelsi í tvö ár og sex mánuði en fresta skal fullnustu refsingarinnar og falli hún niður að liðnu einu ári frá uppsögu dómsins að telja haldi ákærði almennt skilorð 3. mgr. 57. gr. almennra hegningarlaga. Komi til fullnustu refsingarinnar skal draga frá gæsluvarðhald með fullri dagatölu sem ákærði sætti frá 13. til 16. september 2016.

Upptækar til eyðingar skulu vera 522 kannabisplöntur, 9.391,20 g af maríjúana, 17.274,90 g af kannabislaufum og 110 gróðurhúsalampar, 31 vifta, 110 straumbreytar, 66 svartir plastbakkar, 13 þurrknettsgrindur, 12 loftsíur, 7 loftblásarar, 2 tímarofar, úða-brúsi, framlengingarsnúra, 3 rafmagnstöflur, 3 grinderar, 2 vogir, 7 vatnsdælur, 2 ljósa-perur, netarúlla og barki (munir [...], [...], [...], [...], [...] og [...], munaskrá [...]), 8 pokar af bambusstöngum (munur [...], munaskrá [...]), 5 hitamælar, skynjari (munur [...] og [...], munaskrá [...]) og kerra af gerðinni Stema SH 02-2 með skráningarnúmerinu [...] (munur [...], munaskrá [...]).

Hafnað er kröfu ákæruvaldsins um að ákærði Æ sæti upptöku á innstæðu að fjárhæð 172.000 krónur af reikningi nr. [...] og innstæðu að fjárhæð 590 evrur af bankareikningi nr. [...], hvort tveggja með áföllnum vöxtum og verðbótum frá 9. september 2016 til úttektardags. Ákærði Æ sæti upptöku á innstæðu að fjárhæð 10.000.000 króna af reikningi nr. [...] með áföllnum vöxtum og verðbótum frá 4. nóvember 2016 til úttektardags. Ákærði Æ sæti einnig upptöku á innstæðu að fjárhæð 510.000 krónur af sama bankareikningi með áföllnum vöxtum og verðbótum frá 8. nóvember 2016 til úttektardags.

Hafnað er kröfu ákæruvaldsins um að ákærði Ö sæti upptöku á innstæðu að fjárhæð 61.000 krónur af reikningi nr. [...] með áföllnum vöxtum og verðbótum frá 10. september 2016 til úttektardags. Einnig er hafnað kröfu ákæruvaldsins um að ákærði Ö sæti upptöku á innstæðu að fjárhæð [...] krónur af fyrrgreindum bankareikningi með áföllnum vöxtum

og verðbótum frá 15. september 2016 til úttektardags. Ákærði Ö sæti upptöku á innstæðu að fjárhæð 600.000 krónur af fyrrgreindum bankareikningi með áföllnum vöxtum og verðbótum frá 4. nóvember 2016 til úttektardags.

Hafnað er kröfu ákæruvaldsins um að ákærði Y sæti upptöku á innstæðu að fjárhæð 1.126.000 krónur af reikningi nr. [...] með áföllnum vöxtum og verðbótum frá 9. september 2016 til úttektardags. Einnig er hafnað kröfu ákæruvaldsins um að ákærði Y sæti upptöku á innstæðu að fjárhæð 1.005.000 krónur af fyrrgreindum bankareikningi með áföllnum vöxtum og verðbótum frá 16. september 2016 til úttektardags.

Ákærði, Z, sæti upptöku á innstæðu að fjárhæð 2.500.000 krónur af reikningi nr. [...] með áföllnum vöxtum og verðbótum frá 9. september 2016 til úttektardags.

Ákærði, X, sæti upptöku á innstæðu að fjárhæð 191.000 krónur af reikningi nr. [...] með áföllnum vöxtum og verðbótum frá 9. september 2016 til úttektardags.

Hafnað er kröfu ákæruvaldsins um að ákærða XX sæti upptöku á innstæðu að fjárhæð 2.331.000 krónur á reikningi nr. [...] með áföllnum vöxtum og verðbótum frá 15. september 2016 til úttektardags.

Ákærði X greiði samtals 1.826.753 krónur í sakarkostnað til ríkissjóðs og eru þar innifaldir þrír fjórðu hlutar málsvarnarlauna skipaðs verjanda hans, Ingu Lillýjar Brynjólfsdóttur lögmanns, sem í heild nema 2.308.725 krónum, og þrír fjórðu hlutar af öðrum útgjöldum ákæruvaldsins, sem í heild nema 126.946 krónum. Að öðru leyti greiðist sakarkostnaður vegna ákærða úr ríkissjóði.

Ákærði Y greiði samtals 5.130.451 krónu í sakarkostnað til ríkissjóðs og eru þar innifaldir tveir þriðju hlutar málsvarnarlauna skipaðs verjanda hans, Vilhjálms Hans Vilhjálmssonar lögmanns, sem í heild nemur 6.696.000 krónum, tveir þriðju hlutar þóknunar áður skipaðs verjanda ákærða, Ingólfs Vignis Guðmundssonar lögmanns, sem í heild nemur 795.150 krónum, tveir þriðju hlutar aksturskostnaðar sama lögmanns, sem í heild nemur 39.294 krónum, og tveir þriðju hlutar af öðrum útgjöldum ákæruvaldsins, sem í heild nema 126.946 krónum. Að öðru leyti greiðist sakarkostnaður vegna ákærða úr ríkissjóði.

Ákærði Z greiði samtals 4.939.347 krónur í sakarkostnað til ríkissjóðs og eru þar innifaldir þrír fjórðu hlutar málsvarnarlauna skipaðs verjanda hans, Arnars Heimis Lárussonar lögmanns, sem í heild nema 4.240.800 krónum, þrír fjórðu hlutar málsvarnarlauna

áður skipaðs verjanda ákærða, Páls Rúnars Mikael Kristjánssonar lögmanns, sem í heild nema 2.218.050 krónum, og þrír fjórðu hlutar af öðrum útgjöldum ákæruvaldsins, sem í heild nema 126.946 krónum. Að öðru leyti greiðist sakarkostnaður vegna ákærða úr ríkissjóði.

Ákærði Æ greiði samtals 5.364.147 krónur í sakarkostnað til ríkissjóðs og eru þar innifaldir þrír fjórðu hlutar málsvarnarlauna skipaðs verjanda hans, Ómars Arnar Bjarnþórssonar lögmanns, sem í heild nema 6.988.950 krónum, þrír fjórðu hlutar aksturskostnaðar sama lögmanns, sem í heild nemur 36.300 krónum, og þrír fjórðu hlutar af öðrum útgjöldum ákæruvaldsins, sem í heild nema 126.946 krónum. Að öðru leyti greiðist sakarkostnaður vegna ákærða úr ríkissjóði.

Ákærði Ö greiði samtals 5.384.847 krónur í sakarkostnað til ríkissjóðs og eru þar innifaldir þrír fjórðu hlutar málsvarnarlauna skipaðs verjanda hans, Sveins Andra Sveinssonar lögmanns, sem í heild nema 7.016.850 krónum, þrír fjórðu hlutar aksturskostnaðar sama lögmanns, sem í heild nemur 36.000 krónum, og þrír fjórðu hlutar af öðrum útgjöldum ákæruvaldsins, sem í heild nema 126.946 krónum. Að öðru leyti greiðist sakarkostnaður vegna ákærða úr ríkissjóði.

Allur sakarkostnaður vegna ákærðu Þ skal greiðast úr ríkissjóði, þar með talin málsvarnarlaun skipaðs verjanda hennar, Arnars Kormáks Friðrikssonar lögmanns, 5.301.000 krónur.

Allur sakarkostnaður vegna ákærðu XX skal greiðast úr ríkissjóði, þar með talin málsvarnarlaun skipaðs verjanda hennar, Þyríar Höllu Steingrímsdóttur lögmanns, 1.116.000 krónur, og málsvarnarlaun áður skipaðs verjanda hennar, Jóhanns Karls Hermannssonar lögmanns, 1.715.850 krónur. Við lokauppgjör ríkissjóðs við hinn síðarnefnda verjanda, Jóhann Karl, ber að draga frá greiðslu fyrir þóknun að fjárhæð 500.000 krónur sem er innifalin í framangreindum málsvarnarlaunum verjandans og greidd var honum úr ríkissjóði í framhaldi af úrskurði Héraðsdóms Reykjavíkur 13. desember 2021.

Daði Kristjánsson